

دهزگای توپژینه‌وه و بلاوگردنه‌وهی موکریانی

بو فونددنه‌وه و داگرتنی سه‌ره‌هه کتیبه‌کانی دهزگای
موکریانی سه‌ردانی مالمپه‌ری دهزگای موکریانی بگه...

www.mukiryani.com

بو په‌په‌ندی..

info@mukiryani.com

MUKIRYANI
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

نوٲکردنه وهی بیړی ئایینی

د. محممد شریف

نوٲکردنه وهی بیری ئایینی

بهشی ٲه‌که‌م

وه‌رگیرانی
مه‌لا عومه‌ری چنگنیانی

پېرست

- ۱: پېشه کی وه رگېر ۱
- ۲: پېشه کی دانهر: ناماده کردن و پېشه کی ۱۱
- ۳: بنه ماکانی دانوساندنی نیتوان شوینکه و ته ی، ثابینه لیکجودا کان ۳۳
- ۴: دهر وازه ی یه که م: خویندنه و هیه کی بابه تیبیانه، بو ئیشه کانی ۴۳
- له به رایې دهر وازه ی یه که م ۴۳
- نیش و سونتته تی پیغه مبه ر ۴۶
- ۵: سونه ته فیعلیه کانی پیغه مبه ر (د.خ)، کامیان بو پهیره وی لیکرندن؟ ۴۹
- ۶: ئاورپیک له بابه ته کانی قورئان ۵۴
- ۷: دووربینی و ره چا و کردنی رینماییکردنی روت، له دهقه کانی پیغه مبه ردا (د.خ) ۵۷
- ۸: پیغه مبه ر (د.خ)، له به ر رای یاره کانی، بوچوونی خوی ده گزپیت! ۵۸
- ۹: محمده، پیغه مبه ر (د.خ) بووه، نه وه ک باخه وان! ۶۰
- ۱۰: ده قیتک و چه ندین فه توای لیکجودا! ۶۰
- ۱۱: چه ند تیبیبیه ک له سه ر یاسای، له ئابین هه لگه رانه وه (ارتداد) ۶۲
- ۱۲: کیپر کی، مه زه به فیهیه کان ۶۵
- ۱۳: هه ر فه رموده یه ک، له بارودو خیکې تابه تیدا گوتراوه ۶۷
- ۱۴: له په رستشدا راکاری نییه ۶۷
- ۱۵: مه رج نییه، نه وشته ی موفتی گوتی، حوکمی خوابیت! ۶۹
- ۱۶: نه و شوینه وار و کاردانه وانه ی، له ئاکامی فراوانکردنی ۷۵
- ۱۷: هه رده م پیغه مبه ر (د.خ)، هه زی به نازادی تا ک کردوه ۷۷
- ۱۸: جیا کردنه وه ی دهقه کانی فه رموده ۸۰
- ۱۹: رتیبازی به ره و نه رمی و به رفه بیې چوون ۸۱
- ۲۰: دهر وازه ی دووه م: تیگه یشتن له مانای دووری دهقه کان و مانای ۸۵
- ۲۱: کیپر کی له سه ر تیگه یشتن له دارشته نه کان ۸۸
- ۲۲: متمانکه مبه ونه وه به فیهیه دارشتن ۸۹
- ۲۵: به شی یه که م: تیگه یشتن له مانا و قوتابخانه ی نه هلی حه دیس و ۹۹

دهزگای توژیینه وه و بلاوکردنه وه ی موکریانی

● تازه کردنه وه ی هه لوپستی موسلمانانه له مه ر فیه و هه ز و سیاسه ت!

● نویسنی: د. محمه د شه ریف

● وه رگپانی: مه لا عومه ر چنگنیانی

● نه خشه سازی ناوه وه: گوران جه مال رواندزی

● پیتچنن: وه رگپ

● به رگ: محمه د ماشم

● ژماره ی سپاردن: ۱۸۳۳

● نرخ: ۲۰۰۰

● چاپی یه که م ۲۰۰۸

● تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

● چاپخانه: چاپخانه ی خانی (دهوک)

زنجیره ی کتیب (۳۳۳)

هه موو مافیکی بو دهزگای موکریانی پارێزراوه

مآلپه ر: www.mukiryani.com

ئیمه یل: info@mukiryani.com

- ۲۶: داریشنه‌کان، فیرامۆش ناکرین ۱۰۲
- ۲۷: به‌شی دووهم: فیهی مانا و فیهی ئامانجه‌کان ۱۰۹
- ۲۸: به‌شی سییهم: فیهی ماناکان و قوتابخانه‌ی وابسته‌گی به‌ده‌قه‌وه ۱۱۹
- ۲۹: به‌شی چواره‌م: فیهی ماناکان و قوتابخانه‌ی کۆمه‌لایه‌تی (دیروکی) ۱۲۳
- ۳۰: به‌شی پینجه‌م: فیهی ماناکان و لیكدانه‌وه‌ی وشه و تیكست و لیكدانه‌وه ۱۲۷
- ۳۱: به‌شی شه‌شهم: فیهی ماناکان و ته‌فسیر و مانای به‌رفره ۱۳۱
- ۳۲: به‌شی هه‌وته‌م: فیهی ماناکان و گونجاندنی فیهی له‌گه‌ل واقیع، ۱۳۵
- ۳۳: به‌شی هه‌شته‌م: فیهی ماناکان و فیهی ره‌چاوکردنی به‌رژه‌وه‌ندی و عه‌قل .. ۱۳۹

بەناوی خۆای بەخشندە و مېهرەبان

پېشەكی وەرگېر:

كاتی خۆی، كە دەستم كۆرد بە بلاؤكردنەوێ زنجیره نووسینە هزرییه كاتم، بەوتاریك دەستم پینكرد، لەژێر سەردێری: (بلی كاتی ئەو نەهاتییەت، كە خۆیندەوێهەكی هاوچەرمان هەبێت بۆ دەقە پیرۆزەكان؟) و هەر ئەو نووسینەش، دەكەمەوێ پېشەكی، كە گوتومە: ئەوێ ئیستای هەنگاوه كانی كاری من ببینێت و ئەوسایش وەبیری خۆی بەهێنیتەو، دەزانێ بەدەر لە هەلچوونە تا ئەندازەیهك ناپەوا و بێ سنوورەكان، كە زۆر جار پۆزش، نەوێك پاساوم بۆ هێناونەتەو، دەگاتە ئەو دەرەنجامە، كە بڕوا بووم بە دانەخستنی دەروازە و الا و كراوێ ئیجتیهاد و لەبەررامبەرشدا، بېبەها و ریسواكردنی لاسایی، لەلام، وەك خۆی ماوێ.

بڕوا بووم بە توانای عەقلى تاك و تېگەشتنی قولتەر لەدەقەكان، برەوێ كردووە، ئەوێش خۆی لەخۆیدا، دەگەریتەو بۆ ئەو بەرەو پېش چوون و نەگەرانهوێ بۆدواوێ سەردەم، كە گەلانی سەرزەو، بۆی دەچن و پال بەعەقلى لاساییه دەنێن و وەك هەندێك لەخاوەن قەلمە نوێخاوەكانمان دەلێن: (لەدەست دۆش دامان بە دیار ئاوی نوشته خواردنەو)، دەربازدەبن.

لەبیری شۆرشیگێریدا، لە كۆپله شیعریكی چاپكراومدا گوتومە:

راپەرینم لا پیرۆزە، هێ هەرگەله، هێ هەر هۆزە

ئەو كاتە هێ قەلمە ئازادی گەلان دەبینم و لەگەڵ زۆرێك لەوانە لای خۆمان بەراوردیان دەكەم، كە لیبیان دەوێن هەر بۆ پاشەوێ بێن، پڕ بەدل نیکهەران دەبم و خەمۆكی دام دەگریت، كە نەتەوێهەك ئەوانە بەناو پېشەنگ و سەرقافلەى بن، داخۆ سەرمان لەكۆی دەرەچیت؟! چونكە جەمال شارباژێری گوتەنى: (ئۆتۆمبیل ناپروا

بەگێرێ خۆی)، هەر بۆیه كە، لەو بڕوايه دام، هێندەى، ئیمە زووتر هەولێ ئەو بەدەبن لەوعەقلە داخراوانە دەربازبێن، زووتر دەگەینە مەرامی پیرۆزی رزگاری خۆمان و گەل و ولاتمان.

دەبێ وەها رەفتار بكەین، كە لەهەر شوێنێك نووسەریكی بۆر هەبێت و هەر بێردۆزێكی ئازاد هەبێت، قانع و تەنى:

برابن غایەتان یەكبیت، برابى غایە یەكبونە

ئەوێ كۆمەك بەبیرتان بێ، لەهەر كۆی بن براتان

لەكۆی سووسەى ئەو بەكەین، بیریكی نوێ ئازادی بەرە و شۆرشى نوێكاری لەتېگەشتن لەدەقەكان هەبێت، بەهێ خۆمانى بزاین، ئەمەیش تاییه تەندیبەكی ئیمە نبیە و بەس، بەلكو قوتاییانى، ئەم قوتابخانەیه، لەكۆنەوێ وایان هێناو، ئەمیری سەنعانى لەیەمەن، كە هەوالی شۆرشێكی نوێخاوەنى ولاتێكی دیکەى دەگات، بەخۆشحالییهو دەلێت:

وقد جأت الأخبار عنه بأنه يعد لنا الشرع الشريف بما يبدي

وینشر جهرا، ما طوى كل جاهل ومبتدع منه، فوافق ماعندي

ئەوێ ماوێهەكە، لێرە، لەباشووری كوردستان، هەولێكی باش هەیه بۆ هەلایسانی ئەو شۆرشە تازەگەرییهى، كە دەمى سألە من لەئاستی خۆمەوێ كاری بۆدەكەم و قوربانیی لەپیناودا ئەدەم و بۆم بۆتە ناوینشان!، كە تائەندازەیهكى بەرچا، بەهەنگاوی وردەو، ئەو هەولەش خۆی لە (كۆرپەندى هزرى ئیسلامى) دا، دەبیینتەو، كە ئەویش رەنگدانەوێهەكی تەواوی هەموو تازەگەرییه كانی ئیستا و مێژووی تیدا بەدى دەكریت، بەتایبەت (پەیمانگای جیهانى بۆ هزرى ئیسلامى)، كە لەسەیركردنێكی هەندێك لەچاپكراوێكانیانەو، بەر لەنزیكیم لیبیانەو، گەبشتە، ئەو بپارەى، یەكێك لەبەرەمە چاپكراوێكانیان هەلێژم، كە لەنووسینی: جەنابى مامۆستا (محمد شەریف) ه⁽¹⁾، لەژێر ناوینشانى: (تجدید الموقف الإسلامى، فى الفقه و الفكر و السياسة) بەلام، بەرلەوێ راستەو، بچمەنیو دوو توێی ئەو بەرەمەو، بەپێوستی دەزائم چەند بڕگەیهك، لەهەندێك نووسینی خۆمان وەبیر

بهینمهوه، که کاتی خۆی، له ژێر سهردپری: (له نایینی ئیسلامدا، سیفهتی (قودوس)یەت، تایبەتمەندییهکی خۆی گهورهیه!)، لهڕینگهی، رۆژنامهی (خهبات)ـهوه، به دووژماره، ئاراستهه کردن و تیایدا په نام برده بهرکتییی: (القرآن والسطان، هموم اسلامیة معاصرة، فهمي هويدي)، نهك له بهر ئهوهی، که هه موو بیر و بۆچوونیکی قه بووله!، به لکو له م بواره دا ئه و و رهحه تیی محمه د غه زالی، پیشه نگی کاروانی قه له مه بویره رچه شکی نه کانی نیوجیهانی ئیسلامین.

(فهمي هويدي) ده لیت: هیچ کهس مافی ئه وهی نییه، لیمان بچیتته سه ر دوانگه و بلێ: ئیسلام منه و من ئیسلامم.

هیچ کهس مافی ئه وهی نییه، قورئان بکاته قه لغان و له ودیویه وه خۆی حه شار بدات و پاشان جاری لیبdat: که هه رکهس له گه ل جه نابی بیّت، ئه وه موسلمانه و هه رکه سیش دژی ئه و بیّت، یان به ناکاری ئه و رازی نه بیّت، ئه و ئه وکه سه، دژایه تی قورئانی کردوه و یه کیکه له دوژمنه کانی خوا و ئیسلام و له عه قیده دا مورته دده.

هیچ کهس مافی ئه وهی نییه بلێ: من له لای خواوه ده ستنیشان کراوم و له خواوه بۆم دیاریکراوه، که نابێ سنوورم له گه لدا به زیندریّت.

هیچ کهس بۆی نییه بلێ: من که سیکم که شه رع به رزی کردوومه ته وه و له ره خنه لیگرتن گه وره ترم، یان نابێ پیم بگوتریّت: ئه و مال، یان ئه و قسه یه ت له کوی بوو؟، من پیرۆزیه تیکی تایبه تیم هیه، که به داخه وه، هه موو ئه و نابیانه، (به زیاده شه وه گوتران!، له ناو خۆیاندا له سه ر کاریکی ماددی و دنیا یی روت، پیکه ه لده پۆین، که چی کیش و ترازوی شه ره کان ده گۆردرین، له شه ری خۆیان ه وه، بۆ شه ری نیوان ئیسلام و کوفر، له بۆچوونیکی سیاسی و دژه بۆچوونیکی دیکه وه، کاره که ده گۆردریّت، بۆ ده سه واژه ی، برابوون به خوا و بروانه بوون پیی!، پشتیوانی کردن له ئیسلام و دژایه تی خوا کردن، نایینی ئیسلامیش، له هه موو ئیفتراهه کیان به دووره.

ئه وهی ئیمه له ئیسلام تیگه یشتبووین و له ڕینگه ی قورئانی پر له به خشه وه، لیبی شاره زا ببوین، ئه وه بوو، که به و مانای، که به رجه سه بیّت له که سیك، یان

گروپینک، یان له هیچ شتینکدا، یان له سهردهم و کاتیکي دیاریکراودا، کۆتایی نایهت!

ئوهوی ئیمه، لهم ئیسلامه گهیشتبووین، ئهوهیه، که ئاین، بۆئوه هاتوره، که کۆمه لیک قبییه می جوانی هیناوه و لههه رکۆبیه که ئه قبییه مانه هه بوون، ئهوا ئیسلامیش لهوی ههیه!، لههه رکۆبیه کیش، ئه قبییه مانه نه بوون، ئهوا ئیسلامیش لهوی نییه!

ئوهوی ئیمه، له ئیسلام گهیشتبووین، ئهوهیه: بهی چهند و چوون ئهوه وه لاده نیت، که ئالای شه کاوهی ئیسلام، په یوه ست بیت به ناوچاری هیچ تاک، یان نهوه و نه تهوه و رچه له کیکه وه!، یان پابه ند بیت، به روا له تی کۆشکیک، یان شاریک، یان په یکه ریکه وه.

پیرۆزی و پارێزراوی له هه له کردن، له میانهی ئه و سیفه ته گه ورا نه، که هه ر تایبه تن به خۆی گه وروه، (هو الله الذي لا اله الا هو الملك القدوس)^(۲)، هه ریه که له دوو سیفه ته — پیرۆزیتی و بی هه له بی — بدریت به هه ر تاکیک له کۆمه لدا، ئه وه هاوه ل په یدا کردنه بۆ خوا و بدریته پا له هه ر شوینه واریک، ئه وه بت په رستییه!، تیکۆشان و هه ولی ئیسلام و گه و ره ترین ئامانجی سه ره کیشی، دژایه تی کردنی هه موو شیوه هاوه ل په یدا کردن و بت په رستییه که، له هه ر شیواز و کالایه کدا هه بیت، ئه م رووت کردن (ته جرید) و تایبه تی کردنه ی قبییه م و ته عالیمی ئیسلامه، تایبه ته ندیه کی ئایینی ئیسلامه و هه ر ده ستیوه ردان، یان دارنیتیک لیتی، لی زیاد کردنیکه له ئاین و به ریادییه که، له کاره به ریاده کانی ئاده میزاد و ئاره زوویه کی نابه کام و کال و کرچی مرۆفه و بهس)^(۳).

(حیکمه تگه لیکي خۆایی هه ن، که پیوستمان به ویستان هه یه به دیاریانه وه، بۆ وینه، وه که ده زانین، مه حمه د پیغه مبه ر (د.خ)، ته نیا سی کوری هه بوو، (ابراهیم و طاهر و قاسم)، که ویستی خۆای گه و ره و ابووه، هه ر سی کوره که ی به مندالی له ژیا نی خۆیدا کۆچی دوا ییان کردوه، هاوکات، چوار کیژی هه بووه، (فاطمه و أم کلثوم و رقیه و زینب) ته مانیش سیانیان له ژیا نی خۆیدا کۆچی دوا ییان کردوه، به ته نها

فاتیمه خان نه بیت، که بۆ چهند سالیکی که م، دوا ی پیغه مبه ر (د.خ) ژیا، هه روه ها حیکمه تی خوا وه هابوو، که پیغه مبه ر (د.خ)، له دوا ی خۆی هیچ مندالیکی نیتر به جی نه هیلێ، که به دووری نازانم، په کیک له حیکمه ته کانی خۆای گه و ره له وده ئه وه بیت، نه وه که که سیکیان گومانی ئه وه بیات، که مادام باوکی به پزیران، پیغه مبه ر بووه (د.خ)، ده بی ته میش جیگری باوکی بیت!، رهنه گه هه ندی که س، ئه م گومانه به دوور بزانه، به لام من په که به خۆم، به چاره ورا نکرای ده زانم، چونکی ئه وه ی له دوا ی مردنی پیغه مبه ر (د.خ)، روویدا و داخوای فاتیمه بۆ میرات و ئه و کیشانه ی نیوسه قیفه ی به نی ساعیده، راستییه کی به لگه نه ویستن).

لیره وه، زۆر بویرانه، روو به خۆم و هه رفه قی و مه لایه که، ده لیم: ده با چیت وانه زانین، که هه ر ئیمه ی په روه رده ی نیو مزگه وت، ده توانین بگه رتینه وه بۆ سه رچاوه ئیسلامییه کان!، سه رده م سه رده می خۆینده وارییه و خه لکی له بواره کانی نووسین و خۆیندندا، رۆژ له دوا ی رۆژ، به ره و پشه وه ده چن، نا کرێ، ئیمه هه ر له دوو خیکدا بمینینه وه و هه مووشتیک، له چهند با به تیکي سۆز ئامیزدا، کۆتایی پی بینین!، با تیبگه یین، که لهم ئیسلامه ی ئیمه دا، به دووری له گونا (عیسمه ت) به ته نیا، هه ریۆخوا یه و ئه وه ندیش ئه و بیه ویت، عیسمه ت ده به خشیته به پیغه مبه ر (د.خ).

له کاتیکدا، که سانی وا هه بووین بلین: ده بوو خه لافه ت هه ر بۆینه ماله ی پیغه مبه ر بوا یه (د.خ)، که ئه مه، هه لۆیستی که و ناشاردریته وه، به تایه ت له فاتیمه و عه لیه وه، داخۆ ته گه ر پیغه مبه ر (د.خ)، کوری له دوا ی خۆی به جی هیشتا، چیا نی ده گوت؟، به تایه تی ئه و راو بۆچونه ی، ئال و به یتیان بیینیایه، داخۆ ریبازی ده عوه، به کویدا ده چوو؟، داخۆ له میژووی ژیا نی موسلماناندا، چ گۆرانکارییه ک رووی بدایه؟، داخۆ ئه م مه سه له پرله تاو و تووی و ده مه قالییه، چی لی و به ره هم به اتایه؟.

ویستی پرله حیکمه تی خوا وه هابوو، که هه رسی کیژه که ی پیغه مبه ریش (د.خ)، به زوویی کۆچی دوا یی بکه ن و ئه وه نده نه ژین، که وه چه بجه نه وه و بازنه ی ئه ولاده کانیان زۆر بیت، که ئه وسا ده روازی جیهانیکی پر له ته گه ر و پرله پرسیاری دیکه ی، زۆر به رفراوانی له سه ر ده کردینه وه!، سه دباری ئه وه ی که ئیستا هه یه!، ده یان

بیری پر له رکابه‌ری و بیری سه‌یری ده‌هینایه پیش، که ئیسلام وهك نایین و موسلمانان وهك شوینک‌هوتوو، زۆر لیتی بۆ نیازن، هه‌ر له‌و حیکمه‌تانه‌ی خوایه، که به‌ته‌نیا یه‌ک کیژیان ب‌ینیت‌هوه و مندالی هه‌بیت، ئه‌ویش فاتیمه‌ خانی دایکی هه‌سه‌ن و حسینه، که بووته، تاکه هیللی په‌یوه‌ندی بۆ نه‌پچران‌هوه‌ی ئه‌و زنجیره‌یه).

ئه‌وکاته‌ی، خوا به‌ پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیمی فهرموو: (من ده‌تکه‌م به‌ پیشه‌وا بۆمه‌ردم، ئه‌ویش له‌ وه‌لامی په‌روه‌ردگاردا گوته‌ی: با ئه‌و پیشه‌وایه‌تییه، وه‌ک میرات واییت!، له‌دوای خۆیشم ب‌ریت به‌نه‌وه‌کام، په‌روه‌ردگار، به‌وه‌ وه‌لامی دایه‌وه، که نه‌خیر په‌یمان و عه‌ده‌ی من، سته‌مکاران ناگریت‌هوه!)⁽⁴⁾، ده‌بینین ئیبراهیم (د.خ)، ده‌یه‌ویت باسمان له‌ میراتگری ئاین بۆبکات و بیری بۆ ئه‌وی ده‌چیت، که‌چی په‌روه‌ردگار، ریگای دوانده‌که، ده‌گۆریت و به‌ناستییکی دیکه‌یدا ده‌بات و ده‌یخاته باسی سته‌م و دادپه‌روه‌ری، هاوکات، به‌های گه‌وره‌ ده‌به‌خشیتته‌ دادپه‌روه‌ری و سته‌م بۆ قه‌در ده‌کات!

ئه‌بو به‌کری سدیق، که نازناوی خه‌لیفه‌ی خویان بۆ به‌کاره‌ینا، پیتی رازی نه‌بوو، به‌لکوگوته‌ی: من خه‌لیفه‌ی پیغه‌مبه‌رم (د.خ)، نه‌ک خه‌لیفه‌ی خوا!، ئه‌م ته‌عبیره‌ی ئه‌و، پری بوو له‌ ئه‌مانه‌ت و راستگویی و پاکیتی!، دوا‌ی ئه‌ویش، که عومه‌ری کوری خه‌تاب هات، له‌ سه‌رده‌می ئه‌ودا رۆژ ژمی‌ری ئیسلامی دانرا و ب‌پاریدا، که ئه‌بۆ سه‌ره‌تاکه‌ی له‌و رۆژه‌وه‌ ده‌ستپێبکات، که پیغه‌مبه‌ر (د.خ)، له‌مه‌که‌وه‌ بۆ مه‌دینه، ده‌ستی کردوه‌ به‌کوچ‌کردن، نه‌ک سه‌ره‌تاکه‌ی به‌ میژووی له‌دایک‌بوونی پیغه‌مبه‌ر (د.خ)، ده‌ستپێبکات!، رۆژژمی‌ری به‌سته‌وه‌ به‌کوچ‌کردنه‌وه، نه‌وه‌ک به‌ له‌دایک‌بوونی شه‌خسی پیغه‌مبه‌ره‌وه (د.خ)!، که ئه‌وه‌ش نیشانه‌یه‌کی روون و دیاریبوو، له‌ سه‌ره‌وه‌ی، که ئایینی ئیسلام، یه‌کلایی بوونه‌وه (ته‌ج‌ریدی ده‌ویت، نه‌وه‌ک، به‌رجه‌سته‌بوون).

(په‌یوه‌ست کردنی وشه‌ی ئاین، به‌ که‌سانییکی خاوه‌ن ناو و شکۆ و به‌رجه‌سته‌ کردنی ئاین تیا‌یاند، بۆ به‌ قه‌لغان‌کردنی ئاین، یان بۆ فه‌رو و به‌ره‌که‌ت، ده‌گه‌ریت‌هوه‌ بۆ کو‌تاییه‌کانی سه‌رده‌می عه‌باسی یه‌که‌م، که سه‌ریاری ناله‌باری، بارو‌دۆخی سیاسی

و تیک‌چوونی ولات، بیری و بۆچوونه‌کانیش تیک‌چوون، تاگه‌یشته‌ دارمان له‌سه‌رده‌می عه‌باسی دووه‌مه‌دا، مه‌حه‌مه‌د کورد عه‌لی، له‌کتیبی (الاسلام والحضارة الغربية) ج ۲دا، ده‌لی: یه‌که‌م که‌سینک، که نازناوی (به‌اء‌الدین) ی پیندا (به‌اء‌الدوله، بن‌بویه، رکن‌الدوله) بوو، ئه‌ویش له‌سه‌ده‌ی چواره‌می کو‌چیدا‌بوو، ئیتر ئه‌م نازناوانه، ئه‌مه‌نده‌ زۆربوون، که‌وتنه‌ ناو خاس و عام، وه‌ک په‌تا و نه‌خۆشی هه‌مووی گرت‌هوه‌ و هه‌روا مایه‌وه، تا تورکه‌کانیشی گرت‌هوه، ته‌نانه‌ت، گه‌یشته‌ ئه‌و ئه‌ندازه‌ی، گه‌ر بوایه‌ و که‌سینک مندالیکی ببوایه‌ و هه‌زی به‌وه‌ بکردایه، که ناوی لیبیت به‌ (فلان‌الدین)، ده‌بوو، سولتان ریگه‌ی پیدات و باجیکی زۆریشی له‌سه‌ر وه‌رگریت، ئیتر له‌و سه‌رده‌مانه‌وه، له‌نیو که‌لتووری ئیسلامیدا به‌رجه‌سته‌بوون، جیتی خۆیکرده‌وه‌ و به‌ده‌یان ناوی سه‌یر سه‌یر، که‌وتنه‌ نیو سه‌رگه‌وره‌کان، به‌تایبه‌تی، له‌ خوراسان و هیند و (ماوراء‌النهرین)، چه‌ندین نازناوی: (تاج‌الملة و فخرالملة و كهف‌الملة و بهاء‌الملة و ضیاء‌الملة).... هتد په‌یدا‌بوون.

له‌ نیو، ناوچه‌ فارس نشینه‌کان و ناوچه‌کانی ژێرده‌ستی عوسمانیکان، نازناوی دیکه، هاتنه‌ پیش، وه‌ک پاشای ئیسلام و شیخی ئیسلام و موته‌ی ئیسلام ... هتد، له‌و لافیتته‌ و دروشمه‌ زل‌زلانه‌ی، که له‌وه‌وه‌به‌ر، نه‌ئیسلام و نه‌موسلمانان، نه‌یاندانه‌زانی!، ئیتر به‌م شیوه‌ بابه‌ویتی و پایایه‌تی ئیسلامی، له‌سه‌رده‌می عوسمانیکاندا، جینگه‌ی خۆی کرد‌هوه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی، که موته‌سه‌سه‌ی ئایینی، توانی جیتی خۆی بکاته‌وه، هه‌ر ئه‌و موته‌سه‌سه‌یه‌ بوو، که قازی شه‌رعیی و پیاوی فه‌تواده‌ر و زانی ناوداری له‌خۆ گرت و هه‌ر هه‌موویشیان بوونه‌ کارمه‌ندی سولتان و مووچه‌ی مانگانه‌یان له‌ میری وه‌رده‌گرت و له‌سه‌ر ئه‌وکارانه‌ی، که ئه‌نجامیانده‌دا، خه‌لات ده‌کران!، جاروبار له‌لایه‌ن پاشاوه، به‌کریش ده‌گیران و فه‌تویان به‌مه‌رامی سولتانی ئه‌عه‌زم ده‌دا و به‌هه‌لسوکه‌وت، وه‌ک مووچه‌ خۆر و کارمه‌ندی حکومه‌ت ره‌فتاریان ده‌کرد، که‌چی وه‌کتر که‌ قسه‌یان ده‌کرد، که گوتاریان ده‌دا، به‌ناوی خواوه‌ و له‌بریتی ئه‌و ده‌ئاخوتن، به‌م شیوه‌ کاروانی به‌رجه‌سته‌کردنی، ئیسلام هه‌نگاو‌ییکی نه‌ریی دیکه‌ی نا، به‌ پیچه‌وانه‌ی ئه‌و ریبازه‌ی، که ئاین ده‌یه‌وی و بنه‌ما سه‌ره‌کییه‌کانی داوا‌ی ده‌کات!

پیرۆزیتی و دووری له ههڵه، که دوور بوو له کهسایهتی هیچ تاکیک، بوو به کالۆ و بریا به بالای زۆرهها خهڵک و زۆرهها پایه و جۆرهها کار و وهزیفه دا، که تا دوینی بوو له قورئاندا، سیفهتی پیرۆزیتی به هیچ کهس نه درابوو، به لکو به پێچهوانهوه، قورئان به توندی ئیدانهی بیرۆکهی به کورکردنی هیچ کهسیکی ده کرد بۆ خوا.

سیفهتی پیرۆزییهت، به هیچ شوینه وارێک نه ده درا، مه گهر وهک باسکردن، له نیو چیرۆکی قورئاندا، بهاتایه، وهک له باسی چیرۆکی موسادا، ده فهرموویت: (انک بالوادی المقدس)⁽⁶⁾، که قورئان باسی دهکات و مه بهست پێی کتوی تووره، که له دهشتی سینایه⁽⁷⁾.

خوینهری بهرپێژ: دواى ئەم بیر هینانه وهیه، بهرله وهی بچمه نیو درێژهی وهرگێرانه که، که لهم به شهیدا به ته نهها، پێشه کیسه کهی دانه و دوو ده روازه، له شهش ده روازه کهی، کتیبه که تان پێشکهش ده کهم، له وه ناگادارتان ده کهم، که پشتیوان به خوا، لهم وهرگێرانه مدا، به لینی ئه وه تان، ده ده می، که هیندهی بگوجیت:

أ: به زۆری، خۆم له وه بپارێزم ده قه عه ره بییه کان به یتم و به ته نهها به وهرگێرانیان کۆتایی دینم.

ب: بیر و هزره کان دهسکاری ناکه م و وهک خۆیان ده یاخه مه بهر دیدی ئیوهی بهرپێژ.
ج: ئەگەر نووسەر، سه رچاوهی فهرمووده یه کی نه گوتییت، هه ولئى ئه وه ده ده م، لای خۆمه وه راستی بکه مه وه و دیاری بکه م.

د: ئه وسه رچاوانه ی دیکه يش، که نووسه ر به کاریان ده هی نییت، ههروهک خۆیان ئامازه بۆ شوین و چاپ و بهرگ و لاپه ره یان بکه م.

ه: به پێی پێویست، هه ندیک ناو نیشانی تازه، دابینم.
و: به پێی خالبه ندی و کۆتایی هینانی برگه کانی نیو ده قه عه ره بییه که، به خالبه ندی، دابه شی بکه م.

ز: له کاتی ده رپیرینی رایه کی زۆر تاییه تی خۆمدا، له په راوێژ، دایده نیتم و له کۆتاییه کهیدا، له نیو دوو که وانهدا، ده نووسم (عمر).

ح: هیندهی بۆم بگوجی، وهک ئه مانه ت پارێزی، ئاگام له ده قه عه ره بییه که ده بییت، که ده یکه مه کوردی، به لام، چونکه مه رج نییه، من بتوانم بۆ وهرگێرانی (وشه به وشه)، وهک پێویست، ئه و جوانییه ی خۆی، پێی ببه خشم، ناچارم له هه ندیک بیرۆکه و رسته و دێردا، مانا که ی به یتم، له وه يش پشتراستم، که جه نابی دانه ریش و ئیوه يش له و باوه ره دان، که سوپاس بۆ خوا، باپی ئه وه ندده له زمانی عه ره بی تیده گه م، که بزائم ئارماجی دارشته نه کان چۆن و چین، له جیهانی وهرگێرانی شیدا، ئه وه تان بۆ پروون بۆ ته وه، که ئه و کاره ی من، زۆر ناره وانیه یه، چونکه، ئه گه ر بۆ خۆم پروام به خودی بۆ چونه کانی دانه ریش نه بوایه، ئەم کاره م نه ده کرد، که و ابوو، ده کری هه ر له قوولایی تیگه يشتم، له بیر و بۆ چونه که بهس بییت، بۆ ئه وه ی هه ندیک کات، زانسته که ی ئه وی، له دوو تووی لیکدان ه وه و دارشته نی خۆمدا جیبکه مه وه، هیوادارم، دانه ریش له سه ر ئەم خالانه نیگه ران نه بییت و وهک به شیک له ته وا و کردنی کاره که یان لێی پروانییت و ئیوه ی بهرپێژ و په رتۆکه که، که به چه ند لاپه ره یه ک پێشده ستی و ئاماده کردنی خوینهر ده ستپێده کات و تیایدا تیشک ده خاته سه رری بازی نووسینه که ی و درێژه ی شیوازی دابه شکردنی و له پێشده ستیه که ی⁽⁸⁾.

پهراویزه کانی پیشه کی وەرگیر

(۱) (لام وایه وشه ی ماموستا له منهوه بۆ شه، له هه موو شتیکی دیکه، شایانتره و بهرهمه زانستییه کانی بهرپزیزان، به سن بۆ پیناسه کردنی و پینویست به وه ناکات به کۆمه لیک ناویشانه وه ناوی بنووسم) (وهرگیر).

(۲) (سوره تی، نه لحه شر، نایه تی ۲۳).

(۳) (بروانه، خهباتی ژماره (۱۶۳۲) / ۱۱/۲۷/ ۲۰۰۴).

(۴) به شیک له مانای نایه تی ۱۳۴ ی، سوره تی نه لبه قهره.

(۵) (سوره تی تاها نایه تی ۱۲).

(۶) (بروانه رۆژنامه ی خهباتی ژماره (۱۶۳۹) / ۱۲/۴ / ۲۰۰۴ لاپه ره ۳).

(۷) (تائیره، به شی یه که می بابه ته که بووه، که له رۆژنامه ی، خهباتی، ژماره (۲۳۳۵) / ۱۱/۲۵ / ۲۰۰۶ لاپه ره ۴، بلاکراوه ته وه).

(۲)

پیشه کیی دانهر:

ئاماده کردن و پیشه کی:

هه رله سه ره تای سه ره له دانی، که شه کردنی بیری مملانی بی مرۆفه وه، شه بوونه وه ره خاوه ن عه قله، ههستی به وه کردوه، که گۆرانکاری و له سه ریه ک ته وه نه مان، شیوازیکه، له شیوازه کانی ژیان و شه گۆرانکاریانه، له وکاته وه له که لیدا ناویته ده بیته، که هیتتا له مندال دانی دایکیدا نه یه ک ناو و دواتر گۆشتپاره یه ک بووه، تا چاوه له ده هینیت به ژیان و دیتته دنیاوه و دواتریش تا به قۆناغه کانی لاوینی و پیربووندا ده روات، که به لگه یه له سه ره شه وه ی، هه رگیز له قاوغیکدا نامینیتته وه، بۆخۆی شه وه ی زانیوه، که هه مووشت که پۆکه و هه ر هه مووی (له که ر دوونیکدا مه له ده که ن)^(۱) و (چیاکان، هه ورتاسا ده سوورپینه وه)^(۲)، که شه وه ییش لا (کرداری خاویه، که هه موو شتیکی به ورده کارییه وه دروست کردوه)^(۳)، وه ک فه یله سووفی یۆنانی، (هه رقلیتس - ۵۴۰ - ۴۸۰ - پ. ز) ده لی: هه یچ یه کیک له نیه نه یه، که دوو جار له یه ک ده ریا، خۆی پی بشۆردریت، چونکه شه وکاته ی، که جاری دووه م خۆی لیده شۆریت، هه ست به وه ده کات، که ده ریا که، گۆرانندی به سه ردا هاتوه!، هه روه ها، شه وای بۆ ده چیت، که: (له و دیو شه م گۆرانکاریانه ی سروشته وه، عه قلیکی که ر دوونی و یه ک بوونیک هه یه، که شه یه ک بوونه ییش، بنه مای، هه موو بوونیک دیکه و نه گۆره، که خاویه). ره نگه شه مه هه ندیک بیت، له لیکدانه وه ی شه نایه ته ی، که ئامازه بۆ گۆرانکاری و به رده وامیته دروست کردنی بوونه وه ره ده کات و ده فه رموویت: (هه ر رۆژه ی، خاوی که وره له کاریکی خۆیدا یه)^(۴).

گۆرانکاری بەتەنھا، بېرىكى فەلسەفەى روت نىبە و بەس، بەلكو ئەوە واقىعەىكى ديار و ھەستىپىكراوھ لای ھەمووكەس و دياردەھەكى روون و ناشكرايە!. مەگەر ھەموومان ھەست بەوھ ناكەين، كە كۆمەلگەى مرۆفایەتى، گۆرانى بەسەردا دیت و بەردەوام لە گەشەکردنایە و ھىچ شتەك نىبە لەسەر يەك تەوەر بىئىتەوھ؟.

گەربۆتەوھى مرۆفایەتى لە ساكارى و سادەبىتتى ژيانەوھ، بگاتە قۇناغى پىشكەوتنى پىشەسازى و ئامىرەكانى بەرپوھەردنى ژيان، ھەزاران سالى پىويست بوويىت و بەپىوھرى ئەو گۆرانكارىيانە و قۇناغەكانى لىتى بنواريىن، ئەمڕۆ بۆ گۆراندى لەسەردەم و چاخى ئىنتەرنىت و ئاسۆى بەرفرەى تەكنەلۇژىادا، تەنھا چاو تروكانىكى پىدەوئىت و بەس.

ئەو گۆرانكارىيە بىنراوھ ھەستىپىكراوھ، ماددىيەى لەبەرامبەر ئەوقۇناغ بېيەدا، ھاتنە پىش، ھىرشى ھىنايە سەر زۆرىك لەقىيەم و رەوشت و ئاكارەكانى مرۆف، كە خۆى واى دەزانى، ھەرگىز گۆرانىيان بەسەردا نايەت!، وەك دياردەى كوئىلەيەتى و چەوساندنەوھ و پىشپىلكردنى ماف و بوونى نەتەوھەكان و دەستەلات قۆرخکردن لە تاكە گەورە بەرپرسيكدا و بەس، كە پىى دەگوترا: (حاکم). ئەوكاتەى باروودۆخ و ژىرخانى ژيانى مرۆف وەھا پرپوويىت لە كوئىلەيەتى و چەوساندنەوھ، ديارە بۆكەس نەبووھ، كە لەئەتوار و ئاكارەكانى ئەوانى دىكە بىپىچىتەوھ و لىيان بدوئىت، لەكاتىكدا، كە ھەردەم كارەكانىيان، جوان و شىرىن و رازاوھ بەدياردەخرا.

ئەمەيە واقىعەى ئەوياسايەى، كە ھەردەم لە گۆراندايە و بەپىتى ئەو گۆرانكارىيانەى، كە بەسەر كۆمەلگەدا دیت، رەفتار دەكات، كە لە ھەندىك كات و سەردەمدا، دەبىتە پالىپوھنەرى، خودى گۆرانكارىيەكە و بەبۆچوونى ئىمە، ھەرگىز عەقل ئەوھ ناگرىت بلىين: وا چاوھەروان دەكرىت، لە فىقە و تىگەبىشتەكانى ئىسلام، لەلايەنى مەدەنى و كۆمەلەيەتى و بازركانى و رامىارى، بۆ بەرژەوھەندى تاكەكانى كۆمەل، بەدووربىت لەوھەموو گۆرانكارىيانەى بەپرتاو و تەوژم رووى لەمرۆفایەتى كردووھ!، چونكە گەربى و ئەو فىقەھە لەگەل سەردەم و زەماندا نەگوئجىت، ئەوكات بەفىقەھىكى كورت و كوئىر و دواكەوتوو، نازەد دەكرىت و ئەوكات دەلىين: ئەو فىقەھە،

نەيتوانىوھ ئەركە پىرۆزەكانى خۆى، جىبەجى بكات، وەك چۆن، ئەوكات، ياساكان بۆش و خالىى دەبن لەناوھەرۆك و ھىكمەتدا!.

ئەوھەندەى، ئىمە لەرابردووى فىقەى ئىسلامى تىدەگەين و لىتى دەخوئىنەوھ، ئەوھەيە، كە ھەمووكات، تواناى ئەوھى ھەيە، وەلامى سەردەمىيانە و كاتىتى پىى ھەبىت، بە ئاوردانەوھەيەكى ورد، لەگەنجىنە و كەلەپوورە فىقەھىيەكەى چەند سەدان سالى رابردوومان، راستىى ئەوھەمان بۆ بەدەر دەكەوئىت، چونكە دەبىين: پىرىتى، لەھەزاران عەقلى بەگەرخواوى، مامۆستا و موختەھىد و تازە كەرەوھەكانمان، كە ھەموويان، دەبنە بەلگەى زىندوو، لەسەر تواناى تازەگەرىتى و لەگەل سەردەم گونجانى ھەر ھەنگاوىكى گۆرانكارىيە كۆمەلەيەتى و نابوورى و رامىارى كۆمەلگە، لەھەرچاخ و سەردەمىكدا. كە ھەرخودى ئەوھىش دەگەرپتەوھ، بۆ نەرمونىيانى ئەو كەسايەتسىيانەى، كە بۆ پىتوھەرەگشتى و ھىلە سەرەكسىەكان، وەك سەرچاوھ وەھان و بەلگەبىشن لەسەر ئەوھى، كە لەگەل ھەر تازەگەرىتى و پىنداوىستىيەكى سەردەمدا، بوارى گونجاندنى تىدا ھەيە.

ئەوگۆرانكارىيانەى، باسىان لىدەكەين، ئەو دەقە پىرۆزانە، ناگرەوھ، كە (بەلگەبىتى و چە سپاندنىيان)، بوارى دوودلى و دلەپاروكىيان تىدانىيە و (قەتەعوول سبوت و قەتەعوول دىلالەن)⁽⁶⁾ و بوارى لىكدانەوھى جودا جودا، نادەن و كات و سەردەم و شوين، ناتوانن ھىچ كارىك بەكەنە سەرماناكانىيان، وەك بابەتەكانى عەقىدە و پەرسش. مەبەستمان ئەو فىقەھەيە، كە بنەماكەى دەگەرپتەوھ بۆ دەقىكى وا، كە لەچەسپاندن و تايبەتى بەسەردەم و شىوازىكەوھ، راى جىاواز ھەيە، يان ئەو فىقەھى، كە بنەماكەى دەگەرپتەوھ، بۆ تىگەبىشتن و ئىجتىھادىكى زۆر تايبەتى، فەقىھىكە لەسەردەمىكى دىيارىكراودا.

مەبەستىشمان بەتازەگەرى، ئەوھ نىبە، كە ھىچ سنوور بەزاندىكمان ھەبىت، بۆتىگەبىشتنى فەقىھەكانمان، يان زىادكردنىك، لە تىگەبىشتەكانى ئەوان، كە بەشەك نەبن لىيان. باسماں لەوانەبىش نىبە، كە چاوھەرىى ھاتنى مەھدى دەكەن!⁽⁷⁾ يان ئەوانەى، كە دەلىين: لەسەرەتاي ھەر سەردەمىكدا، كەسىك پەيدادەبىت، كە كار و

باری تاين، بۆ خەلك تازە دەكاتەو و لە بۆچوونەكەياندا، پەنا دەبنە، بەر ئەو فرمودەدەيە، لەم مانايەدا هاتوو و ئەبو هورەبەر دەيگيرتتەو^(۷)، گەرچى ئەم بۆچوونە، زۆر باو و لەنيو هزرى ئيسلامميدا، كارى پندەكرتت، هەربۆيەكە دەبينن: زۆر جار فوئەها و بىرمەندە ئيسلاممىيەكان، لە دووى ئەو وئيل بوون، بزائن داخۆ ئەوكەسە كىيە، كە ئەونويكارى و تازەگەرييە ئەنجامداو؟، بەم شپۆ دەستنيشان و جياجيان كردۆتەو:

۱: بۆ سەدەي يەكەم (عومەرى كورپى عەبدولعەزىز).

۲: بۆ سەدەي دووهم (مەحمەدى كورپى ئىدرىسى شافىعى) بەلای هەندىكەيانەو.

۳: بۆ سەدەي پىنجەم (ئەبو حامىدى غەزالى)، دووبارە بەلای هەندىكەيانەو... هەتد، هەرەموو هەلبژاردن و دەستنيشانكردنىكىش، بنەماكەي، دەگەرايەو بۆچەندىتى و چۆنىتى سەرسورمانى هەلبژيرەرەكان، لەلايەك و تاچەند، هەلبژيردراوكان، توانيوانە بەرەمى فيكرى و ئىجتىهادى پىشكەشكەن.

ئەم نوپكردنەوئى ئىمە ليرەدا مەبەستمانە و لىي دەوئىن، لەناوەرۆكدا، لەگەل ئەم بىرۆكە مېژويى و دىرۆكيبە، لىك دور نىين، ئەوئەندە هەيە، ئەگەر دوئى، وەك دياردەيەكە كۆمەلايەتى، سەيرى كرايىت، ئىمە ئەمەز وەك پىوستىيەكە كۆمەلايەتى سەيرى دەكەين و لىي دەروانين. ئەم نوپكردنەوئەيە، لای ئىمە بۆئەوئەيە: لىكحالىبوون دروستبىت، نەوەك پىكەهلىژان.

بىرى بەرپۆبەردنى واقىع و خودى واقىعەكە، ئاويئە بىت و بە هەردوولا، خزمەت بكەين.

وەك پىشترىش ئاماژەمان پىكرد، ئەوئەمان لەبەر چاو، كە ئەم نوپكردنەوئەيە لەفېقەدا، پەيوئەندى بەو بابەتەوئە هەيە، كە لەژيانى گشتيدا روودەدات، نەوەك ئەو بابەتەوئەيە، كە پەيوئەنديان بەودامەزراو عەقيدى و شەرعىيانەو هەيە، كە هەموولايەك، لىيان تىگەيشتوونە و بوارى را گۆرپنەوئەيشيان هەر تىدانىيە.

جياوازش لەنيوانياندا ئەوئەيە، كە فيقە، چونكە برىتييە لەتىگەيشتنى مرۆف و لىكدانەو و ماناكرديكى سەردەمىيانە و لىحالىبوونىكى وابەستە بەكات و شوئىنى

ديارىكراوئە، نىگايەكە خوايى نىيە، تاپىرۆزىيەت وەربگرىت، لەدانانى مرۆفە و دەكرى ئەودانانە گۆرانى بەسەردا بىت.

شەرع، يان شەريەت، برىتييە لەو دەقەنەي، كە پىرۆزىتييان هەيە، وەك قورئان و فرمودەي دروست، كە لەخودى پىغەمبەرەو (د.خ)، گيردراوبنەو و دەرچووبن، كە ئەويش بۆخۆي، كانزاي پەيامەكە و رىنمايى بى سنوورە، ئەوئەي هەموولايەكيشمان دەيزانين ئەوئەيە: كە شەريەت: رىنمايىكردنى مرۆفى لەئەستۆي خۆي گرتووە بۆ بردنى بەرەو عەقيدە. دللى تاكەكان پەيوئەست دەكاتەو بەپەرورەدگارى ئەوئەموو بوونەوئەو و وای لىدەكات، كە ملكەچى ويستەكانى خوا بىت و قەزاي ئەوئەي بەلاو، لەژوور هەمووشتەكەو بىت و رازى بىت بەويستەكانى خواي گەورە. وەك چۆن رىنمايىيان دەكات بۆ ئەو پلە و پايانەي، كە پىيان دەگوترتت: رەوشت و ئاكارە بەرزەكانى تاكى بروادار. هاوكات ياساكانى خىزانى بەختەوئەريشى دارشتوو، هەر بۆيەكە، لەوشتانەدا، كە فەرمانە بەكردن، يان بەنەكردن، بەرەهايى هىچ بوارى ئىجتىهادى تىدانىيە.

ئەوشتانەي پەيوئەنديان، بەلايەنى كۆمەلايەتى، يان رامبارى، يان شوئىن و پىنگەي تاكەوئە هەيە لەكۆمەلگە، يان لەنيو دەوئەتدا، شەريەت، تەنها بەوئەندە، وازى هىناو، كە هەندىك پىوئەري گشتى بۆ داناون، كە وەك ياساكانى دادپەرورەي و سەرەتا و بنەماكانى ويژدان و چاكەكردن وەهان، يان وەك ياسا سرووشتييەكان وەهان، وەك لەزمانى ياسا و بەپىي زاراوكانى و ايان پى دەگوترتت. ئەوئەيشمان لەياد نەچى، كە دانانى ئەم پىوئەري و بنەما گشتىيانە، لەسەر رووداوەكان، بەپىي پىداويستىيەكانى گۆرانى كات و سەردەم بوو و وايش دەبىت.

هەردەم دادوئەره حەكىمەكان، بوارى ئەوئەيان پىدراو، كە بەرژەوئەندى گشتى رەچاويكەن و بىپاريزن، ئەوئەندەي بزائن، بەپىي بۆچوون (ئىجتىهادى) خۆيان، كارەكەيان دەبىتە يارمەتيدەر، بۆ پىيادەكردنى دادپەرورەي. هەربۆيەكە باشت و اوبە، ياساي وەها داپرېژرتت، كە بكرىتە پىوئەري، بۆهلبژاردنى باشتريين ئىجتىهاد لەم بواردەدا، بەپىي بەراورد كردنى بۆچوونى پسپۆرانى شارەزا و بەپىي ئەو پىوئەرانەي، كە هەن و شەريەت و ياساي نەتەوئەكان وەريان دەكرن.

لیرهوه ده‌لێن: تازه‌گهریتتی، پێویستییه‌کی کۆمه‌لایه‌تی وایه، که ده‌رباز بوون نییه لێی و ئه‌وکاته‌ی، دابونه‌ری و باو، سه‌رپشک ده‌بی، یان به‌لگه‌یه‌تی به‌لگه شه‌رعیه‌یه‌کان گومانبه‌خش (ظنی الدلالة)، ده‌بن نه‌وه‌ک قه‌تعی ده‌بن، یان ئه‌وکاته‌ی رووداوه‌کان، له‌وانه‌ده‌بن، که تازه‌ن و له‌کۆندا نه‌بوون و ده‌قیکی روونیان له‌سه‌ر نه‌هاتوه، که به‌لگه‌یه‌تی بێگومان و قه‌تعی بن و هاوکات رووداوه‌گه‌لێنیش بن که هه‌بن، ئه‌وکات، نه‌ له‌حیکمه‌ته و نه‌شه‌رعیه‌یه‌، ورده‌کاریه‌یه‌کانی فیه‌قی کۆن، به‌کاربه‌تێرین، یان بگه‌رپین له‌دووی قسه و وته‌ی فه‌قیهه‌ کۆنه‌کانمان و ئه‌وان بکه‌ینه پێوه‌ و بێنا له‌سه‌ر قسه و فتوا و ئیجتیه‌اد و بۆچونه‌کانی ئه‌وان بکه‌ین و ئه‌وانیش وه‌ک ده‌ق، به‌په‌رۆز سه‌یر بکه‌ین، له‌کاتیکدا، که ئیمه‌ ده‌زانین، ئه‌وگوتن و فه‌توایه‌ی ئه‌وان بۆسه‌رده‌م و کاتی تایه‌ت گوتراون. به‌لکو پێویستیمان به‌فیه‌قیکی تازه‌گه‌ری و اهه‌یه، که له‌گه‌ل واقیعدا بگۆجی و ئاسانکاری بکات بۆ کاروباری خه‌لکی، نه‌وه‌ک له‌سه‌ریان گران بکات. له‌گه‌ل گیانی سه‌رده‌مدا بێت، نه‌وه‌ک رووبه‌رووی بیه‌تته‌وه و لێی دابه‌ریت، له‌هه‌مان کاتیشدا سوود بکات له‌و فه‌توا و تێگه‌یه‌شتنه‌ی، بنه‌مایه‌کی دروست و باشیان هه‌یه، وه‌ک چۆن ده‌کرێ سوودبکریت له‌و به‌ره‌مه‌ فراوانه فیه‌قیانه‌ی، که له‌میژوودا هه‌مانه و به‌هۆیانه‌وه زه‌نگینه‌تر ده‌بین و لێیان بۆ نیازنابین. ئه‌م هه‌نگاوه‌ی، ئیمه‌ باسی لێده‌که‌ین، بریتی نییه له‌داهینان (بیدعه‌یه‌ک، له‌فیه‌قی ئیسلامیدا، یان بیه‌رۆکه‌یه‌کی تازه‌ی و هه‌ا بێ، که پێشتر نه‌بوویت، یاخود بانگه‌شه‌ بێت، بۆ فه‌رامۆشکردن و هه‌لانه‌ی، که له‌په‌رۆیه‌کی فیه‌قی ئیسلامی پر له‌کانزا و زانستی فیه‌قی، یان بۆ له‌به‌رکردنی ئه‌و گه‌نجینه‌یه‌، به‌پێچه‌وانه‌وه، ئه‌م کاره‌ی ئیمه‌ له‌وه تێناپه‌ریت، که بانگه‌شه‌یه، بۆهاندان و راپه‌راندنی ئه‌و عه‌قله‌ فیه‌قییه‌ هاوچه‌رخانه‌ی، که له‌گۆرپانه‌که‌دا هه‌ن، تا رووه و تازه‌گه‌ری فیه‌قی و یاساداریزی، هه‌نگاوی توکمه‌تر بێن و مامۆستایه‌تی و پێشه‌نگ، له‌وانه‌ی پێش خۆمان و هه‌رگه‌ری و که‌می‌ک سووده‌مه‌ند بین له‌و به‌رپزانه، که به‌وه‌وه نه‌ویستاون، وه‌لامی سه‌رده‌می خۆیان پێ بووه و کێشه‌کانی سه‌رده‌می خۆیان چاره‌سه‌رکردوه، به‌لکو دوورینه‌ی، دوای خۆشیان کردوه و باسیان له‌شتگه‌لێک کردوه، که له‌کاتی خۆیاندا روویشی نه‌داوه.

ئهم ئومه‌ی ئیسلامه، به‌زنجیره‌یه‌ک قۆناعی تازه‌گه‌ری، گرنگی میژوویدا تێپه‌رپه‌وه و هه‌رده‌م له‌گه‌ل گۆرانکارییه‌کانی ده‌روبه‌ری خۆیان مامه‌له‌یان کردوه و هینده و پیل بوونه له‌دوای حیکمه‌ت و نارمانج، جاری و اهه‌به‌وه، که سنووری رووی ده‌ره‌وی هه‌ندیک ده‌قیشیان بووراندوه و به‌زاندوه. بۆ وینه، ده‌لێن: (عومه‌ری کوری خه‌تاب) به‌ پێی ره‌چاوکردنی به‌رژه‌وه‌ندی گشتی، ئه‌و ناوچه‌یه‌ی که پێی ده‌گوترا: (سه‌واد و لعیراق)، که به‌زۆر و به‌جنگ که‌وتبوه ژێر ده‌ستیان، به‌سه‌ر جه‌نگاوه‌ره‌کاندا، دابه‌شی نه‌کرد و وه‌ک داهات و ده‌سکه‌وتیه‌کی جه‌نگ، مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا نه‌کرد و هه‌ربه‌مولکی ده‌وله‌ت هینشتیه‌وه، به‌مانا له‌گه‌ل ئه‌و ده‌قانه‌دا، که باس له‌ دابه‌شکردنی مائی ده‌سکه‌وتی شه‌ر ده‌که‌ن، نه‌رویش و رووبه‌رووی رای زۆریه‌ی برواداران بووه‌وه، چونکه هینده‌ی جه‌نگاوه‌ره‌کان بۆ به‌رژه‌وه‌ندی کاتی، ده‌یان روانی، عومه‌ر دوورینه‌ی به‌هێزکردن و زه‌نگین کردنی ده‌وله‌تیه‌کی ده‌کرد، که به‌چه‌ندین جۆر و زۆر ئاسته‌نگ و کۆسپ، ئابلقه‌ درابوو. تێگه‌یه‌شت که ئه‌و ده‌وله‌ته پێویستی به‌یاسایه‌کی ئابووری توکمه‌ هه‌یه و له‌ویوه زانیی، که ده‌ست به‌سه‌راگرتنی سامان، لای تاکیک، یان لای چه‌ند گروپ و که‌س و لایه‌نیک، کاریکی چه‌ند ئه‌سته‌م و زیان به‌خسه، قورئان ده‌فه‌رموویت: (بۆئه‌وه‌ی سامانتان هه‌ر له‌بن ده‌ست زه‌نگینه‌کانتان نه‌بێت و به‌ته‌نها هه‌رته‌وه‌ان تاوتوتی بکه‌ن)^(٨) له‌گه‌ل ململانیی و نارده‌زایی یارانیشی، هه‌رله‌سه‌ر په‌رۆکه‌ی به‌رده‌وام بوو، شاره‌زا و فه‌قیهه‌کانی سه‌حابه‌ش، هاریکاری و پشتگیریه‌یان لێکرد، به‌وه‌ بئه‌مای ئه‌وه‌یان دارشت، که له به‌رپه‌ردنی ده‌وله‌ت و پیاوه‌کردنی سیاسه‌ت و کۆمه‌لگه‌دا، به‌رژه‌وه‌ندی گشتی، وه‌پێش به‌رژه‌وه‌ندی تاک و لایه‌ن ده‌خریت. وه‌ک چۆن هه‌ر عومه‌ر بوو، که له‌وساله‌دا، که پێی ده‌گوتریت: (سالی برستی)، برینی ده‌ستی دزی راگرت^(٩) و دواتریش ئه‌وانه‌ی که بۆ دلنه‌وایی و دلپراگرتن به‌شیک دیاریکراویان هه‌یه له‌ داهاتی ده‌وله‌ت و پێیان ده‌گوتریت: (موئه‌له‌فه‌تولقلوب)^(١٠)، عومه‌ر، به‌شه‌که‌ی نه‌دانی و بۆچوونی خۆی خسته‌ پێش ده‌ق و پالپشتی به‌وه‌ به‌ست، که سه‌رده‌می لاوازی برواداران، تێپه‌رپه‌وه و هه‌یج پێویستییه‌کیان به‌و دلنه‌واییه‌ نه‌ماوه، تا بلێن: با له‌شه‌ر دوور بخرینه‌وه و نه‌بئه

هیز بۆ بەرامبەر، ئەو هی جینگە سەرنجیشە گەورە کاربەدەست و خەلیفەکانی دوای عومەریش، نەهاتن فتواکە ئەو پوچەل بکەنەو، یان کاری پێنەکەن^{(۱۱)(۱۲)}.

دەتوانین وەك دانپێدانانیکی روون و دیار و بەلگەیهکی زیندوو، لەسەر ئەو هی کە ئیجتیهادی فیهی لەسەردەمیەکەو، بۆسەردەمیەک و لەشاریکەو بۆ شارێک دەگۆردرا، بەمۆنە واقع حالی، فیهه تازهکە شافیعی، لەمیسەر و کۆنەکە لەعیراق، بەپێنەو و بیانکەینە باشترین بەلگە لەسەر کارتیکردنی سەردەم و شوین، لەسەر فەتوای زانایان، هەرەها فیههکە خەلکی مەدینە مۆنەوەرە و ئەو کە هی ئیمامی مالیک، کە دەبیتە بەهیزکەریکی گەورە ئەو وتەیهی دەدریتەپال عومەری کۆری عەبدولعەزیز: (هیندە خەلکی هەلە و لە ئاین دووریان تووش ببیت، قەزای تازهیان بۆیەیدا دەبیت)، چونکە، ژایانی مۆقاییەتی پریبەتی لەرووداوی تازه، کە وا دەخوازن، ئەگەر پێویستی کرد، بە قەزایەکی وا رووبەرۆیان ببینەو، لەگەڵیان بگۆجیت، ئەو هەش بەو جیبەجی ناییت، کە بێن کۆیی، وەلام و چارەسەر و فەتوا و ئیجتیهادهکانی کۆن بکەین! یان پەنابەینە بەر وردەکارییەکانی فیهی کۆن، بەلکو بەتیکەبشتن دەبی لەواقیعی تازه و بە گەرانای یاسایی و ئەکادیمی و فیهی لەدووی ئەو بنەماگشتییانە، دەبنەپریاردەر و حاکم، بەسەر هاوشیوێیانەو. بەگەران دەبیت بەشوین حیکمەتی شاریح، لە هاوشیوێکانیان و گرتنە بەری ریکەگی دروستی دور لە دارشتن و وتە و قسە رووت، یاخود بەگەرانەو بۆلای ئیجتیهادی پسیۆرانی کۆمکاری و گشتگیری نیو ئەو دەزگایانە، کە شارەزایانی فیهییان لەخۆگرتوو، لەگەڵ پالپشتی کردن، بەو لām و فەتوا و فیهی هاوشیوێ.

دەبی هەمووکەس، لەو ئاگادار بیت، کە مەبەستی ئیمە، لەم باسەمان، باسەکانی پەیووەست بەعەقیدە و پەرستش و رەوشتە نەگۆرەکان نییە، بەتایبەتی ئەوانە، کە شەرع بەدریژی و بەشیوێیهکی گشتگیری و تەواو لییان داو، نە کۆمەلێک دەستەواژە دانابیت و کردیینییە پێوهری نەرم بۆیان! هەرلێرەو راستیی ئەودرۆشەشمان بۆ دەردەکەوت، کە دەلی: شەریعی ئیسلام، بەردەوامە و بۆ هەمووکات و بۆ هەموو شوینیێک دەشی و دەستەدات.

ئەو بۆچوونە ئیمە، کە دەلین: تازهکردنەو فیهی ئیسلامی و گۆرانکاری بەسەریدا هینان، لەگەڵ گۆرانەکان روودەدا، وەك ئەوگوتنە وایە و زۆر نزیکن لەیەکتر، کە دەلین: دەرواژە ئیجتیهاد کردن، بۆدۆزینەو هی حوکمی شایان و گونجاو، لەرووی ئەوانە، کە کەسی ئەو بواریان، هەردەم والا و کراوێیه، هەر ئەم را و بۆچوونەیشە، کە بەشیوێیهکی زۆر دیار و روون، ئیمامی (شیعە)کان، لەفیههکەیاندا، لەسەری دەروژن و ئەزەری شەریفیش، لە سەردەمی شوێشە تازهگەرییەکی (شیخ مەحمەد عەبدە) و دوای ئەویش، خۆی لیکردە خاوەن و پێی هەستا و لەئامیژی گرت و کاری تۆکمە بۆکرد!

وەختە بلین: سەرجم کۆرەند و دەزگا زانستییه فیهییه هاوچەرەکانی ئەمرۆیش، پەیرهوی ئەو بۆچوونە تازهگەرییانە دەکەن، گەرچی لە هەندیکیانەو، هینشتا دوودلی و خۆیە کلانەکردنەو هەربەرەوامە و هەندیکیشیان، داکۆکی لەسەر ئەو دەکەن، کە لەسنووری دارشتن و گوتن و زاراوی فیهه کۆنەکاندا بێن! وەك لەئاکاری، فیههکانی تالیبان بینیمان، کە هیچ بەهایەکیان دانەنا بۆسەردەم و شوین و بەها مۆیەکان، تا لەئاکامدا، کەوتنە ئەو گێژاوه، بۆ سەرۆینە، کە دنیا پێزانی!

تیبینی: گەرچی لێرەدا، جینگە ئەو تاوتوی کردن و هەلسەنگاندنە نییە، بەلام هەموولایەکمان دەزانین، کە یەکتە لە هۆکارە بە دیارخاوەکانی ئەو شەرانە لەگەڵ تالیبان، ئەو رازی نەبوونەیان بوو، بەهینشتنەو هی پەیکەرەکانی بووزا و توندوتیژیان لەسەری، کە من لێرەدا بەپێویستی دەزانم، بەشیک لەدەقی گوتاری موفتی میسری، بجمە بەردەم ئیوێ بەریز، بەگێرانەو تان بۆ کۆقاری (روز الیوسفی)، ژمارە (۱۶-۲۵)، ۲۴ (۱۶-۲۵)، لاپەرەکانی ۱۶-۲۵، کە چاوپێکەوتنیکیان لەگەڵ بەریزیاندا کردوو و تیایدا هاتوو: (ان الإمام محمد عبده، کتب مقالا، في المنار، سنة ۱۹۰۵، وقال: أنا أرى أن التماثل تستوجب التكفير فيها ثانية، لأنها تمثل تاريخ أمة... (عمر)).

وەك راستییەکی بەلگە نەویست، زۆریەمان ئەو دەزانین، کە ئەو هی، لە کەلهپووری فیهی ئیمەدا، (باو و زانراوه)، ئەو هی، کە زۆریک لە لیک جیاوازییەکان و یەك

نه گرتنه وهی، راوبوچوونی موجته هیده کان، له زۆریه ی کاتدا، جیاوازی سهردهم و شوین بووه، نه وهک جیاوازی به لگه!. کاتی خۆی زانایان توانیوانه، له ناکامی به دوواداچوون و هه لاوێرد کردنی ئیجتیهاده فیهیه کان، نهو یاسایه دابریژن، که دهلی: (نابی کۆسپ له ریگه ی نهو بوچوونه دا هه بیته، که دهلی: حوکمه کان به پیتی سهردهم و شوین ده گۆردری، زانای به ناویانگ، مه حه مه د تاهیر عاشور، دهلی: (شیخ نه بو مه حه مه د بن نه بو زهید، له مائی خۆیان، سه گیکه راگرتبوو، کاتیک که یاره کانی پیتی ده لێن: مه گهر نازانی، که ئیمامی مالیک، گوتهو یه تی: که راهه تی هه یه مه رۆف له نیو باژێر و له نیو شار، له مالدا سه گ رابگری، له وه لامیاندا دهلی: نه گهر مائیک، له م سهرده مه دا بژیا یه، شیریکه له بهرده می مائی خۆیان راده گرت!)^(۱۳)، له مه وه له وه تیده گه ی، که کاتی خۆی، ههر حوکمیکه شه رع ی، له بهر ره چاو کردنی نه ریت و عاده ت، دامه زرا بو ییت، هه ره به پیتی گۆراندنی سهردهم و شوین، به پیتی گۆراندنی داب و نه ریت، حوکمه که ده گۆردری!

ئیمامی قه رافی، دهلی: (ههر هه موو نه و شتانه ی، که له دووی دابونه ریت و ره چاو کردنی عاده ت ده رۆن و شه ریه ت لێیان بو وه ته خاوه ن و له ئامیژی گرتوونه، به پیتی گۆران هاتن به سه ر دابونه ریه کان و پیویستی تازه، گۆران به سه ر حوکمه کانیشیاندا دیته!)^(۱۴). به دووری نازام قه رافی له و بوچوونه یدا، پشتی به و ئایه ته به ستیته، که ده فه رمو یته: (خوای گه و ره ده یه و یته بو ئیوه روون بکاته وه و رێنماییتان بکات بو ریبازی نه وانه ی، به رله ئیوه تییه ریوون و لیتان خو ش بیته، خوای گه و ره، خاوه نی زانست و حیکمه تی بی سنوره)^(۱۵).

ئه م شه ریه ته پر له به زه بییه ی ئیسلام، له لایه که وه زۆر به باشی جیگه ی تازه گه ری تیدا ده بیته وه و له لایه کی دیکه بشه وه، نه و نه ده ییگه ی ره چاو کردنی ئارمانجه پیرۆزه کانه، که وه پیتش ورد بوونه وه رواله تییه کانی ده خات، به تاییه ت نه و بیرمه ندانه ی، که ده یانه وی بینه خولیا و هه واداری پیتلیزمی ده قه کان و لێیان لانه دن و لێیان ناترا زین!

ئه وه دیشمان له به رده مه دا روونه، که هه رده م شه ریه ت، هانده ری تو یژینه وه و ئیجتیهادیکه، که هه نگاویته بو به ره و چاکتر و باشتر چوون!، نه وه بیش به ره چاو گرتنی به هادانان، بو ئارمانجه گشتیه کان و په ند وه رگرتن، له رێنماییه ی ئیسلام ده بیته.

گه رچی زۆر به داخه وه، له گه ل نه وه ی، که ده زگا و کۆر به نه ده زانستییه فیهیه هاوچه رخنه کان، دان به بوونی ئیجتیهادا ده نین، نه وه ی، که به چاوی خۆمان ده بیین، له وه تینا په رینی، که ئیجتیهاده تازه کانی رو داوه تازه و کاتییه کانی ئیستا، کۆمه لیک پشت به ستن و خۆه لئو اسین به فیهیه لاسایی و به جو ری لێحالی بوونی کۆنه کانه وه.

واته، نه وانیش له سه ر بنه مای، وابه سته گی بوون، به کۆمه لیک یاسا و ریسای زانستی نوصول فیهیه ئیسلامی دا رپێژراون و به زۆری ره چاو کردنی رواله ت، تیا یاندا به دی ده کریته!، نه وه ک ره چاو کردنی واقیع و ئارمانجه کانی دا رشتنی یاسا و شه ریه ت!، گه رچی نه و به رپێژانه ییش، چاک ده زانن، ئارمانجه کانی شه ریه ت، قه تعین و جیگه ی گومان نین، به لام بنه ما و ده ستپیک و هۆکاره زمانه وانی و ره وان بپێژی و به لگه لیه رگرتنه کان، له نیو زانستی ئوسول فیهیه، پریانه له به لگه و بوچوونی گومانای و گومان به خش، وه ک بوچوونه لیک جیاوازه کان، له سه ر به لگه ییته و نا به لگه ییته، تینگه یشتنی پێچه وانه (مفهوم المخالف) و به به لگه دانانی نه وه فرمودانه ی، که به رپێگه ی (ئاحاد)، ده چه سپن و ئایا ده قه گشتی به گینه کان (النصوص التي تفيد العموم)، له گه یاندنی مانادا، قه تعین، یان نا؟، ئایا نه و سیغه ی نه مره ی دیت، واجیته ده گه ییته، یان نا؟.

که لیره وه، ده لێن پیویسته له سه ر هه رزانا و تو یژه ره وه و لیکۆله ره وه و خوینده واریکی هاوچه رخ، که ده یه و یته له نیوان فیهیه ئیسلامی و واقیعی تازه دا، - که رۆژانه له گۆراندایه - ، ئاو یته کردن و یه کتر ته و او کردن هه بیته و دروست بکات، بو نه وه ی له کاره که یدا سه رکه وتوو بیته، پیویسته، په نابه ریته بهر، ره چاو گرتنی ئارمانجه کانی شه ریه ت و نه و بنه ما گشتی یانه ی، که ده ستنیشانی ریگه چاره ی کیشه کانی خه لکی ده کهن، هاوکات چاره سه ری نه و لیک هه لپژان و یه نه گرتنه وه ی راو بوچوونانه ییش بکات، که وای ده چی، به پیتی پیو ده ری زانستی ئوسول فیهیه، - له ناکامی لیک جیاوازی تینگه یشتن و ته فسیر و لیکدانه وه و به لگه ییته ده قه کان- روویان دا بیته.

نابی به شیوهیه کی وا، له دارشتن و گوتن و قسه ی فقیه و گهوره زانایان پروانیت، که بکرتنه، بنه مای حوکم وەرگرتن، به هه مان پیوه ری زانایانی کۆن، که له قورئان و له فهرمووده، دهیان روانی و حوکمیان لی وەرده گرتن.

ئيجتیهادیک ده کریته بنه مای حوکم له سهر دارشتن، که پالپشتی له ده قینک وەرگرتبیت، که له لایه نی شهر ع دارپژهره وه، قه تعی و بی گومان بیت، یان له سهر بنه مای حیکمه تیک ده بیت، که چهن دین ثایه تی روون، بۆیان ده بنه به لگه و سه رچاوه، ئیتر هیچ دارشتن و په یف و وته گه لیککی فقیهه کان، که له نیو دووتویی نووسینه کانیادا هاتوون، ناکرتنه بنه مای حوکم له سهر دارشتن، به لام، ده کری سوود له و قسانه یان بکه ین و له ژیر سایه ی تیگه یشتنه کانیاندا، هزر و فه توا و بۆ چوونه کانی خۆمان به هیز بکه ین.

له لایه کی دیکه وه، گه ربی و ئیمه به وردی بگه رپینه وه بۆ گوتار و قسه ی گه وره موجته هیده کان، ئه وه مان بۆ دهرده که ویت، که هیچ یه ک له و به رپزانه، نه یگوتوه: ئه وه ی ئه وده یلیت، هه رده م هه قه و ئی به رامبه ریش به تال و نابه جیه!، وه ک چۆن هیچکات، هیچ یه کیکیان نه ی گوتوه: لاسایی من بکه نه وه!، هه ر یه که یان وه ک ئه بو حه نیفه گوتوویه تی: ئه و بۆچوونه ی من، باشترین بۆچوونه، که من پی گه یشتیم، ئیتر هه رکه س بۆچوون و تیگه یشتنیکی باشتری بۆ هینابن، وهریان گرتوه، هه ر هه موویان چه ندجار ئه وه یان دووباره و سیباره کردۆته وه، که فهرموویانه: (هه رکات فهرمووده یه کی دروست هه بوو، ئه وه بۆچوون و مه زه به یی منه)، وه ک له ئیمامی شافیعییه وه ده گپردریته وه: (بۆچوونه که ی ئیمه راسته و ده کری هه له ییش دهریجیت و نه مانپیکاییت، هاوکات، را و بۆچوونی به رامبه ره که مان هه له یه و ده کری ئه و، راست بکات و ئه و، پیکاییتی)^(۱۶). ئه و مانا پر به هایه ی، که ئه م دروشمه به رزه ده یگه یینیت، ئه وه یه، که نازادی، بۆچوونی لیک جودا و ویل بوون له دووی توژیینه وه و ئیجتهیادی سه ره خۆ، بۆ ئه وه ی ئه و که سه بگاته ئه وه ی، که خۆی به لایه وه وایه راسته، له نیو هزری ئیسلامیدا، زۆر بی سنووره و هیچ موجته هیدیک، مافی ئه وه ی نییه بلی: هه ق و

راستی لای منه و له سه رخۆی قۆرخی بکات و وابزانیت، که تیگه یشتن له ده ق، تاییه تمه ندی ئه وه و له و نابوو ری و تیناپه رپیت.

ئه مه و، ده بی له وه ییش پشت راست بین، که زۆری و لیکجودایی بۆچوون و ئیجتهیاده کان، نابنه هۆکاری دروستکردنی ته نگزه له نیو کۆمه لگه ی پرواداره کاندای و نابنه هۆکاری به گژیه کداچوون و رکه به رایه تی و دژایه تیکردنی یه ک، به پاساوی ئه وه ی، که را و بۆچوونی جیاوازیان تیدا هه یه، وه ک له تیروانیکیکی رواله تی و سه رپیدا، به دی ده کریت و ده خویندریته وه.

بۆچوون و ئیجتهیادی هیچ فقیهیک، نایته فه رمان، به سه ر هیچ تاکیکی نیو کۆمه لگه وه، به لکو ته نها مافی ده ولت و دادگایه، که به شیوه یه کی فه رمیی، به پیوستی ده گپرن، که له نیوان چه ن دین یاسای دیکه دا، فلان لیکاندانه وه و ئیجتهیاد و بۆچوون، ده بی په یه وه بکرتن و هه ر ئه وان، کات و سه رده م، دیارییده که ن، ئه وه ییش لای هه موولایه ک روونه، که هه ر بریاری دادوه ره، که بابه ته کانی جیگه ی رای جیاواز و لیکجودا، یه کلا ده کاته وه.

لیره وه، ده لپین: گه ران له دووی دهروزه یه کی پر به های دی، بۆ دۆزینه وه ی، ریگه چاره ی کیشه سه رده مییه کان، بۆته کاریکی پیوست، تا ئه و ئه ندازه ی، که ده بی بخریته پال زانستی ئوسولئ فقیهئ ئیسلامی، که له گه ل گۆرانکارییه کاندای، بگونجی و چاره سه ری کیشه تازه کان بکات و له هه مان کاتیشدا، بنه ما و ره گ داکوتان بیت، بۆ ئه م تازه گه ربیه، به لام به پیوه ره کانی شه ریعه تی گشتی و هه مه لایه نه، هاوکات، باکه س وای تینه گات، که ئیمه به م بۆچوونه مان، بانگه شه بۆ هه لوه شانده وه ی، زانستی ئوسولئ فقیهئ ئیسلامی ده که ین!، به پیچه وانه وه، به رای ئیمه، زانستی ئوسولئ فیه، تازه گه ری و جوانکارییه کی پلان بۆ دارپژراو و پروگرامیکی هزری و زمانه وانی و عه قلی و مه نتیقی ئیسلامیه و یارمه تیده رمانه بۆ ئه وه ی، که له پوو و رابردووی فیهیمان، که له میژوو و دیرۆکی مه زه به ییدا هه مان بووه، هاوکات توانای فتوادان و دهرپرینی رای جودا و ئیجتهیاد، بلند و به هیز و پته وده کات و ئه و عه قلانه رام ده کات، که له دووی به لگه هینانه وه ده چن، تازیتر به دوواداچوون و

توژینهوه و لیکنۆلینهوه بکهن و نهنجامی بدن، وهك چۆن دهبیته یارمهتیدهری قوتاییانی فیهقه، تا له قۆناغهکانی چارهسەر دۆزینهوه بگهن، بهلام لهگهڵ ئەم ههموو ههلسهنگاندن و پیداکوتنهمان، بۆ زانستی ئوسولئی فیهقی ئیسلامی، لامان وایه، بهتهنها ئەم زانسته، بهس نییه بۆچارهسەر پیشکەشکردنی رووداوه تازهکان و بنهما دارشتن بۆ تازهگهری.

هیندهی ئیمه لهو پرۆایه دابین، که ئەو بره دهقه گشتگیر و گشتیه شهرعییانهی، پهیهوهندییان بهباسی مامهله و باسهکانی رامیاری و دنیای خهلهکوه ههیه، ههولئی ئەوهدهدهن، که بهرژهوهندی خهلهکیی جیهجی بکهن و بیانپاریژن و نارهحهتی و شهکەنجەیان لی وهووور بخهن و رینماییان بکهن بۆگرتنهبهری ریهگی ئاسان، دهبی لهویش ئاگادار بین، که ئەرکی سهرشانی ههر زانایهکی خاوهن بۆچوون و ئیجتیهادیکه، که له دووی حوکمیک وێله لهگهڵ رووداوی تازهدا بگوئجی، لهپینشدا له دووی فیهقی واقععهواللبیت و پاشان سهیری بهرژهوهندی خهلهکیی بکات تیایدا، پاشان: بهپئی بنهماکانی رهچاروکردنی ئارمانجهکانی دارشتنی شهریعهت و حکمهتی بابهتهکه، لهسهردهم و کات و شوینی دیاریکراودا، حوکمبات، که ههرلیهوه، دهپه لایهنگری، بۆچوون و بانگهوازهکهی، ئین عاشوور، که ناوی لی دهئیت به: (زانستی ئارمانجهکانی دارشتنی شهریعهت)^(۱۷).

دهشتوانین بلیین: یهکێک لهگهوره بهلگهکانی ئەم بۆچوونه، ئەو بپۆکهیهیه، که لای زۆرینهی پسپۆرانی دوو زانستهی فیهقه و ئوسولئی فیهقی ئیسلامی و هزروانهکانی دوو قوتابخانهی (ماتوریدی و موعتهزیله)، ههر زوو، گهلاڵه بووه و فهرمویانه: (حوکمهکانی خوای گهوره، ههرهه موویان، لهسهر بنهمای هۆکار و حکمهت دارپۆراون!)، ههرتهوهبیشه، که ئیبنی قهییمی جهوزی دهیلئی و زۆر بهپاشاکاوانه دهفهرموویت: (ههرگیز ئەوه روونادات، که وا چارهپروان بکریت، لهخوای گهورهی له ههموو کهس خاوهن حکمهت تر و له ههموو کهس زانتر، که لهکارهکانیدا، حکمهت و بهرژهوهندی و ئارمانجی پپۆزی جیهگه رهزامهندی، وهلاناپیته و وهگهپ نهخستبیت.

قورتانهکهی خوا و فهرموودهکانی پینغهمبهر (د.خ) و عهقل و (فیهرت) ی پاک و نیشانهکانی خوا لهگهردووندا، سهرحهم گهواهیی لهسهر ئەو راستیه دهدهن و دهبنه شایهتعالی بهسهر ئەوانهوه، که وا دهزانن، ئاکاری وای پهروهردگار، ههیه، که بهبی رهچاروکردنی ئەو شتانهی باسمان لیکردن، هاتۆتهجی)^(۱۸).

ئهووی، که ئیمه، لهمهپ پهروهردگارمان لی تیگهیشتووین، ئەوهیه، که خوای گهوره، هیچ پینغهمبهر و هیچ شهریعهت و یاسایهکی نهئاردوه، بۆئهوه نهبیت، که ببنه ریهگه نیشاندەر و چهسپاندنی یاسایهک بۆ مرۆق، تابیهته یارمهتیدهریان، بۆ ههستپیکردن و دۆزینهوه و گهیشتن، به بهرژهوهندیهکانیان و چهسپاندن و جیهجیهکردنی دادپهروهری.

قورتان بهشپوهیهکی بهووور لهههه رگومانیک، زۆر بهوردهکاری و فراوانی، ئەو راستیه ئوسولیهی گهیاندوه و دهفهرموویت: (لقد أرسلنا رسلنا بالبینات و أنزلنا معهم الكتاب و المیزان ليقوم الناس بالقسط).

واته: (بهراستی، ئیمه، که پینغهمبهرامان ناردوه بۆ روونکردنهوه، لهسهر چاروۆشنی و هاوکات کیتاب و پپوه ریشمان لهگهڵدا ناردوون، بۆئهوهی خهلهکی بهدادپهروهری رهفتار بکهن)^(۱۹).

وشهی (قسط)، که لهتایهتهکهدا هاتوه، بهمانا ئەو دادپهروهرییهی، که بهرژهوهندیهکانی خهلهکی، رهچارو و جیهجی دهکات و گرانهکاری و نارهحهتییان لی دوور دهخاتهوه، ههرپۆیه که لهههرکات و شوینیکیدا، دادپهروهری هاته کایهوه، لهوکات و شوینهدا شهری خا پیادهکراوه^(۲۰).

دادپهروهری، مانای وابهستهگی بوون نییه بهو وشهیهوه، بهدهر لهناوهپۆک، بهلکو دادپهروهری، بهوه دپته پیش و پیادهدهکریت، که ههق بیته جی و ئارامیی ببهخشیتته دلئی مرۆقاییهتی و عهقلهکان له رووبهرووبه نهوه و ئاستی دهسلات و حاکمدا، ئارام بن. بهکورتی: دادپهروهری ئەو خپیر و بییهیه، که ههموو شهریعهتهکانی دنیا و نهتهوه شارستانییهکان لهسهری دامهزراون^(۲۱).

لیرهوه تیدهگهین، که بۆچی دروسته بۆ مروّقی موسلمان، ئەگەر سویندی لەسەر شتیکی خواردبوو، دواتر بۆی دەرکەوت شتیکی دیکە لەو باشتەر هەیه، سویندەکە یەکەمی بخا و (کەفارهت) سە کە ی بدات، که ئەوه لەدەقی دروستی فرمودەدی پیغەمبەردا هاتوو (د.خ) و دەفەر موویت: (هەرکەس سویندی لەسەر شتیکی خوارد و دواجار وای بەباش زانی، که شتیکی دیکە باشتەر، با ئەوه بکات، که بەلایهوه باشه و (کەفارهت) سویندەکە ی بدات) (۲۲).

بەلام ئەوشتانە، که بەپیوستی دەگیرن، که بنەمای فیهی تازه، لەسەر، به رهچاوگرتنی بهرزهوهندی گشتی دامهزریت، نهوهك رهچاوگرتنی لایهنی زمانهوانی و مهنتیقی و پهنابردن بۆیکهاته زمانهوانی و (فهرهزی) یه، چاوهروانکراوهکان و بایهخدان بهلایهنی رهوانبیزی، نهوهك رهچاو کردنی واقیع و ئارمانج و رۆحی شهریعت، ئەوهیه، که دهبی (ئوسولی فیهه)، بینگومان (قهتعی) و دووربیت له دانوسان و کێرکی و دەمهقالی و جیاوازی.

وهك چۆن بهلگه هینانهوهی عهقلی و مهنتیقی، بۆ ئەوهی، کۆتایی بهملمانی و کێرکیهکانی نیوان لایهنه رکابههکان بهینیت، دهبی له کۆمهلتیک بنهما و پیشهکی زۆر روون و دیاردا کۆتایی پی بیت، ههروهههیش، شتیکی زۆر مهنتیقی و چاوهروان کراوه، که بهلگه فیهیهکان، له کۆمهلتیک بابهتی بینگومان (قهتعی)، وادا کۆتاییان پییت، بهشیوهیهکی وهها، که کۆتایی به ملمانیهکان بهینیت.

ئەوهیش بهتەنها، له نیوتارمانجهکانی شهریعت و له پیوههگشتیهکان و یاسا کۆگیرهکاندا، بهرجهسته نهبیت، که له ههلاوێرد کردنی وردهکارییهکانی جیههچیکردنی پیغەمبەردا (د.خ)، هاتۆته کایهوه و لهو بنهما گشتیانهیشدا، که بوونهته باو و خهلتیک لیبیان راهاتوونه و له ههموو گهلاندا زانراون.

ئەوهیش روونه، که لهزۆریه ی راوبۆچوونه فیهیهکانیاندا، هەر ههموویان لیکجودان، ئەم جیاوازی بۆچوونانهیشیان، لهناکار و بابهت و مهسهله فیهیه لاههکیهکانیشدا، رهنگی داوهتهوه، کهوابو لهباتی ئەوهی بابهته ئوسولیهکان، کیشه لاههکیهکان، چارهسەر بکهن!، خۆیان جیاوازییهکان دهکهنه بنهما و دامهزراو!

زانستی ئوسولی فیهه، بۆ ئەوه نابیت که: رایهکان یهك بخات، یان بۆچوونه فیهیه لیکجوداکان لهیهك نزیک بخاتهوه.

لیرهوه، بهتهواوی من بۆلای ئەوه بۆچوونه دروسته هۆشمندانه، دهچم و پهسهند دهکهم، که زانای گهوهی تونس (مهحمهد تاهیر، ئین عاشور)، دهیویست ببیته پرۆژهیهکی تازهگهری و چاکسازی، له هزری ئوسولی فیهی ئیسلامیدا، بهلام کهسی وای بهدهست نهکوت، که دایرپیژیت!، ئەوه، دهفەر موویت: (ئەگەر ئیمه بمانهویت ئوسولی فیهیهکی، (قهتعی)، بینگومان بنوسینهوه، بۆئەوهی لهسۆنگهیهوه لهتایین تیبگهین و ببینه فیهیه، پیوسته لهسهرمان، بجینه لای ئەوابهته ئوسولیه باوانه، که خهلتیکی لیبیان راهاتوونه و جاریکی دیکهیش، له بۆتهقهی نووسینهوهدا، سههرلهنوی بیانتاویینهوه و به پیوهری زیرینی وردبوونهوه و رهخنهگرانه، ئەوشت و بهشانهی، که لهو نییه و پیوهی ههلواسراوه، لای بهین.

بهالی پیوسته بۆئەوهی لهفیهه تیبگهین، دهبی به لیوردبوونهوه و تیروانینهوه، باشتترین پیوهه دابینین و دایرپیژینهوه و ناوی بنین: (زانستی ئارمانجهکانی شهریعت) و لهسەر ئەوه واقیعهی ئیستای خۆی، واز له زانستی ئوسولی فیهه بهینین، بهلام شیواز و ریگهکانی پیکهینانی بهلگه فیهیهکان، لهو بخوازین و بجین ئەوه بابهته ئوسولیهانه بهینین، که لهزۆر ئەم لایهنه ئیمه باسمانکرد، جیههیان دهبیتهوه، - نووسینهوهی ئارمانجهکانی شهریعت - بیانکهینه بنهما ئیمه زانسته باشه گهوهیه، - زانستی ئارمانجهکانی شهریعت - (۲۳).

ههندیکی دیکهیش وادهزانن، که نابی قهتعیات بۆ ئوسولی فیهه ببینینهوه، چونکه زۆرتر له حوکمی فیهیهی، نزیکه تا به ئوسولی ئابین دهگات، هەر له بهرتهوهیشه، ئەوهی که نهیار و رکابهری رایهك بیت، به بیدعهچی و فاسق دانانریت!

لهلای ههندیکیان دهگوتریت: هیچ ریگهیهك نییه بمانگهیبینته ئەوهی، که بهمتانه (یهقین) سهوه، سوود بکهین، لهو وتانهی، که بهلگهیبیت دهکهبینن، بهبی پالیشتی لیکردنیان بههۆی چهندين بهلگه لاههکی (قهینه) وه، که ئەوان (یهقین) بگهیبینن، ئیتر ئەوه بهلگه لاههکی و یارمهتیدهرانه، لهوانهبن، که بهچاو دهبیندین، یاخود لهوانه بن، که له ریگهی (تهواتور) سهوه، بهدهستمان گهیشتون (۲۴).

ئەوئى راستى بىت، ئەوئى، كە لاي من مەبەستە و دەمەوى لىم ساتەوختە و لىرەدا بىگەمى و كىرەوئەتە نارمانجى خۆم، زۆر فراوانترە لەتازەگەرىيەكى فىقەھى، كە بەشوپىن تازەگەرى ئوسولنى فىقەھدا بىت، من ھەولنى ئەوئەمە، كە بگەمە چەند دەروازەيەك، كە لىيانەوئە رىگەكانى ئىجتىھاد و ھەللىژاردن و پۆلىنكردن، ئاسان بگەن، ئەوئەك رىگەكان لەئاست و لەبەردەم توپتەوئەواندا، ئەوئەندە، بچوك و تەنگ بگەنەوئە، بىنە جۆرىك لە وابەستەگىتى بەدروستكردىنى پىتتامىزى!. ئەوئى، كە دەبىتتە ھاندەرىشم، لەم ھەول و بۆجوانەمدا، ئەوئەيە، كە دەزانم، كاتى كە شەرع ھاتوو، ئەك ھەر نەرىت و باو و (عورف) بە باشەكانى ھەلئەوئەشاندۆتەوئە و بەس، بگرە يارمەتيدەر و چەسپىنەر و پاكسازىكەربوو، بۆئەو نەرىت و باو و عورفانەي، كە لەكاتى خۇيدا بوونەتە ھۆكارى دامركاندن و دامەزراندنى كۆمەلگەي سەردەمى نەفامى!. ئەوئەيە، كە بەكەلك نايە و لەگەل بنەما پىرۆز و گەورەكانى ئىسلام و رۆحى ئىسلام و لەگەل دادپەرورەيدا ناگوئىت، ھەلئەوئەشاندۆتەوئە، وپراي ئەوئى، كە ئەوئەيەشى كىرەوئەتە بەرنامە و تەشرىعى خۇيەوئە، كە ئەساس و بنەماي ھەرشىتەك رەوايەتى (موباح) سىتەيە و ئەوئى، كە دروست نىيە و نايىيە، ئەوانەن، كە جىكاراوتەوئە، ئەوئەك بەشىوئەيەكى گشتى ھەمووشت ھەر نايى بىت!.

لەژىر رۆشنايى و سايەي ئەم راستىيانە و رەچاوكردنى بەرژەوئەندى گشتىدا، واى لى تىگەيشتم كە: لەبوارەكانى كار و رەفتاردا، زۆرشت ھەن، كە پەيوئەندىيان بەدنىاي خەلكەوئە ھەيە، گۆرەپانىيەكى بەرفرە و والان، بۆ وگەر خۇستنى عەقل و حىكمەت، بۆ گەران و توپتەيەوئە و دۆزىنەوئە، حوكمى شايان، بۆئەو شتانەي، كە لەگەل دابونەرىتى چاك و فىقەھى مامەلە و ھەلئەوئەوتى سىياسى خەلكدا دەگوئىن، وەك چۆن لەلايەكى دىكەيشەوئە، وا لەو ھەموو فەرموودە پىرۆزانەي، پىغەمبەرىش (د.خ)، تىگەيشتم، كە شتى وايان تىدانىيە، رىگە لەوئەبگرىت: كە وايزانىن، مەبەست لە ھەر ھەموويان، بەدەرە لەئامۆزگارى و رىنمايى كردن، بەمانا، لە زۆرىنەي كاتەكاندا، دوورن لەبەسەردا سەپاندن و بەتۆپىزى بەسەردا داپران. ئەوئى لەلىكجودايى راوبۆچوونە فىقەھىيەكان وردبىتەوئە، ئەوئى

بۆدەردەكەوئەت، كە بەراستى، گۆرانى سەردەم و كات و بۆلوان و بۆ نەلواندن، كارىگەرىيەكى زۆر و گەورەيان ھەبوو بەسەر زۆرىك لە را جىبوازەكانەوئە. ئەوئەيش لاي ھەمووان زانراو، كە: ئىمامى شافىعى، دواي ئەوئى چوئە مىسر، ھەندىك لەو حوكمانەي گۆرى، كە كاتى خۇي لەبەغدا فەتواي پىدابوون، زۆرىك لە فىقەھە ھەنەفى مەزھەبەكانىش، لەزۆربابەت و حوكمدا، سەرىپىچىيان كىرەوئە، لەئىمامەكەي خۇيان، چونكە زانىويانە ئەگەر ئەبوئەنەبە لەسەردەمى ئەماندا بۆيابايە، وەھا برىارى دەرنەدەكرد و ئەوئى ئەوان دەلەين، ئەوئەيش وەك ئەوانى دەگوت!. يەكەك لەو فەتوايانە ئەوئەيە كە: لەمەزھەبى ئەبوئەنەبەدا زۆر كردن (ئىكراھ)، مەگەر لەلايەن دەستەلەتەوئە بىت، دەنا نايىتە ھۆي گۆرىنى حوكم، بەلام زانكانى دواتريان، كە بىنىيان سەردەم گۆراندنى بەسەردا ھاتوو و ھەندى كەس، بەبى ئەوئى لە حوكمەكەي بترسن لاي خوا، خۇيان سەپاندوو بەسەر ھەندىكى دىكەدا و بىنىويانە پالپۆئەنەر و ترسىنەرى ئايىنى كەم بۆتەوئە، فەتواي ئەوئەيان داو، كە لە كىرەوئە و گرىبەستەكاندا، زۆر كردن (ئىكراھ)، بەھەند وەرەبگرىت، بائەوئەسەي، زۆرەكەيشى كىرەوئە، بەدەرىيەت لەدەسەلاتى گەورە و ھەرە چلەپۆپە ھەرەمىيەكەدا^(۲۵).

ئەمە ئەوئەيە، كە زاناي گەورە ئىن قەيىم دەفەرموئەت: (لىرەدا دووچۆر تىگەيشتم (فىقە) ھەيە، كاربەدەستى خەلك (حاكم)، پىتوستىي بەھەردووكيان ھەيە: تىگەيشتم لەحوكمى رووداو گشتگىرىيەكان و تىگەيشتم لەواقىع و كاروبار و ئەتوار و ھەلئەوئەوتى خەلكى، تا لەرىگەيەوئە، بۆيان دەرىكەوئەت، كى راستە و راست دەكات و كىش درۆدەكات، كى لەسەر ھەقە و كىش لەسەر بەتال، پاشان لەنىوان ئەم و ئەودا، بەراورد بكات و ئەوكات، حوكمى خۇي بەواجب دەداتە واقىع، ئەوئەك حوكمىكى واجب دەرىكات، كە دژىت بەواقىع)^(۲۶).

ئەم تىروانىن و بۆچوون و بىنىنە تازەيەي، كە ئىمە مەبەستمانە، پىشت دەبەستى، بەكۆمەلەك دەلىقە و دەروازە، كە لەنىو توپتەيەوئە و تەفسىر و لىكەندەوئە ئوسولدا باون، ئەوئەك لىيان نامۆين، بەرلە ھەرشە لە گۆرەپانى، بەرلاوى بى سنوور و

فراواندا، بۆتەوہی، لەبەردەم دادوەر و یاسا دارێژەکان، ئاسۆیەکی عەقڵیی فراوان ھەبێت، وەك پێشتر ناماژەمان بۆکرد، رەچاوی یاسای (موباح)ببەت دەکات، تائەو کەسایەتییانە، بەکاری خۆیان ھەلبسن و بۆچوون و تاقیکردنەوہ و تینگەبەشتنە زانستی و ئاكارییەکانی خۆیان، لەژێر رووداوە گۆرراو و بگۆرەکان و لەژێر رۆشنایی پێداویستییە گشتییەکاندا، کە دەبنە بنەمای دادپەرۆری، بەگەرێجھەن، لەوھیشدا، سوود لەو بنەما و پێوہەرەگشتییانە شەریعەت دەکەن، کە دەبنە دارپێژەری بەزەبی و مێھرەبانی بۆھەموو کەس و لایەنێک و ھەموو ناپەھەتی و قورسی و زیان بەخۆ و بەبەرامبەر گەیانندیەک دوور دەخەنەوہ لەتایین و فەرماندەدات بە دادپەرۆری و بەچاکەکردن و خەلکیی بانگ دەکات بۆ یەكگرتن و بۆ ناشتی و ئیسلام دەکاتە تایینی ھەر براداریک و لەدنیا، دان بەرووگەکانی ھەموو شوێنکەوتە تایینیکی دەنێت، خوای گەورە دەفەرموویت: (لەرۆگەکانیاندا، ھەندیکیان شوین ھەندیکیان ناکەون)^(۲۷) وەك چۆن زەوی دەکاتە گۆرەپانیکی فراوان و رینگەپیداو و کراوہ لەبەردەم ھەر ھەموو لایەکیاندا و بۆ ھەموو لایەک، دەفەرموویت: (یارمەتی، ھەریەك لەوان و لەوانی دی دەدەین و بواریان بۆ دەپرەخسین)^(۲۸).

قورئان زۆربەرۆنی ھەمووان بانگدەکات بۆ پێشپەکی کردن لەسەر کاری باش و دەفەرموویت: (پێشپەکی بکەن، بۆ چاکەکردن)^(۲۹) نەك بۆ رووبەرۆو بوونەوہی نێوان شارستانیەکان.

ئەم دید و بۆچوونە تازە، کە ئیئەمە باسی لێدەکەین، بۆ گەیاندن و چەسپاندنی راستی و ھەق، بەبێ دەمارگێری و تاك لایەن پەرۆری، ھەردەم، لەدووی جیکمەت و دانوسانی بەئارمانج، وێل و عەودال دەبێت.

ئەم دید و بۆچوونە تازە ئیئەمە باسی لێ دەکەین، نالێین ئیئەمە دامان ھیناوە، بەلکو ئیئەمە لەو پرۆایەدا، کە شەریعەتی ئیسلامی، نەھاتووە بۆئەوہی کۆمەلێک یاسای سیاسی، یان یاسای گشتی داڕپێژیت و ریکی بجات، بەپێچەوانەوہ، ئەوہی بەجێ ھێشتووہ، بۆ تینگەبەشتنی خەلکی و گۆرانکاریەکان، ئیتەر ئەوکات سیاسەت لە ئاسۆیەکی بۆشایی و کراوہی خواستراو دا جینگە دەکرێتەوہ، لە ئاسۆیەکا، کە

یاساکانی دادپەرۆری و لیبووردەبی و ھەق ویستی رووت، حوکیمان دەکات و دەیانگرتتەوہ، ھەرۆھا بنەماکانی براہەتی ھاوتایینی و براہەتی لە مەرفایەتیدا و ویستی چاکسازی ریکیان دەخات، ئەو ریسایاسا رەوشتییانە، کە پینگە فراوانی شەریعەتی ئیسلامن و ئەو حیکمەتە، کە ئارمانجی برادارە و کە یی گەبەشت، خۆی خاوەنیەتی، ژیان ریکدەخات.

لەژێر رۆشنایی ئەم ئاكارە بەرزانەدا، من کۆمەلێک ناماژە گشتی دەقۆزمەوہ و ھەلاوێردیان دەکەم و ھەلیان دەبۆیتم و گۆلپێریان دەکەم، بۆئەوہی ببینە کۆمەلێک رینگا و ریباز، بۆ تازەکرەوہی فیکە و تینگەبەشتن، یاخود ناوی دەنێن: وردبوونەوہ و لیبوونییکی تازە، بۆ فیکە ئیسلامی، کە کۆلگراوی و بارقورسی، کە لەپووریکی فیکە کۆنی چەند سالەیان، لەسەر ئاسان بکات، ئەو کە لەپووری، کە زۆرینە بریتیە، لە بەرھەمی زانستی نەحوی و ئوسول و بەلگە ئامیزی فیکە، عەودال لەدووی بەلگە رووت، بۆ چەندین واقیعی لیکجودا. ئەمە ئیئەمە باسی دەکەین، بانگەشەییە بۆ: مەبەستە گشتییەکانی شەریعەت، لە پاراستنی مەرفادا و بانگەشەییە بۆ چارەسەرکردنی کێشە و خەمەکانی، لەگەڵ رەچاوکردنی دادپەرۆری وێدان، کە بە کورتی ئەم شەشە، لەخواروہ باسیان دەکەین، لەمیانە ئیئەمە ریباز و رینگابانەن، کە ئیئەمە بانگەشەیان بۆ دەکەین:

یەكەم: خۆبەندەوہیەکی بابەتییانە، بۆ ئیشی فەرموودەکانی پێغەمبەر (د.خ).

دووەم: باہەخدان، بە تینگەبەشتن لەمانای دەقەکان، نەوہ مانای وشە و پیتەکان.

سێئەم: خۆبەندەوہی دووریانی رامیاری لەھزری ئیسلامیدا.

چوارەم: خۆبەندەوہی دووریانی شارستانی، لەھزری ئیسلامیدا.

پێنجەم: وردبوونەوہ لەبیرۆکە دەسەلاتکاری (حاکمیەت).

شەشەم: پتەوکردنی رەچاوکردنی جیکمەت، لە چارەسەرکردنی کێشەکاندا. ئەوہیش روونە، کە بۆ توێژینەوہ و گەران بەشوین چارەسەری شایان بۆرووداوە رامیاری و رووداوە دنیاویەکانی کۆمەلگە ھاوچەرخی، ئەم دەلیقە و دەروازانە، بواری کاری عەقل، فراوان دەکەن و تاقیکردنەوہی مەرفە بەھیز دەکەن، بەبێ گەرانەوہ بۆبێوہر

و ليكچواندن و بهراورد كردن، له سهر كۆمه لئيك شتى ئهوتۆ، كه ئه مەرۆ له رووداوه كاندا رۆلئان نه ماوه.

من گومانی ئه وه نابم، كه بليئم: ئه م بۆچورنه ئيمه پلهی تهواوتی و راستیی تهواوی به دهسته ئيناوه، يان لئيان نزيك بووه ته وه!، به لام ئه وهی ده مه وی بليئم، وا له دووتوی پهرتوكتيكا، جيگه ی ده كه مه وه و بلاوی ده كه مه وه و ده يچه مه به رده م ئيوه ی هيژا، بۆ ئه وهی، به شيويه کی زانستییانه، بيته تويشوی بابه تيك بۆ دانووسانی ره خنه ئامیزی دروستكهر، ئه و كات ئه گهر، وه رتانگرت و ههر هه مووی، يان هه نديكي، به دلی تويزه ره وه كان بوو، ئه وه، ئه وه يه، كه من ده بخوژم، ئه گهر وه هایش نه بوو، ئه وه م به سه، كه گه ييشتم به مه رامی خوّم.⁽³⁰⁾ خواي گه و ره يارمه تيده ره.

تیبینی: به پيوستی ده زانم، كه ليره دا كورته ی گوتاریكم بينمه به رده م ئيوه ی به ريز، كه له ريگه ی رۆژنامه ی (خه بات) ی نازيز، ژماره (2893) 28/6 | 2008 ی لا په ره 11، له ژيز سه ردي پي: (بنه ماكاني دانووساندي نيوان شوينكه وته ی، ئايينه ليكچوداكان)، كه گه رانه وه يه بۆ كۆمه لئيك بريار، كه وه ك مه رجی هاو به شی كردنی مرفقی پروادار، له دانووسان، كۆمه لئيك گه و ره زانای هاو چه رخ و ئه ندام له كۆمكاری فيقهیی ئيسلامی، به شی ئه مه ريكا، ده ريان كردوه، ئه وه يش له دواي كۆبوونه وه يان، له (مه نامه ی) پايته ختی به حرين، له 14-11/17 | 1428 ی كۆچي 24- 27/11 | 2007 ی زابینی، مالمپری (اسلام أون لاین)، به شی وه لامدانه وه ی پرسياره شه رعييه كان) وه رمگرتوه، كه هيوادارم گشت يه كيك له وانه ی، كه ده يانه ويته، له بواری بانگه وازی ئايينيدا، چ له ريگه ی نووسين، يان له ريگه ی دوانگه و ميحرابی مزگه وت، يان كۆر و كۆبوونه وه كاندا، تابزانن مه رج نييه، ئه و كاته ی مرفق خۆی به هه ق زانی، ئيتر بۆی هه بيت خه لکی وه لابنيته و كه سی ديكه ی قه بوول نه بيت، كه ئه مه يش ده قی برياره كانبانه.

بنه ماكاني دانووساندي نيوان شوينكه وته ی، ئايينه ليكچوداكان:

يه كم: دانووسان، يان دايه لۆك، ده سته واژه يه كه، بۆ زۆر مانا به كارده هيئندريت، هه يانه كه باشه و هه يشيانه، كه خراپه.

دوهم: بۆ مرفقی موسلمان، ئه گه رمه به ست له ته نجامدانی كاره كه، بانگه شه بوو، بۆ ئايينه كه ی خوا و بۆ هيئانه وه ی، به لگه بوو، بۆ خه لکی و بۆ چه سپاندي په رستشی خوا بوو، بۆ رينمايي كردن بوو بۆ ئه وانه ی ده يانه ويته له ئايين شاره زابن و بۆ دوورخستنه وه ی نه ياران و تاوانكاران بوو، ئه وه كاريكي باشه و ئه وه ی پي هه لده ستی سوپاسی ده كريت.

سپيهم: ئه گه ر مه به ست پي، به ته نها ههر پيناسه كردنی ئيسلام بوو، بۆ كه سانتيك، كه لي بي ئاگان و له ناوه نديكا بوو، كه متمانه و باوه ريان پي نه بوو، كاره كه يش بۆ لا بردن و ره وينه وه ی ئه و ته م و مژ و تينه گه يشتن و نا حالييه ته بوو، بۆ شكاندي ته ليسي ليك هه لبه زينه وه و پي كه ه لپژان يان بوو، بۆ ئه وه ی دواي بۆ روون بوونه وه ی راستيه كان، هه ركه س بۆ خۆی ئازاد بيت له وه دا، كه متمانه ی پي به تی و پي رازيه، ئه مه كاريكي خير و پرله فه ره و سوپاسی ئه و كه سانه ده كريت كه پي هه لده ست.

چوارهم: ئه گه ر مه به ست پي، ئه وه بوو، كه پي كه وه ژيانتيكي باش بۆ هه مو لايه ك داين بكریت، خوینرشتنی تيدا به دوور بخريت و گيانی خه لکی پاريزراويته، بۆ ئه وه ی له ده ره نجاميدا هه مو لايه ك بتوانن به ئاسوده یی گه شت و گوزار و جموجوليان بكن، هه ر لايه نه بتوانيت به ئاسانی په يامی خۆی بگه يينيت، هه ري كه يان پوزش بۆ ئه وه ی ديكه يان به يينته وه، بۆ ئه وه ی ليك هه لبه زينه وه و ته می يه ك نه ويستيبان بره ويته وه، ئه مه خۆی له خۆيدا كاريكي شه رعی و خواستيكي ئايينيه.

پينجه م: ئه گه ر مه به ست پي، گه يشتن بيت به سيغه ی، دارشتنی ياسايه ك، كه له ده ره نجاميدا، به رژه وه ندييه هاو به شه كانيان پاريزراو بيت و به باشی ژيانی هاو به شيان بچيت به رتوه، به تاييه ت له نيوان ئه وانه ی، كه نيشته جيی هه ري ميكي دياريكراو بن،

که کۆمهڵێک په یوه ندى هاوبهش پینکوه بیانبهستیتتهوه، نهوه، نهوکات، زۆرتر پیوسته و ئهم شیوه هاریکارییهی یه کدی، هیچ نهنگییه کی لهسه ر نییه و دروسته و رهوایه، چونکه خوای گهوره، زهویی ههرهه مووی، بۆ هه موو مرۆفه کان دروست کردوه، بهبێ جیاوازی چین و نایدلۆژیاکانیان، رۆژیان دهدات و بارانیان بۆ دهبارینییت و بۆخۆی دهفرموویت:

(والأرض وضعها للأنام) (١٠ الرحمن).

واته: (خوای گهوره زهوی کردووته پانتایی و رایهخ بۆ هه مووخه لک).
له نایه تیکێ دیکه دا دهفرموویت:

(كلا غد هؤلاء وهؤلاء من عطاء ربك، وما كان عطاء ربك محظورا) (٢٠ الإسراء).

واته: (یارمه تی هه هه موو لایه کیان، دده بین و کار ئاسانیان بۆ ده که بین، چ ئهمان و چ ئهوان، واته چ برواداران و چ بێ پروایان، له به خشی خوا بهشیان دده بین، هه رگیز به خشی خوا، سنوو و به ره بهستی بۆ داناندریت).

که ئهمه خۆی له خۆیدا، ئاوه دانکردنه وه یه کی بێ سنووری خواییه، بۆ کوورهی زهوی و باسکردنه له بواری ژیان به خشین، لهسه ر بنه مای مرۆقتی و بهس.

شه شه م: ئه گه ر مه به ست پی، تواندنه وهی ئایینه کان بیته له یه کتریدا و ههول و کۆشش بیته بۆ ئه وهی، که باز نه یه کی عه قیده یی هاوبه شی وه ها دروست بکریته، که بگاته ئه وهی، تهورات و ئینجیل و قورئان، له دووتویی، یه ک کتیبدا به چاپ بگه ییندرین و له نیو یه ک به رگدا بلا بکریته وه، ئه وه دوژمنکارییه له دژی هه موولایه ک و فیل و ته له که باز ییه، له کلتوو و رۆشنیبری و زیانی ئه و کاره ییش، زۆر زۆر تره له زیانی، ئه وفیل و ته له که و فریودانانه ی، له نیو کاره باز رگانییه کاندایه کترین، که هه ندیک یاسا له مه ریان ده رجووه و به تاوانیان داد نه بین و تۆله ییشی له به رامبه ردا دانراوه.

حه وته م: بنه مای ئهم کاری دانووساندن و تاوتویی را و بۆچونه لی کجودایانه، له به ره تدا، کاریکی زانستییه و پیوستی به شاره زایی و بلیمه تییه کی چاک هه یه.

شاره زای ده ویت له شیوازی بانگه شه دا بۆ نایینی خوا، ده بی ئه وهی پی هه لده ستیته، پاشکو و پاشخان و دامه زراوه ییه کی باشی له زانسته شه رعیه یه کاندایه بیته.

ده بی بزانیته، له کاتی کدا، له گه ل به رامبه ره که ی کوده بیته وه، گو تار ی له گه لیان چۆنه و داب و نه ریته ئه وشوینه بزانیته، که تیایدا ئه و کاره نه نجام ده دن، ئاگایان له یاسا و ریساکانی ئه وشوینه هه بیته، که وابوو، ئه و ده زگایه ی، به م کاره هه لده ستیته، نابێ جینگی نه خوینده وار و کالقام و که سی هه لچوو و تینه گه یشتوو تی دابکریته وه!

ده بی ئه وه که سه ی، که به م کاره هه لده ستیته، ئه وه نده زانستی پی بیته، که گو مانه کانی به رامبه ر، بۆی دروست ده که ن، کاریگه ر نه بن له سه ری و بتوانیته به توانایی وه، به ره رچیان بداته وه، ئه وه نده پرچه ک بیته، به چه کی زانسته، که له هه لفریواندن، ده رباز بیته، ئه وه نده ی له خواترسان تی دایته، که زالیته به سه ر هه زه کانی دا، ئه وه نده ی پیوست بیته و زیاتریش توانای، گو تار و دانووسان هه بیته، که بتوانی له گه ل به رامبه ره کانی بدووته و نه رووخیت.

ئه وه نده، به هه یز بیته، بتوانی ئه وه مه بادیتانه ی، نیو ناخ و بره وایه تی بیان لیت، دا کوکی له هه ق بکات و به ره هه لستی له مافی ره وای بیر و هه زری خۆی و ئه وان هیش، ئه و نماینده یانه بکات.

هه شه ته م: پیوستی به وه هه یه، که ئه و که سه موسلمان ه، مکو رپی له سه ر ئه وه ی، که په یامه که ی مه حه مه د (د.خ)، دواین په یامی خوایه، بۆ مرۆق و به متمانه وه، دا کوکی بکات له سه ر بۆچوونه کانی خۆی، له سه ر ئه وه مکو رپیته، که کرۆک و ناوه رۆکی هه موو ئایینه ئاسمانییه کان له رووی بیر و باوه ر و هه ز و عه قیده وه، له م ئایینه دا کۆیۆته وه، له سه ر ئه وه مکو رپیته، که ئهم نامه و په یامه، کۆتایی زنجیره ی پیغه مبه رایه تییه، وه ک په یامه کانی به ر له خۆی نییه، به ته نها بۆ ناوچه یه ک هات بیته، به لکو بۆ هه موولایه ک و تاهه تاییه.

نۆ یه م: کۆله که ی هه ره گه وه و بنه مای گرنگ و چه ق به ستوو و ره گ دا کو تیوی دانووساندن، له گه ل شوینکه وته ی ئایینه ئاسمانییه کانی دیکه دا، ئه وه یه، که به باشی و

دوور له هه لچوون و گرتنه بهری، باشتین ریځگای پر له چاکه و نیحسان بیټ، به دهر له گرژۍ و توندوتیژی، مه گهر له گه ل ټه وانه یان، که سته میان کرد بیټ، که قورنان د هفر موویت: (ولامتجدلوا اهل الكتاب، إلا بالتي هي أحسن، إلا الذين ظلموا منهم، و قولوا: آمنا بالذي أنزل إلینا و أنزل إلیکم، و اهلنا و اهلکم واحد، و نحن له مسلمون) (العنکبوت ۶۱).

واته: (نه کهن مملانی و دهمقالتی بکهن له گه ل ټه وانه دا، که خاوه نی نامه و په یامی ناسمانی بهرله ټیوه!)، مه گهر به گرتنه بهری ټه ریځگایه، که باشتین شیواز و ریځگای پرله نیحسانه، ټه وانه یان نه بیټ، که سته میان کردوه، ټیوه له بهرامبه ریاندا، بلین: ټیمه پروامان بهو په یامه هیناوه، که بزمان هاتو ټه خواره وه و بهو په یامه پیش، که بو ټیوه هاتو ټه خواره وه، خوی ټیمه و خوی ټیوه، یهک خویه و ټیمه موسلمانین و خومان بو ټه و داوه به د ه سته وه).

ټه و کهسه ی، که هاو به شی ده کات، له دانوسان دن، به ناوی نایینی نیسلامه وه، ده بی مه بهستی له ټیسه که ی، وه دیارخستنی هق و راستی بیټ و بو وه لانان و دوورخستنه وه ی، گومانه کان و ره واندنه وه ی بو چونه پرله درو کان بیټ.

ده بی له ریځگای گوتاره کانیه وه و له نیو ناماژه کانی نیو گوتاره که یدا، به دوور بیټ له هه لچوون و خو به گه وره دانان، چونکه موسلمانان، له هه موو کهس زوړتر و باشت ده زانن، که ریځگه کانی ناسانکاری و هق گه باندن و به زه بی چو ن ده گریټه بهر.

ده یه م: بنه مایه کی دیکه ی، ره گ داکوتیوی هه ردانوسان دن ټک، ټه وه یه، که له سه ر چاوړو شنی بیټ، ټه وه پیش، که پی هه لده ستی بو خویشی خاوه ن توانای و زانست بیټ و داکو کی بکا و مکور بیټ له سه ر ټه و شتانه ی، که ده کری پی که وه له سه ری کو کن.

له و شتانه وه ده سټی بکات و به لگه یشیان بو بین ټه وه، که جیگه ی فره پای و را و بو چوونی لی کجودا و جیاوازن، له پیشدا هه ولی چه سپاندنی بیره چه دابه ستوو و ره گ داکوتیوه کان بدات، بهرله بابه ته لاوه کییه کان.

بابه ته لاوه کیی و لق و پوپ و به شه کان، بگریټه وه بو ټه سله کان، له هه موو ټه م کارانه یشیدا نییه تی باشی هه بیټ.

یازده یه م: نابی ټه و کهسه ی، که دانوسان ده کات، شته بهر فره کان، بهر ته رسک بکات، ټه گهر بابه ټک هه بوو، ده گونجا راکاری تیډا بکریټ و رای بهرامبه ری تیډا به لاوه په سه ند نه بوو، بیبوورینی و جی بهی لی و سه رقالتی بهر په رچ دانوه ی نه بیټ، با به لایه وه په سه ندیش نه بیټ، چونکه ده روازه و جیهانی دانوسان دن، زوړ والا و بهر فره تره، له رای خو په سه ند کردن و به په سه ند زانین و پیویست (فرز) کردنی، که ټیبراهیم پیغه مبه ر (د.خ)، باشتین نمونه یه، که له گه ل بهرامبه ره که یدا، بو ټه وه ی دانوسان دنه که، بهر ده وام بیټ، گوی به توند په وه ی و مل نه دانه که ی بهرامبه ری نادات و چمکی باسه که ده گوریت له شتی که وه، بو شتی کی دیکه، که قورنان د هفر موویت: (الم تر إلى الذي حاج ابراهيم في ربه، أن آتاه الله الملك إذ قال إبراهيم: ربي الذي يحیی و مییت، قال أنا أحیی و أمییت، قال إبراهيم: فان الله يأتي بالشمس من المشرق فأت بها من المغرب، فبهت الذي كفر والله لا یهدی القوم الظالمین) (البقره ۱۲۵).

دوازه ده یه م: چاکه کردن و داد په روه ری، بنه مایه کی دیکه ی سه ره کی هه ل سو که وت و مامه له کردنه له گه ل یه کدی، به تاییه ت له گه ل ټه وانه ی، که پروادار و موسلمان نین، به م هر جیک ناشتی ویست و ناشتی خوا زین.

ټه وانه پیش، که شوینکه وته ی نامه ناسمانییه کانی دیکه ن و نامه ی خویان بو وه و پیان ده لین: ټه هلی کیتاب، تاییه تمه ندییه کی خو یان هه یه، که ټه وه تا دروسته، ټیمه سه رپراوی ټه وان و خواردنی ده ستیان بخوین و ژنیان لی بهینین، که ټه مانه بو که سانیک ی دیکه نییه.

سیازده یه م: ټه و چاکه و داد په روه رییه ی، که له موسلمانان داواده کریټ، پییه وه و ابه سته بن، ټه وه نییه، که له عه قیده و بابه ته کانیدا، پروا به پروا کانی ټه وان و ټه و شتانه ی، که ټه وان باوه ریان پییه تی بهینین، نابی بهو له لی کدریټه وه، که ټیتر مرؤقی پروادار، متمانه که ی خو ی بگوریت، به وه ی، که پروای وایه، نایینه که ی ټه م هه لوه شین هره وه ی نایینه کانی دیکه ی بهر له خو یه تی.

چوارده یه م: هیچ نه نگیه ک له وه دا نییه، که دانیشتن بو دانوسان دن، له نیو مزگه وت، یان له هه ر په رستگایه کی دیکه دا بیټ، به م هر جیک ټه گهر له مزگه وتدا

بو، رېز و بهاكانى مزگوت بپارېزېت و نه بېتته ھۆكارى تېكدانى نوپۇز و سەر لېتېكدانى نوپۇز خويىنەكان، كه ئەمە راي دروستى زۆرىنەى زاناكانە، كه دەلېن: بۆبەدەر لە مزگوتى حەرام، كه كابدەى پېرۆزى لېيە، دروستە بى بېروايان بچنە نېو مزگوتە كانەوہ.

ھېچ نەنگىيە كېش لەوہدا نېيە، ئەگەر كاتى نوپۇزەكان ھات و كۆبوونەوہ، لە نېو پەرستگاكانى دېكە و نەتەوہكانى تردابو، موسلمانان نوپۇزەكەيان بگەن، بەلام بەخۇ پاراستن لەوہى، كه روو بگەنە پەيكەر و وپنەكان ئەگەر تىاياندا ھەبوو.

دروستە موسلمانان، رېگەيش بەدەن بەوانەى، كه بېروادار نېن و موسلمان نېن، ئەوانىش بېن لە نېو مزگوتى موسلمانان، نوپۇز بگەن، چونكە لەياساكانى دارشتنى شەرىعەتدا، شتى وای زۆرتېدا ھەيە، بەمەرچىك ئەوھيش نەبېتتە دابونەريت و بۆيان نەبېتتە رەسمىك، كه ھەروا ھەلسوكەوت بگەن.

پاژدەيەم: ئەوكەسەى، كه بەدەر لە موسلمانانە و بېھوت، ھاوبەشى موسلمانان بگات، لە نوپۇزىياندا، نابى رېگاي لېبگېرېت، بەمەرچىك بزەنېن ئەو رېگە پېدانەى، بەرژەوہندىيى دل رامكردن و راكېشانىمان وەدەست دېت بۆنېو ئىسلامەتى، بەلام، پېويستە ئەوان لەرېزىكى تايبەتدا بن و لە نېو جەماعەتەكەدا نەبن، يان لەلایەكى رېزىكەوہبن، چونكە، ئېمە دەزانېن، كه يەكېك، لەمەرچەكانى قەبوول بوونى نوپۇز، ئەوہيە، كه دەبى ئەوكەسە، بېروادارېت.

شازدەيەم: چ نەنگىيەك لەسەر ئەوہ نېيە، كه لەكاتى ئەم دانېشتن و كۆر و كۆبوونەوانەدا، ديارى ئالوگۆر بگەن و بى بەخشنە يەكدى، چونكە ئەوھيش لە كۆى چاكە و دادپەرەوييە، كه لەوہوييىش باسما لېكرد و ئېمە فەرمانان پېدراوہ جېبەجېبى بگەبن، بەمەرچىك ئەوہ نەبېتتە ھۆكارى پېشېلكردنى ھەقتېك، يان ئاسانكارى كردن بۆ بەتال و كارىكى نابەجى، يان وەك يارمەتییەك نەبېت بۆ نەيارەكان و ناحەزان.

حەقدەيەم: ئەوكاتەى، كه ئەم كۆر و كۆبوونەوانە، بەھەندىك خويىندەوہى دوعاى تايبەتى دەكرېنەوہ و دەستپېدەكەن، بەمەرچىك دوعا و پارانەوہكان نزاى ھاوہل

بۆخوا پەيداكردن و داھىنراويان تېدانەبېت، دروستە ھاوبەشى كردن تېدا، چونكە، لەلای ئېمە، ئەوہ ھەيە، كه كاتى خۆى، رېگە دەدرا، بەدەر لەبېروادارنىش، بېنە ھاوبەشىكردن لە دوعاى نوپۇزە بارانە، بەمەرچىك، دەبى ھەموولايەك، كۆك بن لەسەرئەوہى، كه ئەوشتانەى، لەعەقىدە لېدانىيان تېدايە، روونەدەن.

ھەژدەيەم: ئەو چالاكېيانەى، لە نېو ئەو كۆبوونەوانەدا دېنەپېش، بەمەرچىك، كارىكى عىبادەتى نابەجى نەبېت، دروستە ھاوبەشىكردن تىاياندا، ئەگەر ھەندىك دابونەريت بوون و لاي خۆشمان، بەحەرام دانەنرابوون.

نۆزدەيەم: دروستە ئەم كارانە، سەربكېشىت بۆ پەيمان گرېدان، دژى ستەمكار و دوورخستەنەوہى ستەم لە ستەم لېكراو، ئەگەر ستەمكارەكەيش ھەندىك بن لەوانەى بۆخۆيان ئەندامن لەوگۆر و كۆبوونەوانەدا، وەك چۆن پېغەمبەر (د.خ)، لەسەر دەمى لارېتېدا، ھاوبەشى كرد لە پەيمانى فزولدا و ھەر و ھا، دواى بوونىشى بەپېغەمبەر (د.خ)، كه ھاتە مەدېنە، لاپەرە پر لەئاشتەوايىەكەى مۆركرد لەنېوان ھەموو پېكھاتەكانى نېو ئەو شارەدا، كه موسلمان و جوولەكە و بى بېروا بوون.

بېستەم: پېويستە لەسەر ئەو لايەنانەى، بەناوى موسلمانانەوہ، لەم دانوساندىنانەدا، ھاوبەشى دەكەن، خۆيان بەباشى ئامادەبگەن و چەكى زانست و تەقوايان بەھىز بېت و ئاگايان لە بۆچوونەكانى بەرامبەريان ھەبېت، وەك چۆن لەرووداوى ناردنەكەى پېغەمبەردا (د.خ) بۆموعازى كورى جەبەل (ر) بۆبەمەن، بەدى دەكەبن.

بەراویزەکانی نامادەکردن و پێشەکی دانەر

- (۱۰) (نایهتی ۶۰ لەسورەتی ئەلئەووبە بۆئینەو).
 (۱۱) (تەگەر خۆنەر بیهویتی، باشتەر لەم رووداوانە شارەزابییت، دەتوانی وێرایی سەرچاوەکانی میژوو بگەریتەووە بۆ کتیی: (فصل الخطاب في سيرة عمر بن الخطاب، شخصيته وعصره، د. علي محمد محمّد الصلابي، ط، دار الايمان اسکندرية)(عمر).
 (۱۲) (تائیرە، بەشی دووەمی بابەتەکە بوو، کە لەرۆژنامە، خەباتی ژمارە ۱۲/۲(۲۳۴۲) ۲۰۰۶ لاپەرە چواردا، بلاۆکراوەتەو).
 (۱۳) (العلامة الطاهر بن عاشور، مقاصد الشريعة الاسلامية. تونس: الشركة التونسية للتوزيع، ۱۹۷۸، ط ۱، ص ۸۷).
 (۱۴) (صبحي محمّصاني. فلسفة التشريع في الإسلام. بيروت: دار العلم للملايين، ۱۹۶۱، ص ۲۱۴).
 (۱۵) (بەشیک لەمانای نایهتی ۲۶ی سورەتی نیسا).
 (۱۶) (داوامە لەخۆنەری بەرێژ، زۆر بەوردی بۆ بەدووداچوونی ئەم بۆچوونە کراوە و پروا بە خۆبوون و مافی بەرامبەر دانە، بگەریتەووە بۆ بچووکترین سەرچاوەی گرانبەها، لەم بوارەدا، (رفع الملام عن الأئمة الأعلام) ی ئەحمەد عەبدولخەلیم، ئین تەبەییە، تابزانی لەوێرێ چ باسە و بەوردی، لەو بەگات، کە ئەو بەرێزانە، (أبوحنيفة، مالك، شافعي، احمد بن حنبل) چەند بەدوورن لەوانە ی خۆیانیان پێدا هەڵدەواسن) (عمر).
 (۱۷) (الطاهر بن عاشور. مقاصد الشريعة الإسلامية. ص ۸).
 (۱۸) (ابن قيم الجوزية، الطرق الحكمية في السياسة الشرعية. القاهرة: مطبعة السنة المحمدية، ۱۹۵۳، ص ۱۴).
 (۱۹) (بەشیک لەمانای نایهتی ۲۵ی سورەتی ئەلخەدیدی).
 (۲۰) لە خەباتی ژمارە، (۱۶۵۲) ۱۲/۱۸/۲۰۰۴. لاپەرە ۳. دا گوتوومە: لە کتیی (السياسة الشرعية) ی ئین وتەبەییەدا هاتوو: (دەبێ بۆ هەر یلە و پایە و بۆ هەر شوێنیک، تەماشای ئەو بەکرێ، کێ و چی بەکریت باشە؟، چونکە بەرپرسانییەتی لەسەر دوو کۆلەکە و لەسەر دوو ستوون بەندە و لەسەریان رادەووستی، کە بریتین لە هێز و توانایی، لەگەڵ ئەمانەت پارێزی و خیانتە نەکردن و دەستپاکی، پەروردگارمان لەنایهتی ۲۶ی سورەتی ئەلقەصەدا،

(۱) (ناماژەبە بۆنایهتی ۴۰ی سورەتی یاسین).

(۲ و ۳) (ناماژەبە بۆنایهتی ۸۸ی سورەتی ئەلنەمل).

(۴) (بەشیک لەمانای، نایهتی ۲۹ی سورەتی ئەلرەحمان).

(۵) (زۆرجار لەنووسیندا، گوتوومە: (لەو برۆیەدا خۆی دەقە پر لە بەخششەکانی قورئان نەبن، کە (سەوابیتن و قەتعیول سبوتن) نەک (قەتعیول دەلالە) دەقی فەرموودەکان، چەند دروستیش بن، نە (قەتعیول سبوتن) و نە (قەتعیول دەلالە) ییشن!، کەوابوو بۆچوونە لیکچووداگان، بۆ لیکدانەوێان، دەبێ ئاوپیان لێ بەریتەووە و تووێنەووە بەکریت لەسەر ئەو، کە ئایا دیار دەی ئەنقال، قۆناغ بوو، یان یاسای داپێژاوی؟، بەمانا هەر کە نیسلا م دەستەلاتی گرتە دەست، دەبێ وابکات، یان نا؟) (عمر).

(۶) (بیرۆکە هاتنی مەهدیی چاوەروانکراو، بیرۆکەبەکی شۆرشیگێرییە لەنیو بیری نیسلا میدا، بەلام زۆر بەداخووە، بەهەندیک ئاقاری سەیردا چوو و هەرلایەنە، بەپێوەری تەسکی لاسایی و مەزەبەیی خۆی، مانای دەکات و هەریەک بەسەدان دەقی بۆ نامادەکردووە، کە من یەک بەخۆم لەهەزاردا یەکیک زیاتریم باوەر پێ نییە و ئەویش هەروا ئاسان نییە و پێوستیی بە کاری گرتن و ماندوو بوونی گەورە هەبە، بەلام لای هەموان ئەو روونە، کە پروابوون، بە پێنج پایەکی نیسلا م، (شایەتمان، نوێژ، زەکات، رۆژوو، حج) بەهیچ شتووبەک رانەوێستاو لەسەر پروابوون بەمەهدی چاوەروانکراو، وەک چۆن، پروابوونیش، بەشەش بەش و پایەکی ئیمان، (پروابوون بەخوا، بەفریشتە، بەنامە ئاسمانییەکان، بە پیغەمبەران، بەرۆژی داویی، بەقەدەر بەخێر و شەرێو)، هیچیان پروا نییە بەمەهدی، چاوەروانکراو!) (عمر).

(۷) (بەشیک لەمانای نایهتی ۷ی سورەتی ئەلخەشر).

(۸) (پروانە سونەنی ئەبووداد، فەرموودە ژمارە (۴۲۸۴) هاوکات ئەلبانی لەسەحیحە ئەبووداد بەژمارە (۴۲۹۱) لاپەرە ۲۳ چاپی مکتەبە المعارف بەرگی سێ هیناویەتی).

(۹) (کە نایهتی ۴۸ی سورەتی ئەلمائیدە زۆر بەراشکاوی، باسی ئەو برینە دەکات).

دەفەر موویت: (بەراستی، باشتەین کەس، کە بەکاری ئەوەییت کاری پێ بسپێردریت و مەستولیهتی پێ بدیت، ئەو کەسە، کە هەم بەتوانا و هەم دەستپاک بیت..... دووسیفەتە نازایەتی و دەستپاک، بەکەمی نەبیت دەست ناکەون، هەر بۆیە کە، عومەر (ر.خ) دەیەفەر موو: ئەو پەرەردگارم: هانات بۆ لادەبەم لە دەست کارمەندی نازا و بەجەرگی گوناھکاری کەم تەقوا و لە دەست مەزفقی دەستپاک ترسۆک). وەها پێویستە بۆ هەرشوێنە - مەرکەزە - کۆ و چی باشبیت و ابکریت، بۆ وینە ئەگەر سەرپشکراپین لە نێوان دەستپاکین و نازایە کدا، کە یەکیکیان هەلبێژین، بۆ بەرپۆە بردنی کارێک، لێرەدا لە لایە ک تەماشای جۆری کارە کە دەکەین، لە لایە ک دیکەیشەو، تەماشای ئەو دەکەین، کامیان دەتوانن: سوود بگەینیت بە خەلک و کەمترین زیانبات! (عمر).

(۲۱) (تائیرە، بەشی سێیەمی بابەتە کەبوو، کە لە رۆژنامە، خەباتی ژمارە ۹(۲۳۴۹) ۲۰۰۶/۱۲\ لاپەرە چواردا، بلاوکراو تەو).

(۲۲) (دەقی ئەم فەرموودە، لە چەند رێگە یە کەو، گیراوە تەو، وە ک فەرموودە ژمارە ۱۰۱۹) (مختصر صحیح مسلم) و فەرموودە ژمارە ۱۵۲۹ و ۱۵۳۰ (تورمزی).

(۲۳) (الطاهر بن عاشور، مقاصد الشریعة، مرجع سابق، ص ۸).

(۲۴) (الامام الرازی. المحصول في علم الاصول. تحقیق طه جابر العلوانی ۱/ ۴۰۸).

(۲۵) (ابن عابدین. رسائل ابن عابدین ۳/ ۱۲۵).

(۲۶) (ابن قیم الجوزیة. الطرق الحکمیة فی السیاسة الشرعیة، مرجع سابق، ص ۱۲۲).

(۲۷) (بەشیک لەمانای ئایەتی ۱۴۵ سورەتی ئەلبەقەرە).

(۲۸) (بەشیک لەمانای ئایەتی ۲۰ سورەتی ئیسرا).

(۲۹) (بەشیک لەمانای ئایەتی ۱۴۸ سورەتی ئەلبەقەرە).

(۳۰) (تائیرە، بەشی چوارەمی بابەتە کەبوو، کە لە رۆژنامە، خەباتی ژمارە ۹(۲۳۵۶) ۱۶\ ۲۰۰۶\ لاپەرە چواردا، بلاوکراو تەو).

(۳)

دەروازە یە کەم

خوێندنەو یە کە با بەتیا نە، بۆ ئی شە کانی فەر موودە ی پێغە مە بر (د.خ)

لە بەرای ی دەروازە ی یە کە مە دا:

کاتی خۆی، لە کاتی بلاوکردنەو ی وەرگیرانە کە دا، لە رێگە ی لاپەرە کانی (خەبات) - سو، بەرلەو ی بچمە نێو دەروازە ی یە کە می کتیبە کە، لە ژێر ئەم سەردێرە دا: (مەرج نییە، ئەو ی پێی گوترا: فەر موودە، بۆ یە پەرە ی لێکردن بیت، وە ک چۆن مەرجیش نییە، هە موویان هەر راستین!) گوتومە: ئەو ی کە مە ترین شارەزایی هە بیت، لە ژیا ننامە و فەر موودە کانی پێغە مە بر دا (د.خ)، لەو تێگە یشتوو، کە لە نێو جیهانی فەر موودە ی پێغە مە بر دا (د.خ)، سە دان هە زار گوتە هە یە، کە دە درێنە پال ئەو و زۆریش دوورن لە پراستی یەو، هە موو قوتابی یە کە زانستی ی (علوم الحدیث) ییش، ئەو دە زانی ت، کە فەر موودە و ئاکاری ئەو کە سایە تی یە بەرزە، دا بەش دە بنە سەر دوو جۆری سەرە کە ی:

أ: ئەو سوننە تانە ی، کە تە شریع بوون و دە بی بر واداران بە پێی توانایان لە دوویان بچن و مامۆستا و پێرەو و رێبازن بۆ ئیمە.

ب: ئەو سوننە تانە ی، باس لە هە ندی ک رە وشت و ئاکاری زۆر تاییە ت بە خۆ یەو دە کە ن و پێیان دە گوت ریت: (تاییە تە ندی یە کانی پێغە مە بر (د.خ)). ئەو ی من لە م نووسی نە مە دا دە مە ویت لێی بدویم، باس کردنە لەو پۆلێ ن کردنە ی زانایان و وروو ژاندنی ئەم بابە تە زۆر پر بە های یە، کە لەو بر وایە دام، ئە مەرۆ، یان سبە ی، دە بی ئەو راستی یانە بۆ خە لکی ئیمە روون بک رینەو و چیدی بە ناوی سوننە تەو، سەر لە خە لکی تیک نە دریت و چە واشە نە کرین! (۱)، کە ئە مە ییش وا دە خوازیت، زۆر بویرانە، رە فتار لە گە ل ئەم بابە تە هزر ییانە دا بکە یین و بە روونی ئە وشتانە بلێین، کە دە بی

بگوترین، گهرچی ئهركیکی زۆرگراڤه و بهخۆ پێوهبادان نابێت و بهلای بێدهنگ بوون، هیچ خزمهتێك ناکرێت! ئهوهی برۆای به گۆرانکاری و تازهگهری هه بێت، نابێ بهدوو فاقهیی کاربکات، بهلکو ده بێ، کاری تۆکمه و جیددی بۆیکا و ههنگاوی باشی بۆبێت.

لهگه ئهوهی، که من له لای خۆمهوه، شانازی دهکم، بهبیری تازهگهری، سوپاس بۆخوا، توانای شارهزاییم، له زانستی هه دیسدا، بابی ئهوهنده ههیه، که بتوانم، هیندهی بهوێت، به پێوهی ئهوه زانسته، لهدوو توێی سهراوهکاندا، بهلگه پهیدا بکهم و لهبابهتیکه ئهوه بدهم و له جۆره نووسینیکی وا نزیك بمهوه.

به هادانان و هه لسهنگاندم بۆ ئهوه که سایهتیه، پرله به زهیی و میهره بانیهیش، که پێغه مبهره (د.خ)، زۆر لهوه گه وره تره، بروام بهوه هه بێت، که پهیرهوی لیکردنی، له پیداکوتن و دهف لیداندا، قۆرخ بکرێت و له هه ندیك قۆریات و باسکردن له گیسو و عارهقی نیرگزانیدا، بچووک بکرێتهوه. متمانهی تهواوم بهوه ههیه، که وهك قورئان و سیره باسی لیدهکهن، پێغه مبهره (د.خ)، که سایهتیهکی کهم دوو و رهوانبێتیکه وا بووه، که وتهکانی (جهوامیعولکه لیم) بوون، که هه ره وه، وام لیدهکات، به سه رسورمانه وه، بیرسم: ئهوه هه موو سه دان هه زار فه رمووده یه، لهدوو توێی کتیبهکاندا، نووسراونه ته وه و له باسی ژیا نامه ی، زۆریک له زاناکاندا، ده گوترین: (فلان کهس)، دووسه ده زار، یان سێسه ده زار، یان زۆرترین، فه رمووده ی له به ربووه) و ده درینه پال ئهوه، تاچه ند راستن؟ که من پیم وایه نه ئهوه هه موو فه رموودانه، راستن و نه ئهوه هه موو پیداکوتنه ییش بۆ هه ندیك له شاره زایانی هه دیس، بهدوورن له زیده رۆیی!

لیره وه، ده گه رپمه وه، بۆ لای کتیبه به نرخه که ی جه نابی ماموستا محمهد شه ریف، تازه کردنه وه ی هه لویستی موسلمانانه، له مه ر فیه و هزر و سیاسه ت!، که به پیتی دابه شکردنی خودی په رتوکه که، دانهر، کردوویتیه شه ش بابه تی سه ره کی و به ده روازه ناویان ده بات و له ده روازه ی په که مدا، خویندنه وه یه کی بابه تیبا نه، بۆ ئیشه کانی فه رمووده ی پێغه مبه ره (د.خ): ده لیت: مه به سته ی سه ره کی ئیمه، له م

خویندنه وه یه ماندا، ئه وه یه، که ده مانه ویت ئهوه جیاوازییه یه کلاییکه رییه، به دیار بجهین که: له نیوان دوو سیفه ته ی پێغه مبه ردا هه یه (د.خ)، له لایه ک، وه ک پێغه مبه ریک و له لایه ک، وه ک مرۆقتیک، له وشتانه دا، که لیبه وه ده گێردریتته وه، چ ئاکار، یان گوتار، یان بێدهنگ بوون و بریاردان له سه ر ئاکاری یاره کانی (ته قیر).

ئهوه جیاوازییه ی ده ق روون بکه ینه وه، کامه یان دووربینی رینمایه ی کردنه و کامه یان سیفه تی (ئیلزامی) و ده بییه و پێویسته، به گوێی بکریتی تیدا یه، بۆ ئه وه ی ئه م ئارمانجه ی شمان بپیکن: سی بابه ت ده که یه نه ته وه ری سه ره کی: یه که م: ئیشه ی سوننه تی پێغه مبه ره (د.خ).

دووه م: دووربینی و ره چا و کردنی رینمایه ی کردنی رووت له ده قه کانی پێغه مبه ردا (د.خ)، که چاره سه ری لایه نه ئایینییه کان ده کهن.

سێهه م: ئهوه شوینه وار و کاردانه وانیه ی، له ئاکامی، فراوانکردنی پانتایی لایه نی رینمایه ی (ئیرشادی) ده قدا، دینه پیش.

دەروازەى يەكەم

خوڭدندەوئەكى بابەتتە، بۆ ئىشەكانى فەرمودەى پىغەمبەر (د.خ)

(۳-۱)

ئىشى سوننەتى پىغەمبەر (د.خ):

قورئانى پر له بەخشش^(۱)، ئىشەكانى پىغەمبەرى، بەپىغەمبەرايەتى، ناودار و ديار كرددووه و دەفەرموئىت: (مەحمەد پىغەمبەرى خوايە)^(۲). ئەرەكانى سەرشانىشى، بەوھ ديارىدەكات، كە دەبى ئەو پەيامە بگەيىنىت و روونى بكاتەوھ و دەفەرموئىت: (ئىمە ئەم نامە و بېرەيتانەوھەمان، بۆ ناردوويتە خواری، بۆ ئەوھى، بۆيان روون بگەيتەوھ)^(۳).

(ئەى پىغەمبەرەكەى ئىمە، ئەو پەيامەى بۆمان ناردوويت روونى بگەرەوھ بۆيان)^(۴).

پىغەمبەرىش (د.خ)، ھىچ كەمتەرخەمى نەكرد لەگەياندى ئەو پەيامەدا و ئەو ئەمانەتەى، كە لە ئەستۆى بوو، گەياندى و راىگەياندى، لەحەجى مائئاويىدا، وپراى ئەوھى، كە شوڭنكەوتووهكانى كرده گەواھ لەسەرگەياندەكەى^(۵)، فەرمووى: خوايە بەشايەتە، كە من ئەم ئايىنەم گەياندى.

بۆزۆرىك لەحوكمەكانى ئىسلام، وەك فەرماندان بەكردن و قەدەغەكردن لەكردن، كە بەكورتى لە قورئاندا ھاتوون، ئەگەر روونكردنەوھەكانى پىغەمبەر (د.خ) و ژياننامەى ئەو نەبوايە، زۆرىك لەپەرستشەكان و شىوازى جىبەجىكردنپان و حوكمە دارپۆزاوھ بەرپەتتەيەكان، مشتومرى نىخواوھن، را و بۆچوونە لىكجودا و جىاوازەكان دەماينەوھ، بەلام، لەگەل ئەوھيشدا، كە روونكردنەوھى بانگەكەى ئىسلام، چەند پىيوسىتىي بەپىغەمبەر (د.خ)، ھەبوو، پىغەمبەرايەتى، سىفەت و سروشتى كەسايەتى، وەك (مروؤقى لى نەسەندۆتەوھ!)، بگرە قورئان بۆخۆى فەرمانى ئەوھى

پىداوھ، كە ئەوھ بگەيىنىت و بلى: (بەراستى من لەوھ بەدەرنىم، كە مروؤقىكەم وەك ئىوھ)^(۶)، كەوابوو، لەنىوان پىغەمبەرايەتى و سروشتى مروؤقىتىدا، كۆ كرددنەوھەكى ئەنجامداوھ، بەلام، دەبى ئەوھ بزائىن: كە ھەر ھەموو گوتارەكانى، پىغەمبەر (د.خ)، برىتى نەبوون لە روونكردنەوھى ئايىن، يان جىبەجىكردنى ياسايەك، كە واپىيوسىت بوويىت لەسەر خەلكى، پىداوھى بگەن، بگرە زۆرى پىناخۆشبوو، كە پرسىياري زۆرى ئاراستەبكرىت و لەوھ دەترسا، كە وەلامىك بداتەوھ، بەگران بگەويت لەسەر شوڭنكەوتووهكانى.

لەمىيانەى باسەكانى ژياننامەيدا، ئەوھ ھاتووه، كە لەبەرامبەر شوڭنكەوتووهكانى كەسايەتتەيەكى، بە بەزەبى و مېھەبان بوو. لە دەقىكى دروستى خۇيدا ھاتووه، كە فەرموويەتى: (لىم گەپىن لەسەر ئەوھى، كە جىتان دىلم لەسەرى، ئەوھى، كە ئوممەتەكانى بەر لە ئىوھى بەفەوتان و لەناوچوون برد، زۆرى پرسىيار و مەملانى كردنپان بوو، لەگەل پىغەمبەرەكانپان، ئەگەر پىم گوتن: لەشتىك دورور بگەونەوھ، لىى دورور بگەونەوھ و كە پىم گوتن: شتىك جىبەجى بگەن، ئەوھندەى لەتواناتاندايە جىبەجى بگەن)^(۷).

لەفەرمودەيەكى، عائىشەدا ھاتووه: (زۆر شت ھەبوو، كە پىغەمبەر (د.خ)، وازى لەئەنجامدانى دەھىنا و نەيدەكرد و حەزىشى دەكرد بىكات و ئەنجامبىدات، لە ترسى ئەوھى نەبادا خەلكىش بەكردنەكەى ئەو، كردارى ھاوشىوھ، ئەنجامبەدن و لەدەرەنجامى ئەوھدا لەسەريان بەپىيوسىت بگىرپدرىت)^(۸).

ھەر ئەوھيشە، كە زانايانى ئوسولى فىقھى ئىسلامى، ھەستىيان بۆى چووه و پىيان زانىوھ و گوتوويانە: ئەوسوننەتەى، كە پىيوسىتە و دەبى جىبەجىبكرىت، ئەوھى، كە لەئاستى گەياندىدا، لە پىغەمبەرەوھ (د.خ)، لەرپىگەى خواى گەورەوھ، گىرپدراپتتەوھ، بۆئەوھى بىتتە ئايىن بۆ شوڭنكەوتووهكانى و بىتتە بنەما و ياساى سلووكىي بۆيان، بەلام، ئەو سوننەتانەى، بۆ بارودۆخ و كاتتىكى تايەتى گوتراون، يان روويانداوھ، يان لەئاكامى وردبوونەوھ و وەلام بۆ ئاكارىكى ئاشتىيانە، يان بۆ پلانئىكى جەنگ ھاتبەنە گوتن، يان بەرھەمى تاقىكردنەوھ و ھەندىك شارەزايى

بوارىكى كشتوكالى، يان بارىكى تابوورى، يان پزىشكى بووين و گوتراين، يان بۆ (تەمبىر) دانە، لە ھەلۋىستىكى مەزقەنەى خۆى، كە واپپويست بوويىت، ئەوانە ھەرگىز تايىن نىن و بۆ كارپىنكردن نىن و نابنە ياسايەكى بنەرەتى بۆئىمە و لەو تىنپەرپىن، كە ھەندىك ئامۆزگارىي تايىبەتى، يان ھەلۋىستى دىيائى، رىنگە پىندراو (موباخ)ن و بەس.

ھەربۆيەكە، زاناين، جىاوازيان خستوۋە، لەنيوان ئەو سوننەتەى، ئاست و تواناي ئەو ھەى ھەيە، كە وەك داواكردن (تەكلىف) بىت و نيوان ئەو سوننەتەى، كە وەك ئەونەبىت و بەلكو برىتى بىت لەئامۆزگارى و رىنمايى كرىن و بەس، بەپىي ئەوكار و فەرمانەى، كە كاتى خۆى سوننەتەكە، گەياندوويەتى.

پىغەمبەرى مېھرەبان (د.خ)، وەك چۆن، لەلايەك، وەك پىغەمبەرىك، پەيامى خواى دەگەياند و بۆئەو نىردرابوو، لەلايەكى دىكەيشەو، وەك دادوۋەرىك حوكمى دەكرد، لەھەمان كاتىشدا، سەركردەيەك بوو، كە پلانى بۆ جەنگ و بۆ ھەر بارودۆخىكى تايىبەتى، يان بۆ دروستكردى نەتەوئەيەك دادەرشت، ھاوكات مەزقەنەك بوو، كە بەكۆمەلنىك سىفەتى بەرز ناسرابوو.

ئەو ھەيش زۆر روونە، ئەوكاتەى، كە پىغەمبەر (د.خ)، لەگەل مال و مندال و خانەوادەكەى دەبوو، يان دەچوۋە سەردانى شوين و كەسەك، يان ئەوكاتەى بۆ جىبەجىكردى كارىك، راوئۆى بە ھەندىك لە ھاۋەلەكانى دەكرد، لەو كاتانەدا، زۆرىي گومان، بۆ ئەو دەچىت، كە سوننەتەكانى، بۆدارشتى ياسايەك نەبوون، كە پىويست بىت، گوى لەمشتيان بىن!

بەلام ئەوكاتەى، كە سەرقالى بانگى خوايى بوويىت، يان بە روونكردەو و لىكدانەو، ئايەتتىكى قورئانەو ھەرىك بوويى، كە بەكورتى ھاتبىت، ئەوكات، ئەو، ياسايەكى دارپىژراو و بنەرەتى و سلوكىي گەورە و ئايىنە.

سوننەتە فىعلىيەكانى پىغەمبەر (د.خ)، كاميان بۆ پەپرەوى لىكردن؟

ئەو سوننەتەنەى، كە پەيوەندىيان بەكردارى پىغەمبەرەو (د.خ)، ھەبوو و بە (سوننەتى فىعلى) ناسراون، ئەگەر بەلگە و (قەرىنە) يەكى دىكەى وايان لەگەل نەبىت، ئەو بەگەبىت، كە بۆ كرىدەو پىنكردن و بەپىويست گىران (ئىلزام)، كرىن بن لەسەر برودار، يان بەلگەى ئەويان لەگەل نەبىت، كە سەرپشكردى برودار بەگەبىت، يان بەلگەى وايان لەگەل نەبىت، كە تايىبەتەندى پىغەمبەر (د.خ)، بەگەبىت و لەو تىنپەرپىت وەك دەفەر موويىت: (ئەو بۆ تۆيە، بەتايىبەتى نەو ەك بۆ بروداران)^(۱).

ئەو سوننەتەنەى، كە لەم جۆرانەبن، واتە (سوننەتى فىعلى) بن، زاناين لە مەريان، چوار رايان گوتوۋە:

يەكەم و دوۋەميان: وەك زاناي پايەبەرز (تەفتازانى) دەلى: خاۋەنى ئەم دوو رايە، كۆكن لەسەر ئەو، كە دەبى بوستىن لەسەريان و بەنىسەت پىغەمبەرەو (د.خ)، حوكم نەدەين بەسەر ئەو جۆرە فەرمودانەدا، بەلام بۆ حوكميان بۆ خەلكىي، راي جىاواز ھەيە، ئايا واجبە دەبى كارايان پىبەكەين؟ يان، تا روون دەبنەو، لەدياريان دەويستىن؟، كورتەى ھەردو بۆچونەكەى دىكە، يەكرايە لەسەر ئەو، كە بۆ پىغەمبەر (د.خ)، حوكمى (موباخ)تتايان، ھەيە، بەلام راي جىاواز ھەيە بۆ خەلكى، كەچى دەگەبىن، ئايا دروستە بۆ ئىمە لەدوويان بچىن يان، نا؟^(۱).

تەفتازانى، ئەمەى، لە بەدوۋا چوونى، قسەيەكى، (صدر الشريعه)دا، گوتوۋە، كە دەلى: (ئەمە فەسلىكە، باسى كرىدەكانى پىغەمبەرمان (د.خ) بۆدەكات، كە ھەندىكيان لەوانەن، دەكرى برودار لەدوويان بچىن و كارايان پىبەكەن و پىرەوييان لىبەكەن، ئەوانەيش موباخ و موستەھب و واجب و فەرز، ھەندىكىشيان بۆ ئەو نىن، كە پىرەوييان لىبەكرىت، ئەوانەيش، يان تايىبەت كراون بەخۆيەو، يان ئەنجامدانى كارىكى بچوون و بەبى ئەو ەى مەبەستى بوويىت ئەنجامى داون، دەبى لەوانە، ئاگادارىين و زۆر بەوردى روونكردەو بەدىت لەھەقياندا، تا خەلكىي، كارايان پىنەكەن، كرىدى موتەلەقى پىغەمبەر (د.خ)، لەلاى ھەندىك لەزاناين، وا پىويستە،

که ده‌بی، له ناستیان بویستین، چونکه نازانین، چۆن هاتوننه ته پیش، گرووپیکی دیکه‌ی زانایان، ده‌لین: پیوسته له دوویان بچین و کاریان پینکه‌ین^(۱۲).

له هه‌مانکاتدا، زانای گه‌وره‌ی تونس، ئین عاشور، دهره‌نجام و ئاکامی، کار (وه‌زیغه‌ی سوننه‌ته‌کانی، پیغه‌مبهر (د.خ)، له‌وه‌دا کورت ده‌کاته‌وه، که ده‌فهرموویت: (هه‌رشتیك، که له‌بواری، ئاین گه‌یاندندا، پیغه‌مبهر (د.خ)، گوته‌یتی، یان نه‌نجامی داییت، حوکمه‌که‌یان، چ بۆ مرۆف و چ بۆپه‌ری، تارۆژی دواپی گشتگیرن، جا ئیتر نه‌گه‌ر هات و شته‌که، له‌وانه‌بوو، که فهرمانی پیکراییت، هه‌رتاکیك بۆ خۆی جیبه‌جی ده‌کات، هه‌روه‌ها موباحه‌کانیش، هه‌ره‌مان حوکمیان هه‌یه، نه‌گه‌ر شتیکیش بوویت، له‌وانه‌ی، که به‌نابی بکریت، هاتییت، هه‌رکه‌س ده‌بی، خۆی لئ به‌دوور بجاته‌وه. هه‌ر ئاکاریکی پیغه‌مبهریش (د.خ)، که وه‌ک پیشه‌وایه‌ک، نه‌نجامی داییت، نه‌وه بۆ هیچ که‌س نییه، به‌بی ریگه‌پیدانی پیشه‌وا، ئیمام (ده‌وله‌ت)، جیبه‌جی، یان پیره‌وی لیبکات، چونکه له‌وانه‌دا، وه‌ک گه‌وره‌یه‌ک ره‌فتاری کردووه، نه‌ک وه‌ک، گه‌یینه‌ریکی بانگی خوا، نه‌وه ده‌گه‌یینه‌یت وه‌ک — دامه‌زراندنی والی و مۆزکردنی ریگه‌وتننامه و ناردنی سوپا.

نه‌وشتانه‌یش، که هه‌لسوکه‌وت و مامه‌له‌ی له‌گه‌لێاندا، وه‌ک دادوهر، ره‌فتاری کردووه، به‌بی بریاری دادوهر، بۆ هیچ که‌س دروست نییه، هه‌نگاو بۆ کاریکردنیا بنییت، چونکه، پیغه‌مبهر (د.خ)، وه‌ک دادوهریك، ره‌فتاری کردووه و وای پیوست کردووه^(۱۳).

که‌وابوو، پیش نه‌وه‌ی بلین: نه‌وه سوننه‌ته، بۆ کاریکردن (ته‌کلیف)، یان بۆتامۆزگاری بووه، ده‌بی ئاگامان له‌وه‌بییت، که هه‌رده‌م ده‌ستنیسانی نه‌وه سیفته و بارودۆخ و حاله‌ته بکریت، که له پیغه‌مبهره‌وه (د.خ)، نه‌وه سوننه‌ته‌ی تێداده‌رچووه، ئیتر قسه‌بییت، یان کردار.

به‌لام هه‌رده‌م نه‌وه‌یشمان له‌لارونه، که هه‌رکات، پیغه‌مبهر (د.خ)، کاریکی گه‌وره‌ی سه‌ره‌کیی سه‌رکرده‌یه‌تی نه‌نجامییت، وه‌ک دانانی والی، یان کار دابه‌شکردن، یان ناردنی سوپا، نه‌وه، له‌و کاته‌دا، ده‌زانین نه‌وه کاری وه‌ک پیشه‌نگ و گه‌وره‌ی پرواداران نه‌نجامداوه.

هه‌رکاتیکیش، له حوکمه‌کانی په‌یوه‌ست به‌لاشه و به‌سامانه‌وه، دووکه‌سی به‌کخستیییت و پیکی هینابن، یان ناشتی کردبهنه‌وه، نه‌وه کاته، وه‌ک دادوهر، ره‌فتاری کردووه و کاره‌که‌ی نه‌نجامداوه. به‌کردار، یان گوتار هه‌رکاریکی په‌رستشیشی نه‌نجامییت، نه‌وه فه‌توا و ئاین گه‌یاندن بووه.

زۆریکیش هه‌ن، له‌کردار و گوته‌ی پیغه‌مبهر (د.خ)، که روون نین، له‌سه‌ر چ بنه‌ما و سیغه‌تیك بووه، له‌به‌ر نه‌وه، فه‌قیه‌کان، رایان جودایه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی، چ حوکمیکی شه‌رعییان، لئ وه‌رگرن!، دواتر بۆ هه‌ریه‌ک له‌مانه، چه‌ندین نمونه ده‌هینینه‌وه.

له‌گه‌ل نه‌وه‌ی، که یارانی، زووتر هه‌ستیان به‌و جیاوازییه‌ی، نیوان نیگای خوایی (وحی) و را و بۆچونه تاییه‌تییه‌کانی، پیغه‌مبهر (د.خ)، کردووه، ده‌بینن، زانای تونس، ئین عاشور ده‌لی: (یه‌که‌م که‌سیك، که هه‌ستی به‌و جیاوازییه کرد و په‌یی به‌و نه‌یینه‌مانه بردووه، (شیهابولدين، نه‌حمده کوری ئیدریسی قه‌رافیه‌ی)، له‌په‌رتوکه‌که‌یدا به‌ناوی: (أنواء البروق في الفروق)، که له‌ویدا جیاوازیی (سی و شه‌ش)، به‌وه دیاریده‌کات، که ده‌لی: جیاوازی هه‌یه، له‌نیوان یاسای هه‌لسوکه‌وتی پیغه‌مبهر (د.خ)، له دادوهریدا و یاسای هه‌لسوکه‌وتی پیغه‌مبهر (د.خ)، له فه‌توا و گه‌یاندنی ئاین، یان وه‌ک گه‌وره و پیشه‌نگیکی پرواداران.

هه‌روه‌ها ده‌لی: پیغه‌مبهر (د.خ)، (ئیمام و پیشه‌نگیکی گه‌وره‌ی پرواداران و له‌هه‌مووان دادپه‌روه‌تر و له‌هه‌موو موفتییه‌ک شاره‌زاتر بووه، ئیتر نه‌وه گه‌وره‌ی موسلمانانه، چونکه موفتییه له‌هه‌مووان شاره‌زاتر و زانای زانایان بووه، هیچ وه‌زیغه و کاریکی ئاینی نه‌بووه، که نه‌وه له‌هه‌ره چله‌پۆیه‌یدا نه‌بوویت، ده‌بی نه‌وه بزاین، چونکه سیفته‌ی پیغه‌مبهرایه‌تی، تیدا، له‌ژوور هه‌موو سیفته و له‌ژوور هه‌موو شتیکه‌وه بووه، زۆریه‌ی هه‌لسوکه‌وته‌کانی، بریتی بوون له ئاین گه‌یاندن، پاشان هه‌ندیك له ئاکاره‌کانی، به‌کۆی رای گشتی، (ئیمام)، ده‌بنه ئاینه‌گه‌یاندن و فه‌توا و هه‌ندیکیشیان نه‌وانه‌ن، که دووباره، خه‌لکیی له‌سه‌رته‌وه کۆکن، که وه‌ک دادوهر ره‌فتاری کردووه، هه‌ندیکیشیان، رای خه‌لکیی له‌سه‌ر نه‌وه کۆیه، که له‌لایه‌ن پیشه‌نگی، (ئیمامه‌ت) به‌وه بووه^(۱۴).

ئەوئى ئىمە، بۇ دەچىن، ئەوئى، كە كەلەپوورى (زانستىيى فىقھى و ئوسولئى) مان، دەمىكە جىياوزى خستووئە لە نىوان، ئاكارە مرۆفاننىيە كانىدا، كە بەپى رىژە لە نىو بازىئە (موباخ) كە كاندا، جىيان دەبىتتەوئە و ئەوئاكارانەئى، كە ئايىنىي روتن و دەكەوئە نىو بازىئە داواكارى و تەكلىفەوئە! ھەر بۆيەكە، لە پىئاسەئى ئايىندا گوتوويانە: ئايىن دارشتىنىكى خوايىيە، كە خاوەن ھەست و دل و دەروونەكان ھاندەدا و رايان دەكىشىت، بۆ ئەوئى، بەخواستى خۆيان خىر و چاكە ھەلبىژىرن.

ھەر لەسەر ئەو بىنەمايەش، كارى خەلكىي و ھەلسوكەوتى رامىيارى و پلان دارشتىيان بۆ ژيانىان، بەئايىن دانانىت، چونكە ئەو بارودۆخانە، ھەردەم روو لەگۆراندن و بار تىكچوونن. ئەوئىش ديارە، كە قورئانى پرلە بەخشش، باسى سىفەتى مرۆقتىي پىغەمبەر (د.خ) دەكات و دەفەرمووت: (پىيان بلى: من مرۆقتىكم وەكو ئىوئە و نىگاي خوايىم بۆدیت و خواي من و خواي ئىوئە يەكە)^(۱۵).

پىغەمبەرىش (د.خ)، زۇرجار ئەوئى گوتووئە و تەئكىدى لىكردووئەتەوئە كە: فەرموويەتئى: (من مرۆقتىكم وەكو ئىوئە و ئەگەر لە ئايىنەكەتاندا، فەرمانىكم پىدان، لىمى وەربگرن و كارى پىبەكەن، ئەگەر فەرمانىشم پىدان لەكارىكدا، كە پەيوئەندى بەدنىاتانەوئە ھەبوو، من مرۆقم)^(۱۶)، يارەكانىشى، ئەم دووكەسايەتییە لىكجودايەئى پىغەمبەر (د.خ) يان، لەلا شاراوئە نەبوو، ئەوان (خ.ر) زۆر بەباشىي، جىياوازيان دەكرد لەنىوان ئەو شتانەدا، كە ئايىنن و بوارى راکارى و مەلمانئى لەگەل كەردن نىيە تىاياندا، لەگەل ئەو شتانەئى، كە راي خودى پىغەمبەربوو (د.خ) و جىگەئى، گۆرپنەوئە راي و بۆچوون بوون و دەكرا گۆرپن روويان تىبكات، وەك لەپەمان مۆركردنەكەئى خودەپىيەدا روويدا^(۱۷).

خۆئەگەر بوايە و لەسەر كارىكى، دلەراوكئى و گومانىكىيان بۆ دروستبىوايە، زۆر بەراشكاوئى لىيان دەپرسى: ئەمە راي و بۆچوونى خۆتە و بۆمان نىيە لىي لادەين؟، ياخود نىگاي خوايە؟^(۱۸)، كە ھەمان ئەم شىوازى رەفتارەئىش، لە فەتوا و بۆچوون و ئىجتىھادى فەقىھەكاندا، رەنگى داوئەتەوئە، كە لەداويدا، دەرەكوت و ھەيانبوو، لە ھەلوئىستىكى دىيارىكراوئى پىغەمبەر (د.خ) دا، وئى دەخوئىندەوئە، كە ھەلوئىستىكى

مرۆفانەئى و ھەيشىيان بوو، وئى لىتئىدەگەئىشت، كە جۆرىكە، لە روونكرنەوئەئى نىگا (وحى). ھەموو ئەمانەئىش، لەكاتى نمونە ھىئانەوئەكاندا بەدىيار دەكەون.

ئىبن عاشور، لە ھەلاوئىردكردن و جىاكردەوئەئى كردار و كار و فەرمانەكانى سوننەتى پىغەمبەردا (د.خ)، دوازده جۆر باسەكات:

۱: ياسادارشتن.

۲: فەتوا.

۳: دادوئەرىتى.

۴: ئەمىرىيەت.

۵: رىئىمايى كەردن.

۶: رىككەوتننامە.

۷: بۆكەسىك رايوئى پىبەكردايە، نىشاندانى رايوئى باش.

۸: ئامۆزگارىكردن.

۹: بەرزكردنەوئەئى دەروون و نەفس.

۱۰: فىركردنى راستىيە بەرزە گرنەكان.

۱۱: ئەدەب دادان.

۱۲: لەرىئىمايى ترازان، واتە: ئەوكردارانەئى، كە مرۆقى لەسەر دوست بوون، وەك خواردن و خواردنەوئە و... ھتد.

ئەوئى، لەم دوازدهيەدا، كە بەلاي ئىمەوئە زۆر گرنەكە، لىي بدوئىن، جىاكردەوئە و ھەلاوئىردكردنى ئەوئى، كە كامەيان ئايىنە و دەبى كارى پىبەكرىت؟، لەگەل ئەوئى ئامۆزگارىي و دىبايىيە و بۆ موئلمانان ھەيە تىايدا ئازادىن، كە چى لى ھەلئەبژىرن؟.

ئەوئىش لاي ھەموان روونە، كە ئەو سوننەتەئى، لە پىغەمبەرەوئە (د.خ)، لەرووى ئامۆزگارىي و رىئىمايى، يان بۆ روونكردەوئەئى ئەو ھاتىيىت، چى باشتر و موئستەھبە، ئەو، كارپىكردنى واجب نايىت.

ئاوپىك له بابەتەكانى قورئان:

لېرەو، دەبى لەو تېبگەين، كه ئايىنى ئىسلام، لەو شتانهدا، كه گۇرانكارىيان بەسەردادىت، چ ئاسۆيەكى فراوانى بۇ ئازادىتى خەلك داناو. ئەو دەقە قورئاننىيانهى، كه پەيوەندىيان، بە مامەلەو ھەيە، بەتايىبەتى بابەتەكانى، كه پەيوەست بە سىياسەتەو، زۆر سنووردان و ئايەتەكانى پەيوەست بە حوكمە شەرعىيەكان، لە (دووسەد و چل و پىنچ)، ئايەت تىناپەرن، كه ھەرھەمووى نزيكى شەش ھەزار ئايەتن و كاروبارى سامان و حوكمەكانى (حەفتا) ئايەت، ئەو حوكمانەى دەكرى بىنە سەرچاوەى دەستور (دە) ئايەت، حوكمەكانى پەيوەست بە كاروبارى دەولتەو ھەيە (بىست و پىنچ) ئايەت، ھەندىك لەو ئايەتەنەش رابردووى ديارىكاروايان ھەيە و پەيوەندىيان بە تايىبەتمەندى موشرىكەكانەو ھەيە، مەگەر بەزۆر لەخۆكردن، دەنا ھەرگىز لەسەر واقعىكى دىكە جىبەجى ناپن.

ھەرۋەھا ئەو ھەي، كه لەپىغەمبەر (د.خ)، گىپراو ھەتەو لەبارەى ئەو ئايەتەنەو، زۆرىنەيان رىنمايى و ئامۇزگارىن، نەو ھەك تەكلىف و خواست و بەتوندى گرتن (عەزىمە) و لىك جياكردەنەو ھەي، بەئارەزوى بۆچونى مەزھەبى و حىزىبىيانە ناپىت، بەلكو بە قولبەونەو و رۆچون دەبىت لەنىو زانستدا و بەتىگەبىشتن و قولبەونەو و رۆچون دەبىت، لەنىو تىگەبىشتى سىروشتى شەرعىيەتى ئىسلامىدا و بەروانىن لە مەبەستە گشتىيەكانى مرۆقايەتى پرلەبەزەبى، گەرچى جەنابى ئىبن عاشور، نمونەى زۆرى بۇ ھەربابەتىك ھىناو ھەتەو^(۱۹)، بەلام من بە دووربىنى و رەچاوكردنى رىنمايىكردن روت لە دەقەكانى پىغەمبەردا (د.خ)، كه چارەسەرى لايەنە ئايىنىيەكان دەكەن، كۆتايى بى دىنم^(۲۰).

پەراويزەكان

(۱) (لەماوەكانى رابردووى تەمەندا، ھەردەم ھەولتىكى زۆرم داو ھە رىونكردەنەو ھەي ئەم لايەنە و لەسالى ۱۹۹۱ و ۱۹۹۲، لە مزگەوتى ئىمان لەشارى سلىمانى، زىجىرە وانەيەكى ھەفتانەم ھەبو، تايىبەت بەو، بەناو فەرموودانەى، كه درۆن و دەدرىنە پال پىغەمبەر (د.خ)، كه خۇشەختانە، كاتى خۆى، ھەندىكىيان، بەدەنگ و رەنگ بلاوكرانەتەو و لاي خۆيشم پارىزراون، خوايارمەتىم بدات، تابتوام لەداهاتوويەكدا، تەواويان بىكەم و بەچاپكرارى بىناخەمە بەردىدى ئىو ھەي بەرپىز(عمر).

(۲) (ئىمە تەشقىمان بەو ھەو ھەگرتو، كه ھەمىشە، لەو ھەسفى قورئان و فەرموودەدا دەلپىن: پىرۆز، راستىيەكەيشى ئەو ھەيە، كه بلپىن: قورئانى پر لە بەخىش و ئەو ھەرگىرانە، لەگەل دەقەكاندا دەگونجى و راستىيشە(عمر).

(۳) (بەشەك لەماناى ئايەتى ۲۹ى سورەتى ئەلفەتخ).

(۴) (بەشەك لەماناى ئايەتى ۴۴ى سورەتى ئەلنەحل).

(۵) (بەشەك لەماناى ئايەتى ۶۷ى سورەتى ئەلمائىدە).

(۶) (سەرھەم سەرچاوەكانى ژياننامەى پىغەمبەر (د.خ)، بەدرىژى، ئەو رووداوەمان بۇ دەگىرپنەو و بۇمانى باسدەكەن، كه چۆن لەھەجى مائاوايىدا، پىغەمبەر (د.خ)، وتارىكى درپىژى فەرموودە و زۆر شتى روون كىردو ھەتەو(عمر).

(۷) (بەشەك لەماناى ئايەتى ۱۱۰ى سورەتى ئەلكەھف).

(۸) (فتح الباري، شرح صحيح البخاري، ج ۱۳. ص ۳۸. رقمه ۷۲۸۸ط دارالسلام).

(۹) (ئەم دەقە، لە فەرموودەى دابكى موسلماناندا، لە زۆر جىگەدا دووبارە بۆتەو و بوو ھەتە پىو ھەرىكى گىرنگ، لەلای زانايان و لەباسى كۆكردەنەو ھەي خەلكىدا، بۇ تەراوىچ كىردن بە كۆمەل (جەماعت)، فەرموودەى ھاوشىو، لە عومەرەو، گىپراو ھەتەو، كه چۆن كاتى خۆى، پىغەمبەر (د.خ)، دواى دوو شەو، نەبادا لەسەريان پىويست بكرىت، بۆخۆى، نەھاتو ھەي(عمر).

(۱۰) (به شیک له مانای نایه تی ۵۰ سورتهی ئه لئه حزاب)، پیویسته ئه م راستییه ییش بۆ هه موو کهس روون بکریته وه، که ئه و روودا وه، که باس له خۆبه خشیینی ئافره تیک ده کات، به ناویشانی ژن و میردایه تی بۆ پیغه مبه ر (د.خ)، ئه وه تایبه ته به و و که سیککی دی، له ژیر هیج ناو و په رده و پاساو ی کدا، ئه وه ی بۆ نییه (عمر) .

(۱۱) و (۱۲) (العلامة التفتازانی: شرح التلویح علی التوضیح. القاهرة: مطبعة محمد علي صبيح و أولاده، ۱۳۶۷هـ، ۱۴/۲-۱۵).

(۱۳) (الظاهر بن عاشور، مقاصد الشريعة، ص ۲۹).

(۱۴) (الظاهر بن عاشور، مقاصد الشريعة، ص ۲۸).

(۱۵) (به شیک له مانای نایه تی ۱۱۰ ی سورتهی ئه لکه هف).

(۱۶) (پیشتر ئه م ده قه مان روونکردۆته وه).

(۱۷) (خۆینهر ده توانی بگه ریته وه، بۆ خۆیندنه وه ی مملانی و پرسیاره کانی عومه ر (ر.خ)، له و روژه دا و له وه نده ییش بگات، که هه رگیز نایین، ریگه به دروستکردنی تاکرایی و خۆ سه پانندن نادان) (عمر).

(۱۸) (به در و لادانی سوپاکه یان و به دیل گرتنی نه یاره کان و فیديه لیوه رگرتنه کانیان، به لگه ی ئه م راستییانه ن) (عمر).

(۱۹) (الظاهر بن عاشور، مقاصد الشريعة، ص ۳۰، وراجع: مؤلفنا: البصیره الاسلامیه، عمان: دار الشیر، ۱۹۹۷، ص ۸۴).

(۲۰) ئه م به شه ی بابه ته که، له روژنامه ی خه باتی ژماره (۲۳۶۳) ۲۳/۱۲/۲۰۰۶ لایه ره چواردا، بلا و کراوه ته وه.

(۴)

ده روازه ی یه که م

خۆیندنه وه یه کی بابه تیانه، بۆ ئیسه کانی فه رمووده ی پیغه مبه ر (د.خ)

(۲-۳)

دوو ربینی و ره چاوکردنی رینماییکردنی رووت، له ده قه کانی

پیغه مبه ردا (د.خ)، که چاره سه ری لایه نه ئایینییه کان ده که ن:

وه ک له پیشدا بۆ مان روونبووه وه، موخته هیده کافمان جیاوازیان کردوه له نینوان ئه و سوننه تانه دا، که ته شریعین و ئه و سوننه تانه ی، که بۆ ته شریع نین، چونکه پیغه مبه ر (د.خ)، له ئه نجامدانی، هه لسوکه وتیدا، هه ندیکانی، وه ک پیشه وایه ک ده کرد و هه ندیکیشیان، وه ک رینیشاندهر و رینماییکه ریک بۆ باشترین ریگا، ئه نجامی ده دا، ئه وکات سوننه ته کانی ده بوونه رینماییی و بانگه شه بۆ چاکه، نه ک بۆ خواستن و داوای ئه نجامدانی کار (ته کلیف)، که ده بی له گوئی بکریت و واجب بیته.

لیره وه به پیویستی ده زانم هه ندیک نمونه به یئمه وه، که فه قیه و ئوسول زانه کان و کتیه کانی فه رمووده، هاوردوو یانن و به لگه ن له سه ر ئه و بیرو که ی، ئیمه ده یلین و ئه م ریتمه ده گه یینن^(۱):

نمونه ی یه که م: له (موطأ) ی مالیک و لای بوخاری و موسلیمه وه هاتوه، که یه کیک له یاره کانی پیغه مبه ر (د.خ)، که ناوی نوعمانی کوری به شیر، بۆ مان ده گپرتته وه، که به شیری کوری سه عدی باوکی، به در له براکانی دیکه ی، به نده یه ک ده کاته خه لاتی ئه و، له وکاته دا خیزانه که ی به شیر، عه مره ی کچی ره واحة، ده لی: تا نه جیت پیغه مبه ر (د.خ)، بکه یته شایه ت، من به م کاره رازی نام!، به شیریش ده چیتته لای پیغه مبه ر (د.خ) و له هه نگاوه که ی خۆی ئاگاداری ده کات، ئه ویش پیی ده فه رموویت: (باشه، ئه وها به خششت داوه به هه موو منداله کانت؟)، به شیریش

محهمهد، پیغهمبهر (د.خ) بووه، نهووک باخهوان!

نومونهی پینجهم: له فهرمودهدا هاتووه، که نهوکاتهی، پیغهمبهر (د.خ)، هاته نیتو شاری مه دینه، بینیی خهلکی، بو نهوهی، دارخورماکانیان، بهروبووم بدات، موتوربهیان دهکهن و نیر و مییان ناویته دهکهن، نهویش پییان دهلی: (دارخورماکانتان موتوربه مهکهن)^(۱)، بهرای نهو وههابوو، که نه کارهیان پیویست نییه، له بهر نهوه ههندیکیان به گوئیان کرد، نهیان پرسى بو؟ بهلام به داخهوه، نهوانهیان، نهو ساله، درهختهکانیان، بی بهربوون و بهرهمیان نهدا، بهو نه نندازهی، نهگهر موتوربه بکرانایه، نهوانیش نهو نه نجامهیان پیگوت و له وهلامیاندا فهرمووی: (لهئیشهکانی دنیا تاندا، ئیوه له من شاره زاترن!)، ئین عاشور و کهسانی دیکه ههمان رووداومان له چهند سهرچاوهیه کهوه بو دینن و ههر یه کهیان، شیوهیه که باس لهوه دهکات، که چۆن پیغهمبهر (د.خ)، پیی فهرموون: (من نه باخهوان و نه ره زوانم و برۆن موتوربه بکهن)، کهواته، خاوهن فیکه، ده بی ره چاوی بارودوخه کان بکات و هه لاویردی دهقه کان بکات و بزانیته چۆن و له چ بارودوخیکدا گوتراون و پیغهمبهر (د.خ)، نهو گوته، یان نهو کرداره ی چۆن نه نجامداوه، وردبینی بکات لهوهی، که بزانی چۆن نهرمونیانی و میانرهوی و بهزه بی پیغهمبهرایه تی دهگه بیینیت و بهوردی سوودی لیبکات، نه که یه کسه رواله تیکى ئایینی لی تیبگات و بهس.

ههمووان ده زانین، نهگهر نهو لی پی چانه وه و به دووادا چونه ی یارهکانی نه بوايه، له موتوربه کردنه کهدا، زۆریک وای لی تیدهگه بيشتن، که موتوربه کردن هرامه.

دهفیک و چهندين فهتوای لی کجودا!

نومونهی شهشم: له زۆر جیدا فهقیهه کاتمان رای لی کجودایان هه بووه له سهر یه که دهق، له وهدا که ئایا مه بهست به دهقه نامۆژگاری بووه، یا خود ئایین گه یاندن؟ وه که له م نوموناندا ده زانین و ده رده کهون:

أ: پیغهمبهر ده فهرموویت: (نهوهی زهوییه کی مردوو، زیندوو بکاته وه بو خویه تی)^(۲)، له تیگه بيشتنی نهو دهقه دا، مالیک و شافعی، رایان وایه، که نه مه

فهتوایه کی گشتگیره و بو ههر کهس هه یه، با حکومتیش ریگه ی پینه دا بیت، زهوی مردووی، بی خیتو ناوه دان بکاته وه، به لام نه بو حه نیغه، پیی وایه، که نهوه، باس له کاریکی حکومت دهکات و نهوه، به ته نهها مافی ده ولته و به بی ریگه پیدانی نهو، هیچ کهس نهو مافه ی نییه، که زهوی مردوو بوخوی و له خو یه وه زیندوو بکاته وه.

ب: نهوکاته ی (هیندی هاوسه ری نهو سو فیان، له به رده م پیغهمبهر دا (د.خ)، باسی له وه کرد، که می رده که ی پی او تیکی به خیل و چا و چنۆکه و نه وه نده یان خه رجی ویتادات، که به شی خو ی و منداله کانی بکات، پیغهمبهر (د.خ)، فهرمووی: (نه وه نده ی لی بیه، که به شی خو ت و منداله کانت بکات، بی نه وه ی، نهو پیی بزانی)^(۳)، فهقیهه کان، لی رده دا که وتونه ته ده برینی رای لی کجودا، ئایا نه مه فهتوایه دا ویتتی؟ به مانا ههر کهس، که مالی خو ی، یان هاوشیوه ی ده ستکهوت لای که سیک، که که وتیته لای، به بی پی زانی نی به رامبه ره که ی، بو ی هه یه سوودی لی بکات؟ یا خود نهوه داد پرسیه که بو، بهو شیوه و بو هیچ کهس نییه، بگاته هه قی خو ی به بی ریگه ی دادوهر؟.

ج: له فهرموده یه کهدا، هاتووه: (ههر کهس له جهنگدا که سیکی کوشت، شتوممه که که ی بو بکوژه که یه تی)^(۴).

فهقیهه کان، ههندیکیان، وه که شافعی، ده لپن: نهوه بریاریکی گشتگیره و هه موکات ههروه هایه و هه روایش ده بیت، ههندیکی دیکه یشیان ده لپن: نه خیر هیچ بکوژیک، به بی ریگه پیدانی ده ولته، ناتوانی هیچ سوودیک بکات له و دا هاتانه.

د: بوخاری بۆمانی ده گپرتته وه، که پیغهمبهر (د.خ)، فهرموویه تی: (ههر کهس ئایینی خو ی گوړی بی کوژن)^(۵)، نهو دهقه ی فهرمووده ی پیغهمبهر (د.خ)، مملانی و ده مقالی و دانو ساندنیکی زۆری له نیتو هاوچه رخاناندا دروست کردووه، به تاییه ت که ههر له یه که م دیتنیدا ده بینن، له گه ل نه وه ده قانه ی دیکه دا، که باس له نازادی ئایین و بیرو را ده کهن، ویک نه کردنه وه یه کی تیدا به دیده کریت، وه که ئایه تی: (زۆره ملی کردن له ئاییندا نییه)^(۶) و ئایه تی: (ئیهو ئایینی خو تان هه یه و بو خو تان، منیش ئایینی خو م هه یه و بو خو م)^(۷)، که ده بیته ریگه پیدان و دانان به بوونی چهن د ئایینی لی کجودا و ئایه تی: (نهوهی ویستیار ی پروا هینانه، با پروا بیینیت و نه وه یش ده یه ویت

بېرواييت باواکات)^(۱۳) و نايه تي: (نه گهر پوره ردگاري تو بي ويستبا، خه لکي هره مه مويايي، وهك يهك، دروسته کرد و به برده و ام رايان ليكجودا ده بيت، كه سانتيك نه بن كه خوي گه و ره له گه لئاندا ميهره بانه و بو نه و عيش دروستي كردون)^(۱۴)، هه ربويه كه، گومان له و هدا هه يه، تاچند وابهسته گيتي، به و ده قه و ه پيوسته؟، كه زياتر عيش گومانان بو دروسته بيت، نيمه ده بينين، قورثاني پر له به خشش، كه نه حكامي له تايين پاشگه زبونو هه باسكردوه، به تنهها باس له توله ي روژي دوايي ده كات و بهس، نه و ه تا ده فهرموويت: (نه و كه سانه ي، كه پروايان هيناوه و پاشان بي پروا بوونه ته و ه، پاشان بي پروا بوونه ته و ه و له بي پروايشياندا زياديان كردوه، نه و ه خوي گه و ره ليان نابوريت و ناياخاته سهر ريگه ي راست)^(۱۵)، كه و ابو، بابه ته كاني په ويوه ست به پروا، بابه ت گه ليكن، كه په يوه ندييان به دل و دهر و و ويژداني تا كه و ه هيه و ليپيچانه و عيش له سهر يان، له لاي خوايه و بهس.

چهند تيبينييهك له سهر ياساي، له تايين هه لگه پرانه و ه (ارتداد):

ليروه هه لوسته يهك ده كه م به ديار (د. محمد نور فرحات)، ماموستاي فه لسه فه ي ياسا، له زانكوي زه قازيق، له و تيبينيانه يدا، كه له سهر ياساي له تايين هه لگه پرانه و ه دهرې دهرېت^(۱۶)(۱۷) و ده لي: يه كه م: سهر جه م نه ياسايه، به ره مه ي بيري نيجتبهادي، فه قيهه كاني سه ده سهره تا كاني سالي كوچين.

دوه م: نه و ياسايه ي، پيي ده گوتريت: ياساي هه لگه پرانه و ه له تايين، پشت نابه ستيت به ده قيتكي (قه تعبي)، قورثان، به لكو پشت ده به ستيت، به كو مه ليك فهرمووده ي (ثاحاد)، كه گومان ده به خشش، نه و هك يه قين!، له كاتيكدا، كه له فه قيهه كاني كوژ و ه هارچه رخه كانمان، ئي و امان هه ن، كه واي بو ده چن، فهرمووده ي ثاحاد، نه گهر دژ بوو به ده قيتكي فه تعبي قورثان، هه رگيز، نايته به لگه، كه ليروه ده زانين نه و قسه ي سهر ي شريعه ده يلي، له سهر نه و فهرمووده يه ي، كه ده لي: (له مه و لا له و اي من، حه ديس

گيرانه و ه بو تيوه زور ده بيت، نه گهر ده قيتكيان بو گيرانه و ه، به راورد ي بكن له گه ل قورثاندا، نه و ه له گه ليكا ريده كه و ت و هري بگرن و نه و ه ي سه رپيچي له قورثان ده كرد، و هري مه گرن و به رپه رچي بده نه و ه)^(۱۸) له ويدا سه دري شريعه، ده لي: (نه مه به لگه يه له سهر نه و ه ي، كه هه ر فهرمووده يه ك، روو به رووي قورثان ببينه و ه و له گه ليكا نه گونجي، نه و ه فهرمووده نييه!، هه روه ها ده قيتكي ديكه عيش، كه له گه ل ده قيتكي له خوي گه و ره تر نه گونجيت، چونكه به لگه شه رعييه كان، يه كتر هه لئاوه شيننه و ه و دژي يه كتر ي ناوه ستن، به لكو دژايه تي كردني يه كدي به به لگه كان، نه فاميهه كي بي هاوتايه)^(۱۹).

يه كيتر له فه قيهه هارچه رخه كان، كه بايه خيان به م بابه تانه داوه، ماموستا مه حه مه د غه زالييه، له كتيب ه كه يدا (السنة النبوية، بين أهل الفقه وأهل الحديث)^(۲۰). سييه م: به هه ند و ه رگرتني لايه نه كاني ميژوو و سياسه ت، به زوري باليان كيشاوه به سهر ززيك له و ده قانه دا كه فه قيهه كان، بو به هيز كردني بابه ته كاني، له تايين هه لگه پرانه و ه، وهك به لگه، پشتيان پي به ستون، وهك چون كوشتاره كاني، نه بو به كريت (ر)، له روو به روو بوونه و ه ي، نه ياره هه لگه پراوه كانيدا (حروب الرده)، له بنه رته دا، له به ر زه كات نه دانيان بوو به ده و له ت و ترسي نه و ه ي هه بوو، كه ده و له تي پي دابر ميت!، چونكه به بوچووني نيمه، هه رگيز نه و جه نگانه، وهك هه نديك ده يانه و يت و امان نشان بدن و وينه ي بكيشن، له پيناوي عه قیده دا نه بوون!، به به لگه ي نه و قسه يه ي نه بو به كر (ر)، كه ده لي: (سویند به خوا نه گهر ره شه، پيوه ند، هه وسار - عيقال - ي و شتر يكم لي بگر نه و ه، له وانه ي، كه كاتي خوي له سهر ده مه ي پيغه مبه ردا (د.خ)، ده ياندا، له پيناويدا، كوشتاريان له گه ل ده كه م)^(۲۱)، هه نديكي دي، له فه قيهه هارچه رخه كان، كه ناو و شوينيان، له تايين و فيقه ي هارچه رخي واقعييندا، هه يه و جيده ستيان دياره، وهك: د. احمد شلبي و د. احمد عمر هاشم و د. عبد الصبور مرزوق و د. محمد حمدي زقرزق - ده لين: فهرمووده ي (من بدل دينه فاقتلوه)^(۲۲)، گشتگير نييه، به لكو نه و ه ي، ليي دهره كه و يت نه و ه يه، كه باس له وانه ده كات، كه له كاتي جه نك و روو به روو بوونه و ه دا، كه سه نگر و سه ربا زگه ي موسلمانان جي ده هيلن و ده چنه نيو سه نگر و سه ربا زگه ي دوژمنه كانه و ه)^(۲۳).

له لایه کی دیکه وه بۆمان ههیه، وه لایمی ئه و پرسیاره بدهینه وه و بلین: باشه ئه و فرمودهیه، بۆ راگه یاندنی گشتی و نیگایه؟، یاخود، هه لۆیستیکی سه رکرا دایه تیه و ملکه چ بووه، بۆکه ش وه هوا و بارودۆ خیکی تایبه ته؟.

ئهو دی لای هه مووان روونه، ئه وه یه، ئه گهر دایبنین به ئیجتههادیکی تایبه ته، ئه وه داده نریت به دارشتن و ته شریعیکی وابسته به کاتیکی دیاریکرا و حاله تیکی تایبه ته وه.

ئیمه لایه نگیری د. محمد نور فهره حات و کهسانی دیش ده کهین، له وه دا، که ده لاین: حوکمه شه رعیه کانی باسی هه لگه رانه وه له تاین - ریده - وه که زۆرێک له حوکمه کانی دیکه ی په یه وه ته به شپوه ی به رپوه بردنی ده ولت و ناردنی سوپا کانیانه وه، وه هان، له وه دا که زۆرێک له حوکمه سیاسییه سه رده مییه کان، ده که وتنه ژیر رکیفی فه لسه فه یه کی سیاسییه وه، که له وکاتانه دا، بالی کیشابوو، به سه رکۆمه لگا سیاسییه کانی ئه و سه رده مه، ئه وه ییش له وه دا به دی ده کرا، که تاین تاکه پپوهری هاوولاتی تی بوو!.

تاین پپوهری سه ره کی بپهاتابوو، بۆ گریدان و به هیزکردنی په یه وه سستی ملدان به ده ولته تی تاینی، ده رچوون له تاین به وه، لیک ده درایه وه، که ده رچوونه له ژیر سایه ی ده ولت و هه لگه رانه وه لپی و هه لوه شانده وه ی په یه وه سستییه نیشتمانیه کان، هه ر له سه ر ئه م بنه مایانه ش بوو، که ده رچوون، له تاین و پاشگه زبوونه وه - ریده - واته: له ده ولت ده رچوون!.

له میانی ئه و شتانه ی، که ئه م جووری تیگه یشتن و لی حالی بوونه به هیز ده کات، ئه وه یه، که له دوو توپی، ئه م فرموده یه دا هاتوه: (ره وانیه خوینی هیچ موسلمانیک برپژریت له بهر یه کیک له م سی هۆکارانه نه بیته:

۱: پیاویکی خاوه ن ژن، یان ژنیکی خاوه ن میرد، که داوینپسی بکه ن.

۲: تۆله ی گیانیك، که به ناهه ق کیشرا بیته.

۳: ئه وکه سه ش، له تاین هه لده گه رپته وه و له جه ماعه ی موسلماناندا جودا ده بیته وه^(۲۴).

به کورتی فرموده ی: (من بدل دینه فاقتلوه)، له میانه ی ئه و ده قانه نییه، که باس له گه یاندنی تاین- تبلیغ - و نیگای خوایی، ده کات، به لکو له میانه ی سیاسه تیکه، که به پپی پیوستی سه رده م، گۆران رووی تیده کات!، که وابوو، دووربینی تیدا کردنی ره چاوی سیاسه تی تیدا کراوه، نه وه که تاین!، به مانا به پپی بارودۆخی هه لگه رانه وه که، سه یر ده کریت و توانای ئومه ی نیسلام و لاوازییه که ی ده کریته پپوه تیدا، نه که له روانگه ی ئازادی تاین و بیرورا و نه بوونی ئازادی تیاندان. لپره وه ده چینه وه نیو نمونه هیتانه وه کائمان.

کیپرکی، مه زه به فیه یه کان:

نمونه ی حه وته م: له کاتی لیکدانه وه ی زۆرێک له ده قه شه رعیه کانی فرموده دا، که باس له هه ندیک کرده وه ده که ن، له نیوان فیه ی مه زه به ییدا، کیپرکییه کی زۆره یه، هه یانه مانای حه رامکردنی - تحریم - ی لپوه رده گرن و هه یشیا نه، مانای باش وایه، لپی نزیک نه بیته وه - کراهیه - ی لپوه رده گرن و هتد، ئیتر هه ریه که به پپی ئه و مانایانه ی، که ئه وه ده قانه ده یانگه یینن، بۆ وینه:

أ: فرموده ی: (نیکاح دانامه زریت به بی بوونی وه لی ئه مر و دووشایه تی دادپه روه ر نه بیته^(۲۵))، له تیگه یشتنی ئه م ده قه دا، چه ندین رای جودا هه یه، داخۆ بۆ ئه و کیژه ی گه یشتوه ته ئه ندازه ی ته مه نی روشد، تاچه ند پیوست ده کات وه لی ئه مر هه بیته یان نا؟.

شافیعی، ده لی: ده بی کیژی گه وره و پیگه یشتویش، وه لی ئه مر ی هه بی و هه ره وه لی ئه مر یسه، که مافی دامه زراندنی گرپه سستی هاوسه رگری ئه وانی بۆه یه. به لام هه نه فیکان، ده لاین: بۆکیژی خاوه ن روشد دروسته، که به ویستی خۆی هه ستیت، به جیه جیکردنی، پرۆسه و گرپه سته که و هیچ پیوست به وه لی ئه مر ناکات، سه رچاوه کانی مه زه به ییش پرن له نمونه ی وه ها.

راستی ئه وه یه، ئه گه ر ئه وه ی، که بۆزانیانی ته فسیرنوس ره خساوه و بۆیان لواوه، له باره ی هه لاویردکردنی ده قه کان و جیاکردنه وه ی مه که که یی و مه دینه یی و زانینی

كات و سەردەم و چاخى گوتنيان، كە بەو ھۆيانەو تەوانيويانە لىكى جودا بكنەنەو، كامە پەيوەندى بەلایەنى خوا پەرستىيەو ھەيە و كامەيش پەيوەستە بەلایەنى مەرفانەو، يان ئەو ھەيە كە رەھا - مەتلەق - سە و ئەوانەي وابەستەگىيەتى تىدا ھەيە - موقەببەد - ن، ئەگەر ئەو ھەيە بۆ زانا و پەسپۆرانی ئەھلى ھەدىس بگوجايە و بڕەخسايە، زۆرئەك لەو دوو دلييانەي فەقەھەكان، ئەوھا نەدەبوون و لىكدانەو ھەكەيان توشى زۆررايەتى نەدەبوو! بەلام واقیع ئەو ھەيە، كە زۆرئەك لەو ھەلومەرجانەي، كە فەرموودەي تىدا گوتراو نەزانراو^(٢٦)، ھۆكارىش دەگەرئەتتەو بۆ ئەو ھەيە، كە پىغەمبەر (د.خ)، لەترسى ئەو ھەيە، نەو ھەك قەسەكانى لەگەل قورئان ئاوتتە بن، لەپىشدا نەھيشت بنوسرئەنەو، ياخود لەترسى ئەو ھەيە، كە نەبادا ئەو ھەيە بىتتە ھۆكارى قورس و گرانكردنى داواكان لەسەر خەلكى، ھەر بۆيەكە، دەبينن يارەكانى، بىريان لەو نەكردەو، كە فەرموودەكان، ياخود ھۆكارەكانى گوتنيان بنوسنەو، بەدەر لەنووسىنەو پەيماننامە و ئامۆژگارى و بەلگەنامە سىياسىيەكان.

كەچى بەدووربىنى كردنى بەرژەو ھەندى گشتى و بەپىي رەچاوكردن و لەبەر بەھەند وەرگرتنى ھىكمەت، لەسەردەمى ئومەويەكاندا، دەستكرا بە كۆكردنەو ھەيە، فەرموودە، ئەو كاتەي كە عومەرى كورى عەبدولعەزىز (ر.خ)، نامەيەكى نارد بۆ (أبو بكر بن محمد بن عمرو بن حزم) و بۆ (محمد شهاب الزھرى)، بۆ ئەو ھەيە دەسكەن بەكۆكردنەو ھەيە فەرموودە، كە لەسالى سەدى كۆچيدا دەستيان پىكرد و ئىتر لەسەدەي دووھەم و سىھەمدا، كۆتايى ھات (صحيح البخارى ٨٧٠ز، صحيح مسلم ٨٧٥ز، سنن أبى داود ٨٨٨ز، ترمذى ٨٩٥ز، نەسائى ٩١٥ز، ابن ماجه ٨٨٦ز)، لەگەل ئەو ھەموو ھەول و كۆششە زانستىيانەي، ئەو بەرپزانە و كەسانى كەلە زاناي دىكەيش، كە پىيان ھەستان و كەوتنە دوو دۆزىنەو ھەيە، بەھيژكردنى سەنەد، راستىتى دەقەكان، لەگەل ئەو ھەموو كۆششەيشدا، فەرموودە، نەگەبشتە ئەو ئەندازەي، كە ھەك دەقى قەتعى، لىي پروانرئەت، ھەندىكى زۆر كەمى نەبىت!

ھەر فەرموودەيەك، لەباروودۇخىكى تايبەتيدا گوتراو:

زانىنى باروودۇخى گوتنى ھەر فەرموودەيەك، كارىگەرييەكى بى سنورى ھەيە، تابزانىن سروشتى ئەودەقەنە چۆن بوون، بۆ وئە ئەگەر ئىمە زانيمان، ئەو رىنماييانەي پىغەمبەر (د.خ)، بۆيارەكانى، بۆ مەسەلەي ھىشتنەو ھەيە ريش و بۆ بەرسمىلكردن، بۆ ئەو ھەيە، كە لە سەردەمدا، لەبى پرواكان جيا بگريئەو ھەيە بناسرئەنەو، بەتايبەتى لەكاتى رووبەرئەو بوونەو و جەنگەكاندا، كە پراو ھەيە بۆ نەبوو و بۆ ئەو بوو، كە تىكەلئەبن و لىك نەكۆردىن، ئەو كات دەتوانن بلىين: ئەو فەرمانانە بۆ وابەستەگىيە پىبوونى ھەميشە نەبوون، بەلكو سىياسەت و ھەلسوكەوتىكى كاتى بوو!

ماموستا، عبدالوھاب خەللاف لەئىو بابەتتىكى خۇيدا لەژىر ناونىشانى: (مصادرالتشريع الاسلامي مرنه)، لەگۆقارى، (مجلة القانون والاقتصاد، أيار مايو ١٩٤٥)، لە كاتى لىكدانەو ھەيە فەرموودەي (سەرىپچى بكنە لەبى پرواكان و خۆتان ھەك ئەوان لى مەكەن، ريش بەھتەنەو و بەرسمىلتان بكنە)^(٢٧)، دەلئى: ھەرخودى دەقەكە ئەو ھەيە لىو ھەيە گوتنەكەي رەچاوكراو، چونكە باس لەجۆرى شىواز و كالاى بىپرواكانى ئەو سەردەمە دەكات و لەو كاتەدا، باس لەو دەقەكات، كە نابى لەوان بچن!

بەرگ و پۆشاكى خەلكى، بەردەوامىتى بۆ نىيە، زاناي پاىبەرز عىزى كورى عەبدولسەلام، وتەيەكى جوانى ھەيە و دەلئى: (ھەرھەلسوكەوتىك، نەيتوانى ئارماجى خۆي بىپىكىت، ئەو بەتالە)^(٢٨).

لەپەرستشدا راكارى نىيە:

ب: ھەرلەميانەي ئەو لىكجودايى تىگەيشتنانەي دەقە، كە باسما لىكردن، پىسارەكەي عومەرە (ر.خ)، لەبارەي وردەپراكدن، گورگەلۆقە (رەملى كاتى سوراندنەو ھەيە حاجى، يان عومەرەچى، بەئىحرامەو ھەيە، بەدەورى كابەي پىرۆزدا، كە فەرمووى: (باشە ئەوسا ھىزى خۆمان نىشانى بى پرواكان دەدا، ئەي ئىستە بۆچى ئەو وردەپراكدن، گورگەلۆقە (رەملى) سە، ئەنجامبەدين، كە دەبينن، خۆي گەورە توانا و

ھېزى پى بەخشىويىن و دوژمنەكانى بۇ شكاندويىن و لەناوى بردوون؟! (۲۹)، ئەوھى جىڭگە سەرنج و تيارپامانە، كە دواتر عمر (ر.خ) بۇخۇي، لەم بۇچوونەي پاشگەزبووھە و گوتى: (ئەوھ كارىكە پىنغەمبەر (د.خ)، ئەنجامىداوھ) و عومەرىش (ر.خ)، واىكرد.

بەلام ئەمە ماناى ئەوھ نەبوو، كە عومەر (ر.خ)، بەھاي بۇچوون و ئىجتىھاد دانەنايىت، بەلكو گەرپانە بوو، بۇ ئەو بنەمايە، كە دەگەرپىتتەوھ بۇ ئەوھى، كە لايەنەكانى پەرسش، بواری ئىجتىھاد و راکارىي تىدانىيە و لەبارەى حەجىشەوھ، پىنغەمبەر (د.خ)، فەرموويەتتى: (شېوھەكانى حەجكردن - نوسوك - و ئاكار و گوفتارەكانى، لەمن وەرېگرن) (۳۰).

راستىيەكەى ئەوھىيە كە: گۆرانكارى روودەكاتە حوكمىكى شەرعى، كە لەسەر بنەماى دابونەرىتتە دارپىزرايىت، كە گۆرانكارى بەسەردادىت، وەك چۆن بەسەر ئىجتىھادىشدا دىت.

ھەندىكى دېكە لەزانايان واى بۇدەچن، كە جىاوازي لەنپوان ھەردوو لايەنەكەدا، بەدىارناكەوئىت، تا ئەو كاتەى دەقەكى قورئان، يان فەرموودەبەكى پىنغەمبەرى (د.خ)، واى لەسەر ھاتىيىت، كە بواری دوورخستتەوھى نەپىت لەماناكەى خۇي، بەلام بەلگە لاوھكى - قەرىنە - كان، دەبنە بەلگەى ئەوھى، كە ئەو دەقە، پەيوەندى بەرووداوتكى تايەتتەوھ ھەبوو، كە دەبىتتە بەلگەى ئەوھى، كە بلىي: ئەو ھۆكارى ھاتنە خوارەوھ (سەبەبى نزول)، ئەو ئايەتە، يان ھۆكارى گوتن (ورودى)، ئەو فەرموودەبەيە، لەبەر ئەو رووداوه بوو، ئەوكات دەروازەى، توئىزىنەوھ، والا دەبىت، تابزانرى، تاچەند پەيوەندى لەنپوان ھۆكارى ھاتنە خوارەوھى ئايەتەكە و خودى حوكمەكە چىيە؟.

ھەرلەميانەى، ئەم بۇچوون و توئىزىنەوانەيە، كە دەبىنەن ھەندىك لە موجتەھىدەكان، لەسەر حوكمىكى ديارىكراو، دەلئىن: ئەوھ كاتىك بوو، كە (خەلكى، تازە موسلمان بووبوون، يان ھىشتانزىك بوون لە نەفامى و شىركەوھ) (۳۱)، بەمانا، ئەوكاتەى، كە خەلكى سەردەميان دووركەوتەوھ و بېوا لەدلەكاندا چەسپى و ترسى بى پروايى و شىركى گەرە، كەم بوو و دوور كەوتەوھ، ئەوكات ئەو خۇپاراستن (ئىحتىيات) سە روئى نامىتتە و پىويست ناكات (۳۲).

مەرج نىيە، ئەو شتەى موختى گوتى، حوكمى خوابىت:

فونەى ھەشتەم: سوننەتەكانى پىنغەمبەر (د.خ)، پىرپانە لەنیشانەى زۆرى وەھا، كە دووربىنى لايەنى رىنمايى پتەو و بەھىزدەكات، بەتايىبەتى لەھەلوئىستە رامىيارى و دىنبايەكاندا، ئىمامى موسلىم، بۆمانى دەگىرپىتتەوھ، كە پىنغەمبەر (د.خ)، بە بورەيدەى گوتووه: (ئەگەر ئابلوقەى نىشتەجىيانى قەلايەكت دا، داواى ئەوھيان لىكردى، كە لەسەر حوكمى خوا لەگەلت رىكبەكون، نەكەى لەسەر حوكمى خوا لەگەلئان رىكبەكوئىت، چونكە تو نازانى، حوكمى خواكامەيە تىپاندا، بەلام لەسەر حوكمى خوت و حوكمى ياوهر و ھاورپىكانت، لەگەلئان پىكبى و رىكبەكوھ!) (۳۳)، لەم رىنمايى كردەى پىنغەمبەرەوھ (د.خ)، بۆمان دەردەكەوئىت كە: تاچەند دەسەلاتىكى گەرە دەدرىتتە حاكم و تاچەند ئەو دەسەلاتەى فراوانە و دەكرى تاچەند، لەوشتانەدا، كە ئەو برىارى لەسەردەدات، ئازادىت، بەپىي پىوهرەكانى رەچاوكردنى كات و سەردەم و بەرژەوھەندىيەكانى كۆمەل؟.

وەك چۆن ئەوھىشى لى وەرەگىرپىت، كە ئەوشتانەى، لە كاتى بەرفرەكردنەكانى دەسەلاتى ئىسلامىدا (فتوحات)، لەسەردەمى خەلىفەكاندا روويانداوھ، جۆرىك بوون، لەپلانى سىياسى، كە بەپىي رەچاوكردنى، بەرژەوھەندىيى، گەل و نەتەوھەكان، ئىمام (دەولەت)، برىارى لەسەرداون، نەوھەك بەشېك بووبن لەدارشتنى حوكمى خوا، كە ھەر خودى ئەم باسە، زىاتر ھەلدەگرپىت و دەبى لىووردبوونەوھى قولتارى لەسەر بكرپىت و ئىجتىھادى زۆرتىر و گەرپانەوھى زىاترى دەوئىت، لەگەل رەچاوكردنى كات و سەردەم و بۇ گونجانى ھەرچەنگ و ھەردەسەلات پەخشكردنپىكياندا.

ئەگەر واقىعبىنانەتر، لە كەلەپوورى فىقھىيى، وردىنەوھ، لەگەل زەنگىنى و چوپرپىشىدا و تواناى زۆرى لەبوارەكانى بىرى ياسايدا، بابەتتىكى سەردەكى واى بۇجى نەھىشتووين، كە بىتتە جىاكەرەوھ و پىوهرى ئەوئىنەمايانەى، چارەسەرى بارى ئايىن دەكەن، لەگەل ئەوانەى چارەسەرى دنيا دەكەن، واتە: لەنپوان گشتگىرى و رىژەبىدا (موتلەق و نىسبى).

پهراویزهگان

- (۱) (کتیبه که ی ثین عاشور ص ۲۹ و التفتازانی ۲/۱۴).
- (۲) (جگه لهو سهراچاوه‌ی دانهر ناماژیه‌یان بۆ ده‌کات، بگه‌ریه‌وه بۆ: (مسند احمد بن حنبل، فرموده‌ی ژماره، ۱۸۳۶۶ لاپه‌ره ۳۱۸ به‌رگی ۳۰)(عمر).
- (۳) (سهرجه‌م سه‌راچاوه‌کانی سیره باسی شه وه‌لویسته‌ی حوایی کوری موتیریان هیناوه، که له‌جهنگی به‌در، له‌سالی دووی کۆچیدا نواندوو‌یه‌تی)(عمر).
- (۴) (سهرجه‌م سه‌راچاوه‌کانی سیره، له‌باسی جه‌نگی شه‌حزابد، شه وه‌لویسته‌یان، هیناوه)(عمر).
- (۵) (گه‌رچی دانهر، ناماژیه‌ی نه‌کردوه بۆ سه‌راچاوه‌که‌ی، به‌لام زانیم له‌خۆرا نه‌یه‌یناوه، دواچار به‌دوداچوتم له‌سه‌رکرد و ده‌رکه‌وت، که له‌زۆر ریگه‌وه هاتوه و یه‌کیکیان (مسند، احمد بن حنبل، ژماره، ۱۸۴۴ لاپه‌ره ۳۴۲، به‌رگی ۳)، خودی شه وه‌لامه‌ی شه‌وئافره‌ته به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌یه، له‌سه‌ر شه‌وه‌ی، که تاجه‌ندن، له‌ئیسلامدا، مافی تاک، ده‌دریت بۆ ده‌رپرینی رای خۆی و شه به‌سه‌ردا سه‌پانن نییه، به‌تایبه‌تی، که ده‌لی: کارم به‌وه‌نییه! له‌لایه‌کی دیکه‌وه، به‌ده‌سته‌ینانی نازادی، گرنگه‌ره، له‌پاراستنی شیرازه‌ی خیزان و ژن و می‌ردایه‌تی، گه‌ر به‌و شیوه‌بو)(عمر).
- (۶) (شه ده‌قه، له‌سه‌حیحی موسلیمدا هاتوه، (مختصر صحیح مسلم، للامام المنذری، تحقیق الالبانی، رقمه، ۱۶۰۲، ص، ۴۲۳)(عمر).
- (۷) (له‌زۆر جیگه‌دا، شه ده‌قه هاتوه، به‌تایبه‌ت له‌نیو کتیبه فیه‌یه‌کاندا، (مسند، احمد بن حنبل، ج، ۲۳، ص، ۸، رقمه، ۱۴۶۳۶)(عمر).
- (۸) (شه ده‌قه، یه‌کیکه له‌وانه‌ی له‌ زۆر لایه‌نه‌وه سوودی لی‌کراوه و به‌پیوه‌ری زانستی (علوم الحدیث)، گومان له‌دروستی‌تیدا نییه و ئیمامی بوخاری له‌سه‌حیح‌که‌یدا هیناوی‌تی: (فتح الباری شرح صحیح البخاری، رقمه، ۵۳۶۴ ج ۹، ص ۶۲۸، ط، دار الفیحاء)(عمر).

شه‌ویشمان له‌لا پروونه، که شه کاروبارانه‌ی ژیان، که ملکه‌چی گۆرانکاری، کاروباریکن، که تاقیکردنه‌وه و شه‌مونی مرۆفایه‌تین، که شه‌ویش سیاسه‌ت و ئابووری و هه‌ربواریکی دیکه ده‌گریته‌وه، که نیگا (وه‌حی)، چاره‌سه‌ری نه‌کردیته‌ت، یان فرموده‌یه‌کی دروستی جیگه به‌های له‌سه‌ر نه‌هاتیته‌ت له‌وشتانه‌دا، که په‌یوه‌ندیان به‌رۆژی دواپیه‌وه نه‌بیته‌ت.

ئیتز لی‌کدانه‌وه و له‌مانا دوورخستنه‌وه‌ی سوننه‌ته‌کان، هه‌رچۆنیک بیته‌ت، کیشه‌ی هه‌ره‌گه‌وره له‌وه‌دایه، که سانیک لی‌مان بینه موفتی، که به‌ بۆچوونی خۆیان، پشت ده‌به‌ست به‌ده‌ق و به‌زانستی (ئیسناد)، به‌لام بی شه‌وه‌ی ناگادارین له‌ بارودۆخ و هۆکاری گوتنی شه فرمودانه، که چۆن هاتوون و که‌ی و بۆچی گوتراون، له‌وانه‌بن که: فیه و ئوسولی فیه‌ی ئیسلامی، به‌هه‌موو به‌شه‌کانیانه‌وه بۆیان نه‌بوویته‌ت زانستی، که ده‌ستیکی بالاییان تیایدا هه‌بیته‌ت، تا بتوانن جیاوازی بکه‌ن، له‌نیوان، کامه پیوسته - واجب - ه، یان کردن و نه‌کردنی یه‌کسان - موباح - ه، یان له‌نیوان شه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌مرۆقه‌وه هه‌یه، یان شه‌وه‌ی خوایی و ئایینییه، یاخود که سانیک فه‌توا بده‌ن، که وابه‌سته‌یی به‌مه‌زه‌هب و حیزبی سیاسی و بیرکردنه‌وه‌ی ته‌سک، رایان بکیشیته‌ت بۆ ماناکردنی ده‌قه‌کان، به‌شیوه‌یه‌کی بین ته‌نگ و کورت بین. شه‌وه‌ی پیوسته له‌سه‌ر شانی زانایانی ئیسلامی، ریگه‌گرتنه، له‌نه‌خوینده‌وار و کالقامه‌کان، تانزیک نه‌بنه‌وه له‌دوانگه و میحرابی فه‌توادان، شه‌وه‌توایانه‌ی، که هه‌رامکردن، یان هه‌لاککردن ده‌گه‌یی‌نن، یان حوکی کافرپوون، یان نه‌فامی، یان حوکی فاسقی، یان بیدعه‌چیتی ده‌ده‌ن به‌سه‌رخه‌لکید، به‌بی شه‌وه‌ی زانستیکی ته‌واو، یان به‌لگه‌یه‌کیان هه‌بیته‌ت، یان تی‌بگه‌ن له‌وه‌ی: که (شه‌وه‌ی له‌ئوسول تینه‌گات، ناتوانی بگاته بنه‌مای حوکه‌کان).

(۹) (گهرچی دانه، ثم دهقهی به سیغهی (تمریض) لاواز هیناوه، به لآم له بوخاریدا هاتوو و پشتیشی پی به ستوو و کردوو به تیبه ناویشانی بایئکی کتیبه کهی، مختصر صحیح البخاری، للزییدی، رقمه، ۱۳۳۰، ص، ۲۹۷، ط المكتبة العصرية، صیدا - بیروت) (عمر).

(۱۰) به دهر له بوخاریش، زانایانی دیکه، هاوردویانه، (مسند احمد بن حنبل، رقمه، ۱۸۷۱، ج، ۳، ص، ۳۶۴) (عمر).

(۱۱) (به شیک له مانای نایه تی ۲۵۶ی سوره تی ته لبه قهره).

(۱۲) (به شیک له مانای نایه تی ۶ی سوره تی ته لکافرون).

(۱۳) (به شیک له مانای نایه تی ۲۹ی سوره تی ته لکه هف).

(۱۴). (به شیک له مانای نایه تی ۱۱۸ - ۱۱۹ی سوره تی هود).

(۱۵). (به شیک له مانای نایه تی ۱۳۷ی سوره تی ته لنیسا).

(۱۶) (محمد نور فرحات، الاسلام وحرية العقيدة: ملاحظات أولية، بحث منشور في المجلة العربية لحقوق الانسان، عدد خاص، ص ۸۵).

(۱۷) (تائهم به شهی ثم نووسینه، له رۆژنامهی خهباتی ژماره (۲۳۷۷) ۱۳/۱۱/۲۰۰۷ لاپه چواردا، بلا وکراوه ته وه).

(۱۸) (تا ئاماده کردنی ثم نووسینه ییش نه متوانی بگه مه سه چاوهی ته وه دهقه و هیوادارم له داها توودا، بتوانم روونی بگه مه وه (عمر).

(۱۹) (التفتازاني، مرجع سابق، ۱۰/۲).

(۲۰) (ثم کتیبه ی، که دانه، ئامازه ی بۆ ده کات، یه کیکه له نووسینه نایابه کانی ثم بواره، گهرچی له سه رده می خۆیدا، رووبه رووی زۆریک له ره خنه ی رووخینه ری وه ک (کشف موقف الغزالي من السنة وأهلها، ربیع بن هادي المدخلي) و زۆریک له ره خنه ی پر له ویتدانی وه ک (الشیخ سلمان بن فهد العودة، في حوار هادي مع محمد الغزالي)، بووه وه، به لآم، من به پیوستی ده زانم، قوتابیانی زانست و ههوادارانی ههق و عهودالانی تویتینه وه، بگه ریته وه بۆ هه موویان، ههروه ها په رتووکی (وهذه مشکلاتنا، د. محمد سعید رمضان البوطي) و په رتووکه کانی (حتى لاتكون فتنة) و (القرآن والسلطان، فهمي هويدي) (عمر).

(۲۱) (مسند احمد بن حنبل، رقمه ۱۱۷ ج ۱ ص ۲۷۰ واخرجه البخاري، برقم ۱۳۹۹ و ۱۴۵۶ و ۱۴۵۷).

(۲۲) (بوخاری و (مسند احمد بن حنبل، رقمه، ۱۸۷۱، ج، ۳، ص، ۳۶۴).

(۲۳) (احمد شلبي وآخرون، الاسلام بين الحقيقة والادعاء، ص ۸۵).

(۲۴) (مسند احمد بن حنبل، ج ۱ ص ۴۹۱ رقمه ۴۳۷).

(۲۵) (مسند احمد، ج ۳۲، ص ۲۸۰، رقمه ۱۹۵۱۸).

(۲۶) (رهنگه من پرپه پری ثم رایه ی نووسهرم پیوه نه گیریت، به تایبه تی، که زانیمان بۆ خۆی له نیبو شه ست و ته وهنده جوړه که ی زانسته کانی فه رموده ناسیدا، زانستیک هه یه پیی ده گو تریت: (موارد الحديث) و (سيوطي) کتیبیکی سی به رگی، باشی هه یه له و بواره دا، وه ک چۆن زانستی (اسباب النزول) هه یه، بۆ نایه ته کانی قورئان، به لآم ده کری بلین: ته و زانسته به شی هه مووی نه کردوو، به لآم خالیی نیبه له سوودی زۆر) (عمر).

(۲۷) (مسند احمد رقمه ۸۷۸۵ ج ۱ ص ۳۹۰).

(۲۸) (تائهم به شهی ثم نووسینه، له رۆژنامه ی، خهباتی ژماره (۲۳۸۴)، ۲۰۰۷/۱۱/۲۰ لاپه چواردا، بلا وکراوه ته وه).

(۲۹) (ته وکاته ی، پیغه مبه ر (د.خ)، یارانی له مه دینه وه هینا و عه مره یان کرد، له نزیکه وه بی بروایان چاوه دیری ئاکاره کانیانی ده کرد و توانایانی هه لده سه نگاند، له وکاته دا، پیغه مبه ر (د.خ)، فه رمانی دا به یاره کانی، که هه ندیک ئاکاری وا نیشانبدن، که ببنه به لگه ی توانایان، وه ک رووت کردنی شانی راست و په له کردن، له رۆیشتن له کاتی سوپانه وه به ده وری کابه دا، که پیی ده گو تریت: (ره مل)، ده کری خۆینه ر له م باسه دا، بگه ریته وه بۆ سه چاوه کانی فه رموده و فیه و سیره) (عمر).

(۳۰) (ویرای ته وه ی، که نووسهر سه چاوه ی ثم بۆ چونه، ده گیریت ته وه بۆ (أحمد کمال أبو الجد، حوار لامواجهة، الكتاب التاسع، ۱۹۸۵، ص ۶۵)، پیوسته بگه ریته وه بۆ سه چاوه کانی فه رموده و زانستی فه رموده و ژبانی عومه ر، به تایبه تی په رتووکی (فصل الخطاب في سيرة عمر بن الخطاب) (عمر).

(۳۱) (بۆ وینە، پیغەمبەر (د.خ)، بۆ خۆیشی فەرموودەى وای ھەییە و لە کاتی کەدا، کە ئەوخواوەنى دەسلەتتی یەكەمە، لەشارى مەدینە، دواى چەند سال، بەعائیشە (ر)، دەفەرموویت: ئەگەر لەبەر ئەوە نەبوايە، کە خزمە کانت، تازەن لەگەڵ ئاییندا و زۆر نەیبە لەشیرک دەربازبوون!، دەستکاری کابەم دەکرد و دەمگۆزی، بۆ ئەوشیوھى، کە کاتی خۆی ئیبراھیم (د.خ)، دروستیکردووه لەسەرى و دوودەرگام بۆ دەکرد، یەكینک لەرۆژھەلاتی کابە و یەكیکیش لەرۆژئاوای، تا ھەرکەس بیھویتی بچیتە ناوی بچیت، چونکە کاتی خۆی قورەیش، یەك دەرگای بەرزیاں بۆکردووه، بۆئەوھى، نەییەلن کەسینک بچیتە ناوی، کە خۆیان نەیانەویتی!، تەنانەت ئەگەرکەسینک، بیویستایە بچیتە ناوی، لیتی دەگەرەن تا سەردەكەوت و دوايی پالینکیان پیوھەنا و دەیانخستە خواروھە) بنوارە: سلسلە الأحادیث الصحیحە، للالبانی، لاپەرە، ۱۰۵ ژمارە ۴۳ بەرگی، ۱(عمر).

(۳۲) (أحمد کمال أبو المجد، حوار لامواجهة، الكتاب التاسع، ۱۹۸۵، ص ۶۵).

(۳۳) (ویرای موسلیم، بروانە: (مسند أحمد بن حنبل، رقمه ۲۳۰۳۰، ج ۳۸، ص ۱۳۶).

(۵)

دەروازەى یەكەم

خویندەنەوھەكى بابەتییانە، بۆ ئیسه كانی فەرموودەى پیغەمبەر (د.خ)

(۳-۳)

ئەو شوپنەوار و کاردانەوانەى، لەئاکامى، فراوانکردنى پانتایى لایەنى رینمایى (ئیرشادی) دەقدا، دینە پیتش:

بەرفەرە کردنى پانتایى رینگەپیدراو (موباح) ەکان، کە پیتیان دەگوتریت: بازنەى لیبووردەيی لەفیقهی ئیسلامیدا، یان ئەوشتانەى، کە خوا (شاریع)، لیتیان بیدەنگ بووه، یان بە رینگەپیدراو (موباح) دایناون، یەكیکە لەھۆکارە گرنگەکانى، کە دەبیتە، رەخساندنى بواری نەرمی و تازەگەریتى، چونکە ئەوکات، ئەولایەنانەى، کە دەبنە بەرپرسی دارشنى یاسا (تەشریح)، سەرپشک دەبن، - لەژێر رۆشنایی یاسای حیکمەت و رەچاوکردنى بەرژەوھەندی - لەھەلپژاردنى باشترین و ئاسانترین رینگە چارە، لەگەڵ پیداو یستییەکانى کات و سەردەم و باروودۆخى خەلکی و زمانى واقع بینیدا.

ئەوھیش لای ھەموو لایەكمان روونە، کە مافی ئیمام (دەولت) ە، بەپیتی پیداو یستى سیاسەتى تەشریحی، یان سیاسەتى شەرى، کە لەکویدا رینگەپیدرا و (موباح)، گریدراو و پەيوەست و سنووردار بکات، یان بەپیتو یست (واجب) ی بگپیت، بەبى پەيوەست بوون، بەو بنەما و گوتنانەى، کە گەرە زانا و موجتەھیدەکانى کۆن، لەسەرى بوون!

ئەم بەرفراوانکردنى پانتایى لایەنى رینمایى (ئیرشادی) یەیش لەدەقدا، باس لەتینگە یشتنى ئەو دەقانەى، کە پەيوەندیان، بەکارە دنیاییەکانەوھەییە، نەوھک ئەو دەقانەى، کە لەبارەى شتە حەرامکراوھەکانەوھەتوون، کە ھیچ بواری راگۆرینەوھیان تیداننەییە، وھک حەرامکردنى سوو (ریبا).

هه ربو روونکردنه وهیه کی زیاتری ئەم لایه نه، دیین ئەو یاسایه، ئوسولێ فیهقی ئیسلامی دینین، که ده‌لی: (بنه‌مای سه‌رحه‌م شته‌کان، رینگه‌پیدانه (الأصل فی الأشیاء الإباحة))، که ئیمامی رازی، درێژه پیدان و به‌دوواداچوونیکێ باشی له‌سه‌ر کردوه و ده‌یداته پال کۆی گشتی زانیان (جمهور) و ده‌فه‌رموویت: (بنه‌مای قازانجه‌کان رینگه‌پیدان (ئیزن) هه و بنه‌مای زیانه‌کانیش، رینگرتن (مه‌نع) هه) (1)، بو‌داکۆکی کردنیش له‌و بو‌چوونه:

١: چه‌ند رینگه‌یه‌کی زانستیانه ده‌گرته به‌ر و په‌نا بو‌ چه‌ندین ئایه‌ت ده‌بات، که به‌لگه‌بیتێ گه‌یاندنیان زۆر روون، وه‌ک ئایه‌تی (پییان بلی: داخۆ کێ ئەو جوانی و خۆشییانه‌ی، خۆی گه‌وره بو‌ خه‌لکی ناردوه هه‌رام کردوه؟) (2).

٢: یه‌کێتر له‌رینگه‌ زانستیانه‌کان، لیکچواندن (قیاس) هه، چونکه، رینگه‌ پیدان (ئیزن) و سه‌رپشک کردن (ئیباحه)، جو‌ره سوود لیکردنیکێ تیدا هه‌یه، که هه‌رگیز، هیچ زیانێک ناگه‌یبینیت به‌خاوه‌نه‌که‌ی، وه‌ک هه‌واندنه‌وه له‌بن سیبهری دره‌ختی خه‌لکیدا.

٣: بو‌گرتنه به‌ری رینگه‌ی عه‌قلیش، رازی، دووباره ده‌لی: (له‌دروستکردنی شته‌کاندا، یان په‌روه‌ردگار، ره‌چاوی هیچ هیکمه‌تیکێ نه‌کردوه، یان له‌به‌ر هیکمه‌تیک دروستیکردوون، رای یه‌که‌میان پوچه‌ل و به‌تاله، چونکه قورئان ده‌فه‌رموویت: (ئیمه‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نیوانیشیانمان، به‌گه‌مه و یاری دروست نه‌کردوه) (3)، له‌ئایه‌تیکێ دیکه‌یشدا ده‌فه‌رموویت: (باشه‌ ئیوه، ئەوه‌های لێ تیکه‌یشتوون، که ئیمه، ئیوه‌مان به‌بی هه‌وده دروستکردوه؟! (4).

وێرای ئەم ئایه‌تانه‌یش، ئیمه‌ ده‌زانین، که کرداری بی‌هیکمه‌ت، جو‌زیکه‌ له‌ گالته‌چارپ (عه‌به‌س)، ئەنجامدانی کاریش به‌و چه‌شنه‌ شایانی خوا نییه.

خۆته‌گه‌ر له‌به‌ر هیکمه‌ت دروستیکردوه، ده‌بی یه‌کێک له‌دوو لایه‌ن ره‌چاوکراییت تیدا، یان له‌به‌ر ئەوه‌یه که له‌تاکامیدا، سوودیک به‌خۆی بگات!، یاخود سوودیک به‌ئیمه‌ی مرۆف بگات، یه‌که‌میان نه‌گه‌نجاو - موسته‌حیله -، که‌وابوو، ته‌نیا ئەوه‌مان له‌به‌رده‌مدا ده‌مبیت، که بلین: خۆی گه‌وره، بو‌ ئەوه دروستی کردوون، تا ئەوه‌که‌سانه‌ی، پیوستییان

پییه‌تی به‌هه‌رمه‌ند و سوودمه‌ند بن لیبان، ئەوه‌یش سه‌ر بو‌ ئەوه ده‌کیشیت، که بلین: که‌وابوو، مه‌به‌ست له‌دروستکردنه‌که، بو‌ سوودی خه‌لکه‌که‌یه، که پیوستییان پییه‌تی، گه‌ر وه‌هایش بیت، که‌وابوو، سوودگه‌یاندن به‌خه‌لکی خاوه‌ن پیداوایستی (موحتاج)، له‌هه‌ر شوینیک بیت، ئەوه خۆی له‌خۆیدا ئارمانجه.

گه‌ر هات و رینگه‌ له‌و سوودگه‌یاندنه، گیرا، له‌به‌رئه‌وه‌یه، که زیانیک لێ ده‌که‌وتیه‌وه، بو‌ که‌سینکی، خاوه‌ن پیداوایستی (موحتاج)، لێره‌وه تیده‌گه‌ین، گه‌ر بینیمان په‌روه‌ردگار، قه‌ده‌غه‌ی هه‌ندیک سوود وه‌رگرتنی لیکردین، تیده‌گه‌ین له‌به‌ر ئەوه‌یه، که بو‌خۆی ده‌زانێ، له‌تاکامیاندا زیان ده‌که‌وتیه‌وه، ئیتر ئەو زیانه درحال و کوتوپریت، یان له‌ئه‌نجام و دواتراییت، به‌لام لێ قه‌ده‌غه‌کردنه‌که، هه‌میشه‌یی و هه‌مووده‌مانه‌ نییه و له‌گه‌ل بنه‌ماکه‌دا نییه، که باسی ده‌که‌ین، که‌وابوو، هه‌رشت، که سوودبه‌خش بیت بو‌ مرۆف رینگه‌ پیدراو - موباحه - (5).

دوا‌به‌دوای ئەمه، ئیمامی رازی، ده‌لی: (ئهم جو‌ره به‌لگه‌ هینانه‌وه‌یه، که شایانی سروش - ته‌بیعه‌ت - ی فه‌قیه و دادوه‌ره‌کانه، گه‌رچی وتنی ئەم بو‌چوونه‌یش، هه‌روا به‌ ئاسانی نییه و له‌گه‌ل (ئبعیتیزال)دا، ئاویتیه‌یه و وتنی ئەوه ده‌خوای، که ئەوه‌که‌سه ئەورایه‌یشی قه‌بوول بیت).

هه‌رده‌م پیغه‌مبه‌ر (د.خ)، هه‌زی به‌ئازادی تاک کردوه:

بو‌ به‌لگه‌ی هه‌زی به‌زه‌بیتێ و میه‌ره‌بانێ پیغه‌مبه‌ر (د.خ) به‌رامبه‌ر به‌شوینکه‌وتوه‌کانی، به‌تاییه‌تی و به‌رامبه‌ر به‌خه‌لکی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی، گه‌لێک فه‌رموده‌ی دروستمان ده‌ستده‌که‌ویت، که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئەوه‌ی، که چه‌ند هه‌زی به‌وه کردوه، که ده‌بی ویست - ئیراده - ی بروادار، به‌ئازادی بمبیتیه‌وه، له‌ هه‌لبێژارنه‌کانی له‌کردن و له‌تاکاره‌کانیدا، به‌بی گرتنه‌وه و به‌ستنه‌وه و کو‌ت - قه‌ید - بو‌ دانان، که به‌لگه‌ی‌ه‌ش له‌سه‌رئه‌وه‌ی، ئەوشتانه‌ی نابێ - مه‌منوع - ن، له‌تاییندا، ته‌نها ئەوشتانه‌ن که پیس - خه‌بائیس - و خراب - شه‌ر - ن و له‌ژێر سنووری دیاریکراو و روونکراوه‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئان ده‌رناچن و تیناپه‌رین، ده‌بی ئەوه‌یش له‌یاد

نه‌که‌ین، که بازنه‌ی فرمان و قه‌ده‌غه‌کردن و ری لینگرتن، له‌میانه‌ی کاره پیویست - زه‌روورده‌ت - سه‌کانی تایینن و ده‌بی هم‌میشه بازنه‌ی لیبورردن و ناسانکاری، به‌فراوانی می‌ننه‌وه، وه‌ک له‌م ده‌قانه‌دا ده‌رده‌که‌ون، که به‌مونه ده‌یان‌ه‌تیننه‌وه:

۱: (یه‌کینک له‌که‌وره تاوانه‌کانی بروادار له‌نیو برواداراندا، که‌سینکه، که پرسیاریکی ناراسته‌ی پیغه‌مبه‌ر کردییت (د.خ) و له‌ئه‌نجامی وه‌لامه‌که‌ی شه‌ودا، شه‌وشته له‌سه‌ر شه‌وکه‌سه، حه‌رام کراییت)^(۱۱).

۲: سه‌لمانی فارسی (ر) بو‌مان ده‌گیریتته‌وه، که له‌باره‌ی هه‌لال و حه‌رامی‌تی په‌نیر و روژن و پیسته‌وه، پرسیارکراوه له‌پیغه‌مبه‌ر (د.خ)، شه‌ویش له‌وه‌لامدا فه‌رموویه‌تی: (هه‌لال شه‌ویه، که خوا، له‌قورثانه‌که‌یدا به‌ه‌لالی داناییت و حه‌رامیش شه‌وشته‌یه، که خوا له‌قورثانه‌که‌یدا، به‌ه‌رامی داناییت، شه‌ویش، که لپی بیده‌نگ بووه، شه‌وه، شه‌و شتانه‌ن که لیبورده‌یه لییان و چاوپوشه‌کی ده‌کا له‌ئاستیان)^(۱۲).

۳: (شه‌وه‌ی خوی گه‌وره له‌قورثاندا هه‌لالی کردییت هه‌لاله و شه‌وه‌ی حه‌رامی کردییت تیایدا، حه‌رامه، شه‌وه‌یش، که لپی بیده‌نگ بوویت لیبورردن و چاوپوشیه، ده‌ئیتز شه‌وه‌یش شه‌و چاوپوشی و لیبورده‌ی خوا وه‌رگرن، چونکه خوا له‌وانه نییه، که شتی له‌بیر بچیت)^(۱۳)، پاشان پیغه‌مبه‌ر (د.خ)، شه‌م ثایه‌ته‌ی خوینده‌وه: (خوکه‌ی تو، له‌وانه نییه، که شتی له‌بیر بچیتته‌وه)^(۱۴).

۴: (خوی گه‌وره، کو‌مه‌لینک شتی له‌سه‌ر به‌پیویست گیراون، شه‌وه له‌ده‌ستیان مه‌ده‌ن، کو‌مه‌له سنووریکیشی بو‌داناون، مه‌یان‌به‌زینن، کو‌مه‌له شتیکیشی لی حه‌رامکردوون، به‌فیرۆیان مه‌ده‌ن، له‌میهره‌بانی خویشیه‌وه له‌هه‌ندی شتیش بیده‌نگ بووه، نه‌ک له‌بیری چوویت، شه‌وه‌ش له‌دوویان ویل مه‌بن)^(۱۵).

به‌وردبوونه‌وه‌ی دووربینانه، بو‌مان ده‌رده‌که‌ویت، که سه‌رجه‌م، شه‌م فه‌رموودانه‌ی، مکورپی ده‌که‌ن له‌سه‌ر لایه‌نی، چاوپوشه‌کی ئیسلام، کو‌مه‌له ده‌قیکن، که روشنایی و وه‌رگرتنه‌کانیان له‌ژیر تیشک و روشنایی چهن‌د ثایه‌تیکدا چینگه‌یان ده‌بیته‌وه، وه‌ک ثایه‌تی:

أ: (شه‌مرو خوی گه‌وره، شته پاکه‌کانی بو‌ه‌لالکردوون)^(۱۱).

ب: (خوی شه‌وه، شه‌و خوییه، که هه‌موو شته‌کانی نیو زه‌وی بو‌ه‌لالکردوون)^(۱۲).

ج: (پییان بلی: له‌نیو شه‌و نیگایه‌دا، که بو‌من هاتووه، له‌و خواردانایه‌ی که‌سینک بیه‌ویت بیان خوات، من شه‌وه به‌دیناکه‌م، که له‌سه‌رتان حه‌رامکراییت، به‌ده‌ر له‌وه نه‌بییت، که گوشتی مرداره‌وه‌بوو حه‌رامه و خوینی مه‌ییو و گوشتی به‌راز، حه‌رامن، چونکه پیسن، یاخود گوشتیک، که بو‌تاوان سه‌ربرینراییت و ناوی که‌سینکی دیکه‌ی به‌ده‌ر له‌ناوی خوی له‌سه‌ر هینراییت، له‌که‌ل شه‌وه‌یشدا، گه‌ره‌ات و که‌سینک، زوری بو‌ه‌ات و ناچاربوو و سنووری پیویستی نه‌ده‌به‌زاند، شه‌وه خوی گه‌وره لیبورده و به‌به‌زه‌یی و میهره‌بانه)^(۱۳).

شه‌وه‌یش روونه، که شه‌م ثایه‌تانه، زور به‌راشکاوای و سه‌ریح شه‌وه ده‌گه‌یینن، که بنه‌مای گشتی و سه‌ره‌کی له‌ئیسلامدا، ریگه‌پیدان و چاوپوشه‌کی - ئیباحه - یه، شه‌وه‌ی جیاده‌کریتته‌وه، وه‌لاخستن و جیاکراوه - ئیستیسنا - ، قه‌ده‌غه‌کردن و حه‌رامکردنه، هه‌ربزه‌یه که هه‌رحه‌رامکردنیک، پیویستی ته‌واوی به‌وه هه‌یه، که ده‌قی راسته‌وخوی، له‌باره‌وه گوتراییت و به‌بی شه‌و ناچه‌سپیت، ئیمامی شافیعی، راستی فه‌رمووه، که ده‌لی: (هه‌لال هه‌رشتیکه، به‌لگه‌یه‌ک له‌سه‌ر حه‌رامی‌تییه‌که‌ی نه‌بیستراییت)^(۱۴).

وه‌ک چۆن هه‌ندی له‌هاوچه‌رخانیشمان، راستیان گوتووه، که ده‌لین: (شه‌و تایینی ئیسلامه‌ی له‌ریگه‌ی نیگاوه تییده‌که‌ین، بازنه‌ی ریگه‌پیدراوه‌کان فراوان و بازنه‌ی حه‌رامه‌کان ته‌سک ده‌کاته‌وه!، وه‌ک چۆن پانتایی و ئاسوی ریژگرتن له‌عه‌قل و نازادکردنی تاکه‌کانیش، به‌رفره ده‌کات، به‌بی شه‌وه‌ی، گه‌وره‌یی و گه‌رم و گوری و تامی بروادارییش، که مبه‌کاته‌وه، به‌لام، شه‌و ئیسلامه‌ی له‌ریگه‌ی بیردوزه‌ فیه‌یه‌ی روه‌ته‌کانه‌وه فی‌ری ده‌ین، بازنه‌ی ریگه‌ پیدراوه‌کان ته‌سکده‌کات و ترس له‌ پیشکه‌وتن و عه‌قل و شارستانیه‌ت زیاد ده‌کات)^(۱۵).

جياگردنه وهی دهقه کانی فەر مووده:

زانایانی ئوسولئی فیهقی ئیسلامی، لہم ہواردا درئژہ پیدان و روونکردنہ وهی زۆریان کردووہ و لہ نیوان دهقه کانی فەر مووده و ئاکارہ کانی پیغہ مہردا (د.خ)، جیاگردنہ وهیہ کی زۆر دە کەن و بە چەندین شتیوہ دابەشیان کردوو و دە لئین: (ہەندیکیان بریتی بوون لە:

۱: ھەندیک بۆچوونی تاییبەتی نیو ناخی و ھەلسوکەوتی مرۆفانہی، ئەم جۆرەیش (موباح)ن.

۲: ھەندیکی دیکەشیان پەیوہندی بە شتوای دروستکردنہیوہ بوہ، وەک مرۆف، ئەویش وەک خواردن و خواردنہوہ و ئەم جۆرەیش، بە لای کۆی زانایان (جەمہور)ہوہ، موباحن.

۳: ھەندیکی دیکەشیان، لەوانەن کە وا زانراوہ، تاییبەتن بە پیغہ مہردوہ (د.خ)، بە لām لە مەیشدا، درئژہ پیدان ھەیہ، لەسەر تیگہ یشتن لیان و بە پیتی جۆری تاییبەتمەندیہکان^(۱۶).

بە لām ئەگەر جۆرہ دەقێک ھەبیت و نەزانری، تاییبەتمەندیی ئەو بوہ، یان نا؟ ئەوہ لەو جۆرانہیہ، کە بە پیتی فەقیہەکان، رای جیاواز ھەیہ لە ھەقیاندا، ئیمامی رازی لە ھەقیاندا لە کتیبی (ئەلمە حصول)دا، دە لئ: (مالیک لای واہ، کە ئەو جۆرانہ بۆ ئیباحن)^(۱۷).

ئەو زانایانہیش، کە رایان واہ ئەو جۆرہ فەر موودانہ بۆ ئیباحن، دە لئین: چونکە، ئیمہ بە لگہی وامان بە دەستوہ ھەیہ، کە ئەوہ دەگەییبت، چونکە ھەرگیز نابێ جۆرہ لە پیغہ مہردوہ (د.خ)، وتہ، یان کرداریک روویدابیت و گوناه بیت!، چونکە ئەو لە گوناه پارێزراو (مەعسوم)ہ، کە وابوو، دەبێ ئەو کردارانہی پیغہ مہر (د.خ)، یان موباح، یان مەندوب، یان پتیوست – واجب – بن، ئەم سێ بە شەیش، ھاوشیوہ و تیگہ لئ، لەوہدا، کە گرانی و قورسیی لەسەر خەلگ لادەبن، بە لām وەپیش خستنی ئاکاریکی، پیغہ مہر (د.خ)، بەسەر ئاکاریکی دیکەیدا نییہ، کە وابوو موباحن، ھەر بۆیہ کە، پتیوستہ بە دیاریانہوہ رابووستین و لیان نەبوورینین، بۆشتیک، کە متمانہ و یەقینمان پیتی نەبیت، ئیتر زانایانی ئوسولئی فیهقی ئیسلامی، زۆر رای لیکجودایان ھەیہ و خواگیانیش ھەریہ کە، بە ئاستیکدا دەبات.

رئبازی بەرہو نەرمی و بەرفرہمی چوون:

رئبتمی گشتی، لە قوتابخانہ لیکجوداکانی ئیسلامدا، بەرہو بەرفرہمی کردن چوونہ، لە نیو بازنہی موباحەکاندا، بۆ ئەوہی بروادار بتوانیت لە ھەموو چاخ و سەردەم و بۆ ھەر نەوہیہک، بێر و ھزر و حیکمەتیان، بە ھەموو شتوایک بە گەر بخەن، تابۆیان دەربکەوین، چی بۆ ژیانیان باشہ؟، ئەمہ ئەوہیہ، کە لەم دەروازہیہدا، ئیمہ کردوو مانەتہ ئارمانج و لەبەردەم خۆمانان داناوہ و تاییبەتمان کردووہ بۆ کاریگەری سیفەتی رئبتمی لە فەر موودەدا، کە تاییبەت بیت بەسیاسەت و ھەلسوکەوتہوہ، لە مەولا دەیینین ئەمەیشہ، کە لە گەل مرۆفایەتی پیغہ مہردا (د.خ)، دەگنجی، کە خوا رئبتمی دەکات، باس لە مرۆفیتی خۆی بکات و دەفەر مووین: (من مرۆفیکم و نیگای خوا بیم بۆ دیت، بزانتن خواکەتان تەنھا یەک خوایہ)^(۱۸).

لە پیغہ مہردوہ ھاتووہ (د.خ)، کە فەر موویہتی: (من مرۆفیکم شتم لەبیر دەچیتہوہ، وەک ئیوہ لەبیرتان دەچیتہوہ)^(۱۹).

لیرہوہ دەزانین، کە یارہ کانی پیغہ مہر (د.خ)، بواریکی باشیان لەبەردەمداد، رەخسابوو، تا راوێژی پیکەن و ئالوگۆری را و بێر و بۆچوون و دانوساندنی لەتە کدا بکەن، وەک لە روودای پەماننامہی ئاشتەوایی حودەبیبیہ، دەردە کەوین، خۆتە گەر بوایہ و باوہریان و ھا بوایہ، کە ھەرشت، لە پیغہ مہردوہ ھاتبیت (د.خ)، نیگا بوہ، ئاوايان نەدە کرد، یە کسەر و ھریان دەگرت و کۆیان دە کردوہ.

گەری و راست بیت، کە بنەمای ئەمہ، ئەوہ بیت، ئیباحیہ و حوکمی ئەو شتانہی، کە لپی بیدەنگ بوون، لیبوردەبیہ، بنەمای فەر موودەکانی پیغہ مہر (د.خ)، لە ئاکارہ دنیاییہکاندا، ئامۆزگارییہ، ئەوہک بەسەردا سەپاندن، ئەوہ ئاسانہ لە ھەر سەردەمیکدا لەبەردەم ھەر فیکہ زانیکدا، کە بتوانن تازہی بکەن ئەوہ بە شتوایک، کە بگنجیت لە گەل ھەر سەردەمیکدا و بە پیتی بەرژوہندی خەلگی و بە پیتی پتیوہری سەردەمانی خۆیان، نەخاسمہ، لایەنی سیاسی، کە بە زۆری بیدەنگ بوون ھەیہ لەسەریان، واتە لایەنی لیبوردەبی، ھەر ئەوہیشہ کە لە شوینی خۆیدا، لە مەولا درئژہی پیدەدەین.

(۱۶) (الشوكاني، إرشاد الفحول إلى تحقيق الحق من علم الأصول، تحقيق: محمد صبحي بن حسن حلاق، بيروت: دار ابن كثير، ۲۰۰۰، ص ۱۵۷).

(۱۷) (الرازي، مرجع سابق، ۴/۲۳۰).

(۱۸) (به شیک له مانای نایه تی ۱۸ی سوره تی نه لکه هف).

(۱۹) (بوخاري و موسليم).

(۲۰) (به شیک له مانای نایه تی ۴ی سوره تی نه لکه له م).

(۲۱) (البصيرة الاسلامية، مرجع سابق، ص ۴۵).

(۲۲) (به شیک له مانای نایه تی ۱۲۸ی سوره تی نه لکه راته).

(۲۳) (تائهم به شه له روژنامه ی (خه باتی ژماره (۲۳۹۸) ۳/۲\۲۰۰۷\۲۰۰۷ لاپره چواردا، بلاؤکراوه ته وه).

(۶)

دهروازه ی دووهم

تیگه یشتن له مانای دووری دهقه کان و مانای دارشته کان

مه به سستی ئیمه له م باسه ماندا، نه و برگه یاساییه نییه، که له به نندی سی له کو فاری (الأحكام العدلیة) دا، هاتوو و ده لی: (له دامه زرانندی گریه سته کاندای، گرنه و مه به ست مانا کانه، نه وه گرنه له خودی وشه ی گریه سته کانداییت)، مه به ستیشمان به و به نده یاساییه نییه، که له دوو توپی کتبه فیه یه کاندای هاتوو و ده لی: (ناکاره کان به پی مه به سته کان یان ره فتاریان له گه ده کریت و هه لده سه نگی ندرین).

نه و دوو برگه یاسایی و فیه یه، چاره سه ری ئاریشه و رو به روو بوونه وه ی، دوو خواست (ئیراده) ی دیوی ده ره وه و ناوه وه ده کهن، وه ک چو، زیاتر شه وه یشت ده چه سپین، که راستی نیاز (نییه ت)، بایه خه پی ده دریت و دارشته کان، چا و پو شیبیان لیده کریت، مه به ستیش شه نییه، که مانا گه یاندنی وشه کان، فه راموش بکریت، به لکه مه به ست تیا یاندا، شه و ئارمانج و مانا یانه یه، که له رسته و دارشته کاندای هه لده هینجرین و له وانه وه هه لده قولین و لی یانه وه سه چاوه و ده گرن، یان شه و به لکه بابه تی و نیشانه ماد دی یانه ی، ده یان گه یینن.

ئیمه واده زانین: که تیگه یشتن (فیه)، له دارشته کان، شه و تیگه یشتن (فیه) یه، که له نیو بازنه و دوو توپی وشه و مانای دهقه کاندای، کورت ده کریت شه وه، که به پی زمانه وانی و مه نتیق و ئوسول ده یان گه یینن، به بی په یوه ست کردن یان به واقیع و به حیکمه ته وه، به لام تیگه یشتن (فیه) ی مانا کان، شه و تیگه یشتن (فیه) یه، که له نیو نندی تیگه یشتن له واقیع و له روحی شه ریه ت و مانا دووره کانی ده قه وه سه چاوه ده کریت و لی یه وه هه لده قولیت.

لەنیۆ ئەم واقعەدا، ئەو حیکمەتە گشتییە، کە دەق، یان تەشریحی گشتگیر، دەیهوێت پێی بگات، فیهقی، کە بەر لەهەمووش، بە دەستنیشانکردنی واقع و پێشکەشکردنی چارەسەرەکان، دەستپێدەکات و لەمەبەستەکانی تەشریح و مەبەستەکانی دەق، چارەسەری واقعی فیهقی دەکات، ئەگەر فیهقی وشەکان، کردار و زانستییکی پیشەیی بیت، فیهقی ماناکان، کاریکی زانستیی گۆرەیه و رۆحی تەشریح لەواقع نزیک دەخاتەوه.

ئەمە، مانای ئەو نییە، کە فیهقی وشەکاری و دارشتنەکان، کە لەرێگە نیگا (وحی)، یان دارشتنی مەزھەب، بۆ رووداویکی تاییەتی هاتبێت، فەرامۆش بکەین، بەلکو، فیهقی وشەکاری و دارشتنەکان، دەکەینە بنەمای دەقە یاسایی تازەکان، چونکە هەر ئەمە، گونجوترین و لەبارترین شت بۆ چارەسەری ئەو حالەتە، کە دەقەکە لەبارەوه هاتوو.

ئەوکاتە هەلومەرج و بارودۆخی دەق، دەگۆرێت و ئەو زورفە تاییەت بوو بۆ دەقەکە، وەك خۆی نامبێتتەوه و کۆمەڵێک شتی دیکە، دێنە پیش و تازەگەری روودەدات، هەر بۆیە، ئەوکات زۆر زەحمەت و ئەستەمە، بەبێگەرانیوە بۆ فیهق و تیگەیشتن لەماناکان، فیهقی دەق و دارشتنەکان بتوانی فریای ئیشەکان بکەوێت و وەلامی ئەو رووداوە تازانەیی بیت، هەر ئەمەیشە، کە ئەو تەفسیر و مانا و لێکدانەوه لێکجودایانە روون دەکاتەوه، کە لەسەر دەمی گەشەسەندن و سەردەمی زێڕینی ئیجتیهاددا هاتبوون.

ئەو هیش روونە، کە قوتابخانە و مەزھەبە لێکجودا بایەخ پێکراو و جێگە متمانەکان، لە ئیجتیهادەکانیاندا، توخم (عونصر)ی وشەکاری و روالەت پەرورەری و بایەخ بەدارشتن، زۆر زالبو بەسەر ناوەرۆک و ماناکان لەلایان، بەواتایەکی دیکە: فیهقی دەق، زالبو بەسەر فیهق و تیگەیشتنی مانا و ناوەرۆک و دووربینی لەدەقەکان، بەپێی چەندین پلە و شیواز و بۆگونجان و تیگەیشتن! بۆ ئەو زیاتر روونی بکەینەوه، کە تاجەند، زۆر لەخۆکردن هەبوو لەنیۆگۆرانیکاری شیوازی تیگەیشتن، چەند نمونەیه ک بەهەلگە دەهێننەوه:

کاتی خۆی، لەنیۆ هەوادارانێ دوو مەزھەبە هەنەفی و شافعییدا، کێشە و کێرکێیەکی زۆر، هەبوو لەسەر ئەو، کە ئایا: کەسیک توانای مایی هەبێت، کە ئافەرەتی ئازاد (حور) بهێنێت، بۆی رەوايه، کەنیزەك بهێنێ، یان نا؟.

هۆکاری ئەم لێکجوداییە را و بۆچوونیشیان لە تیگەیشتنی بابەتیکی ئوسولیدا سەری هەلداوه^(۱)، کە لەدووتویی ئایەتیکی قورئاندا هاتوو و وای لێتێدەگەن، کە دەفەرمووێت: (گەرھات و کەسیک نەیتوانی ئافەرەتیکی پاکداوێنی ئازادی بروادار بهێنێت، بۆی هەیه کەنیزەکی بروادار بهێنێت)^(۲)، ئیمامی شافعی، لەلێکدانەوهی ئایەتەکەدا، دەلی: مانای ئەو، گرێبەستی هاوسەرگیری، لەنیوان هیچ پیاو و ژنیك، دانامەزێت، کە پیاو، کە، مالداری بیت و بتوانی ئافەرەتی ئازاد بهێنێت، هاوکات پەنابەرێت بۆ هێنانی، کەنیزەك، چونکە مەرجی دروستی، هێنانی کەنیزەك ئەو، کە نەتوانی ئافەرەتیکی ئازاد بهێنێت، چونکە مەرجیەت لەنیۆ دەقەکەدا، ئەو، لێو دەبێنرێت و لێو وەر دەگیرێت، بەلام ئەبوحەنیفە، بەلایەوه وایە، کە ئەو گرێبەستە ئاساییە و دادەمەزێت و دروستە، چونکە بەلای ئەو، هەر خودی جۆری لێکدانەوهی مەرج (شەرت)ە کە، ئیعتیباری بۆ ناکرێت، لەو هەش گرنگتر دەلی: ئەگەر مەرجەکە، نەهاتە جی، ئیتر ئەوکات، ئیمە لەبەردەم واقعیکدا، دەهێننەوه، کە نەبوونی حوکمیکی شەریعی، نەک لەبەردەم حوکمیکی شەریعی، نەریی (سلبی) نیگەتیفدا بین، کە مادام ئیمە، لەبەردەم ئەم واقع و ئەم حالەتەدا، ئەبوحەنیفە دەلی: دەبی بگەرێن و ویل بین لەدووی دەقیکی دیکە، بۆ ئەو، حوکمی ئەم حالەتە بزانین، ئەوکات واتە: (حالەتی دەست رۆیشتن و حەزی پێکھێنانی پڕۆسەکە)، حوکمەکە، ئەو، کە ئەو پڕۆسەیه دادەمەزێت و ئیدی تەواو، چونکە گشتگیری، لەدەقیکی دیکەدا دەبێگرتتەوه، کە دەفەرمووێت: (هەمووشتیکی بەدەر لەحەرەمراوەکانتان بۆ حەلال کراوه)^(۳)، کە وشەکە گشتگیرە و بواری دیکە تیانداییە، حالەتی هەژار و زەنگینی بەدەستەلاتیش دەگرتتەوه، کە بچیت کەنیزەك بێنێت، بەلام شافعی، تیگەیشتن لەمەرجیاتی، ئیعتیبار دەکات و ئەویش لەزمانی نەتەوهکە خۆی شارەزاتر بوو و بەلای وایە، - وەك پیشتر

گوتمان - نایه ته که، تایه تیه تی تیداهیه و (تخصیص) ده کریت و گشتگیری ده که، وه که خوی نه ماوه ته وه و تایه ت کردن رووی تیکردووه.

نیتر کیپر کیپی هم بواره و بایه خدانی، له سنور دهرچوویان به وشه کاری و روالهت پاریزی و دارشتنه کان، ده گاته نه ندازه یه که له و پروایه دام، عه ره به کان، که خویان له بن و بنچینه ی، عه ره بییش بوون و هم زانسته یان نه خویندووه، به وشپوه لپی تیناگن.

کیپر کی له سر تیگه یشتن له دارشتنه کان:

بهم شپوه له دوو مه زه به دا، چن دین بابه ت و مه سه له ی فیهی هاتوونه ته پیش و هم مووی گه راونه ته وه بز هم جیاوازیانه ی تیگه یشتن و بایه خدان، به مانای مهرج (شهرت) و بایه خ پینه دانی، که روونکردنه وه ی ته واری هم بابه ته له شوینی خویدا هاتووه⁽⁴⁾، له دهره نجامی فیهی رواله تکاری و وشه په روهری و دارشتن نامیزیدا، که له پوروی فیهی مان، پریه تی له نمونه ی چیگه ی سهرنج و چیگه ی پرسیار، که به گاننده وه ده لپین: گه ربوایه و نه و فیهی هانه، روانینی فراوانی ئیسلامیان، له به رده م خویان دانابایه و بیان زانیبایه، که بوئه وه هاتووه، مرؤف له کوئیله یه تی زرگار بکات و یه کسانی بخته نیوان تاکه کانی کوئم له وه و دیارده ی جیاوازی کردن له نیوان ثافره ت و پیادا نه هیلیت، نه وکات فیهی کی دیکه یان ده بوو.

له گه ل مان بوهره خاوه ن زانستی کی شهرعی، یان یاسایی بو نه وه هم موو ماندووبوونه ی نه و فیهی هانه مان له کوندا، که نه وکه له پوره زور و گه وره یه یان بو جی هیشتووین، نه و هم موو گورانکاری و پیشکه وتنانه ی، که نه مرؤ مرؤف به خویه وه ده بیینت، له رووی سیاسی و تابووری و زانستی، که بوونه ته هوئی هه لگه رانه وه و گوران پیوره کونه کان و نه و هم موو گورانکاریانه ی، که له رووی په یوه ندیبه ناوخیی و دهره کی و نیونه ته وه یه کانه وه، هاتوونه پیش، وپرای جیکه تی دارشتنی فیهی ئیسلامی و دارشتنی شهریه ت و فله سه فه ی روچی، نه وه ده خوازیت، فیهی کی تازه بیته کایه وه، که پشت به و هم موو لایه نه پر له به زه بیانه به سستی، نه که په نابردنه به رمیکانیزم و زانسته کانی زمانه وانی و به س، که به زوری

ناگه رینه وه بو بنه ما مرؤفایه تیه کان و گوئی گرتن له خمه کانی تاک، به لکو به پشت به ستن، به پیوره کانی مرؤفایه تی و تاکار و قیبه مه روچی و ئیمانداریه کان. له مه ولا گهریت و نیمه وانه کهن، که له گه ل فیهی رواله ت و دارشتنه کاند، لایه نی فیهی مانا، پیش بجهین، تووشی ده یان کیشه و رووبه روو بوونه وه دپین.

متمانه که مبوونه وه به فیهی دارشتن:

به رله وه ی، بچینه نیو به راوردکاری، له نیوان چن دین برؤکه ی شهرعی و یاسایی هاوشپوه، پیوسته نامازه بکه ین بز نه و ناریکی و ناحالی تیه ی، که له نیوان نه و دوو چه مکده ا هیه (فقه المعانی و فقه المبانی)، که وای کردووه، هه ندیک له ئوسولیه کان، متمانیه ان نه ماوه به به به لگه له فزییه کان، نه وه ی نیمه پی ده لپین: فیهی رواله ت و وشه کاری و دارشتنه کان، که هه موومان ده زانین، شهریه ت پیکه اتووه له کوئم لیک رسته ی سوو دبه خش، که هه ر خودی وته کان، بنه ما و پیکه ی نه وه ی ده قن، که مانا کان تیایاندا به رجه سته ده بن و دواتر پالپتونه ر و هاندره ده بن بز جوانترین ته عبیردانه وه، که نه و ته عبیردانه وانه یش، بز خویان خالی نین له کوئم لیک نامرازی جوان و مه جازکاری، بگره هه ر خودی نه و ته عبیردانه وانه ده بنه کوئم لیک راستیی.

لیروه ده بینین هه ندیک له زانایان کیشه یه کی دیکه و بابه تیکی تریان وروژاندووه، نه ویش باسکردنه له روونیتی (وضوح)، له به لگه کاند، زور به تازادی و ره های و بویرانه تاوتویان کردووه و ده لپین: ئابا نه و وشانه، که ده کرینه به لگه، قه تعییه ت ده گه یینن یان نا؟، که ئیمامی رازی زور به وردی، ده چپته نیو هم تاوتوی و توئینه وه زانستییه و ده لی: (ناگاداره هیه ریگه یه ک نیبه بمانگه یینتیه نه وه ی، که سوودی یه قین بکه ین له و به لگه له فزییانه، به وه نه بیته که کوئم لیک، به لگه ی لاهه کی (قهرائین) ی وها هه بن، که متمان و یه قینیبه ته کان بگه یینن، جائیتر نه و قهرینانه بینروین، یاخود به ریگه ی ته و اتور⁽¹⁾، پیمان گه یشتن، هوکاری هم جیاکردنه وه و بیریش، له وه وه سه ره ل دپینت، که به به لگه ییتی کردنی وشه کان، ده گه رپته وه بو کوئم لیک پیشه کی (موقه دیما ت)، که خویان قه تعی نین!، چونکه نه وانه، پشت به

زمانه‌وانی، دهبه‌ست و به‌چونه نیو قولایی بابه‌ته‌کانی، له‌وه‌دا، که نایا فلان وشه، هاوبه‌شیه‌ت (ئیشتریک)، ده‌گه‌یینیت، یان نا؟، یاخود کام وشه‌یه، هه‌لوه‌شینراو، حوکم پینه‌کراو (مه‌نسخ)ه و کامه له‌به‌ری ماوه، وه‌ک خۆی ماییته‌وه و کامه گشتگیر (عموم)یه‌تی ماوه و کامه‌یان تاییه‌ت (تخصیص)، کراوه‌ته‌وه، کامه‌یان به‌رله‌کامیان هاتوه؟، کامه‌یان له‌گه‌ل عه‌قلدا یه‌کده‌گریت و کامه‌یان رووبه‌رووی ده‌بیته‌وه^(۹).

راستییه‌که‌ی به‌لای ئیمه‌وه نه‌ویه، که نه‌و بیتمانه‌یی بوونه‌ی هه‌ندیک له‌ئوسولیییه‌کانی قوتابخانه‌ی (که‌لام)، به‌هه‌ندیک له‌وته و دارشتنه‌کان، ره‌نگدانه‌وه‌ی، هه‌لویستیکی زانستیانه‌ی، وه‌رگیراو و مه‌قبول نین!، چونکه هه‌رکات له‌ریگه‌ی وشه و دارشتنه روونه‌کانه‌وه، شتیک چه‌سپی، نه‌وکات گه‌یشتن به‌مانا‌کانیشیان زه‌جمه‌ت نییه و ناسانه، باشه که‌س هه‌یه بلێ: گومانم هه‌یه له‌ومانای، که له‌م نایه‌ته‌وه وه‌رده‌گیریت، که ده‌فه‌رموویت: (له‌دوای مردنی خیزانه‌کانتان، نیوه‌ی میراتیانتان، به‌رده‌که‌ویت)^(۸)، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌ی، که زمان و قسه‌کردن گه‌وره‌ترین به‌خششی خوایی و باشترین هۆکاری شارستانییه، که مرۆف دایه‌یناییت، - گه‌ربلین: جیاوازییه‌کانیش، بۆ خۆیان به‌شیک نه‌بن له‌ به‌خششه‌که - له‌گه‌ل نه‌ویشدا، هه‌یشتا له‌خودی قسه‌کردندا، هه‌ندیک تینه‌گه‌یشتن و لیکحالی نه‌بوون و گومان و نادیاریتی هه‌یه، که به‌دوواداچوونه‌وه و به‌راوردکاری پێویسته بۆ تینه‌گه‌یشتن له‌یه‌کتر، داخۆ نه‌و که‌سه‌ی، وته‌کان ده‌بیژیت، مه‌رامی چیه‌ پێیان و پێویستی به‌زانینی ده‌وربه‌ر و چه‌ندین قهرینه ده‌بیته‌ تابزانین چۆن و بۆچی و به‌چ مه‌رامیک گوتراون؟.

زانایانی پسیپۆر له‌بواری زانستی ئوسولیی فیه‌قی ئیسلامیدا، که پانتاییه‌کی زیادیان داوه به‌بابه‌تی بازنه‌ی ئیحتیماله‌کان، له‌گه‌یانندی به‌لگه‌یییدا و زۆرتتر قولییان کردوه‌ته‌وه، له‌ نادیاریه‌ته‌ ئاساییه‌که‌ی، هه‌ندیک له‌ وشه‌کانیشیان بووراندوه، که ده‌بینین، بۆچوون و ئیحتیمالی واده‌لین، تا نه‌ندازه‌یه‌ک، دووریتییان لی دياره.

له‌نیو کتیبه‌ ئوسولیییه‌گه‌وره‌کاندا، نه‌وه‌ی به‌وردبینیه‌وه له‌بابه‌ته‌کانی نه‌مر و نه‌هی و به‌لگه‌ییی عمووم و خصوص و نه‌وانه‌ بروانیت، به‌باشیی تیده‌گات، هه‌نده‌ی دریزه‌دانی پر قسه‌یان کردوون، چه‌ندباری نه‌وه، له‌رووی کرده‌وه پیکردنه‌وه ته‌وکاره‌یان

نه‌زۆک بوون و که‌متر سوودیان گه‌یانده‌بیته‌!، لیره‌وه هه‌ندیک له‌وکیشانه‌ باس ده‌که‌م و ده‌یاخمه‌ ژیر قسه و باس و لیکۆلینه‌وه‌ی به‌رده‌می جه‌ناتان، که ده‌بنه‌ به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی، که له‌زۆر جینگادا ده‌قه شه‌رعیییه‌کان، قه‌تعی نه‌بوونه و سه‌ریان بۆته‌وه کیشاوه، که ئیجتیهادی مرۆف رۆلیان تیدا بینیت، نه‌وکات ده‌زانین حوکمه‌کان ئاویته‌ن له‌نیوان ده‌قی شه‌رعیی و ئیجتیهاد و تینه‌گه‌یشتنی دادپرس و دادوه‌ره‌کان و پشت به‌وتینه‌گه‌یشتنه‌یان ده‌به‌ستی.

(أ): به‌لگه‌ییی فه‌رمان (نه‌مر) و قه‌ده‌غه‌کردن (نه‌هی)

هه‌موو لایه‌ک نه‌وه ده‌زانن، که فه‌رمان (نه‌مر) و قه‌ده‌غه‌کردن (نه‌هی)، دوو کۆله‌که‌ی بنه‌ره‌تی و سه‌ره‌کی، ده‌قه شه‌رعیییه‌کانن، که لێیانوه‌ ده‌زانن، حوکمیک چۆنه و چۆن نییه، وه‌ک ته‌فتازانی ده‌لی: (کۆله‌که‌ی ئیسلامن)^(۹) و به‌وان زۆریه‌ی حوکمه‌کان ده‌چه‌سپن، سه‌ره‌خسی ده‌لی: (له‌پیش هه‌موو باسیکی ئوسولیی و هه‌ر روونکردنه‌وه‌یه‌کدا، ده‌بی له‌و بابه‌تانه‌ی نه‌مر و نه‌هییه‌وه ده‌ستپیکریت، چونکه زۆریه‌ی تاقیکردنه‌وه و توش بوونه‌کان له‌وداوه‌یه و هه‌ریه‌زانینی نه‌وانیشه، که مرۆف ده‌گاته‌ زانینی حه‌لال و حه‌رامه‌کان)، لیره‌وه ده‌بینن، رای جودایان هه‌یه، له‌سه‌ر نه‌و شته‌ی، که نه‌مر ده‌بگه‌یینیت، چونکه بۆ زۆر مانا هاتوه وه‌ک:

۱: ئاکار و کردار، که قورئان له‌باسی ئاکار و کرداری فیرعه‌وندا ده‌فه‌رموویت: (ئاکار - نه‌مر - ی فیرعه‌ون باش نه‌بوو)^(۹)(۱۰).

وه‌ک چۆن له‌پیداگوتنی برواداراندا ده‌بیژیت: (له‌نیوانیاندا کردار - نه‌مر - هه‌کانیان، به‌راویژه)^(۱۱)، که باسی کیشه‌ی نیو برواداران ده‌کات، که گه‌ر بوایه و خوای گه‌وره، هاریکاری نه‌کردنایه، توشی ئاسته‌نگ و رای جودا ده‌بوون و ده‌فه‌رموویت: (له‌سه‌ر کرداره‌که‌تان - نه‌مر - توشی مملانی ده‌بوون تیایدا)^(۱۲).

۲: هه‌ندیک له‌زانایانیش، گوتویانه: له‌بنه‌ره‌تدا (نه‌مر) بۆ نه‌وه دارپێژاره، که به‌شیاویکی فه‌رمانی له‌سه‌ره‌وه، بۆخواره‌وه، مانای وشه‌ی (بکه)، بگه‌یینیت.

۳: هەندیکى دیکه‌یش گوتویانه: که ده‌گوتريت: نەمر بۆ بەپيويست گيپرانە، مانای دارشتن و وتەكەيه، نەك کردار، ئەوەيش بە بەلگەى ئەو فەرموودەيهى، که ئەبو سەعیدى خودرى (ر) دەگيپرتەوه، که: (لە کاتیکدا، پیغەمبەر (د.خ)، پیشنوویی دەکرد بۆیارەکانى، لەناو نوێژەدا، نەعلەکانى لەپيى خۆى داکنەند و خستیه لای چەپهوه، که یارەکانى ئەو ئاکارەیان بینی لپی، ئەوانیش نەعلەکانى خۆیان داکنەند، که لەنوێژە که بووهوه (د.خ)، فەرمووی: چى پالى پيۆهەنان، که نەعلە کانتان فری بدن؟. گوتیان: چونکه بینیمان تو نەعلە کهى خوتت هاويشت!.

ئەویش فەرمووی: جوپريل (د.خ)، هات پيى گوتم: که نەعلەکانى من پيسیيان پيۆهيه، ئەگەر هات و یەكێك لەئيوه هات بۆ مزگەوت، با تەماشابکات، ئەگەر بەنەعلەکانیهوه پيسی بهدى کرد، بايان سرپت و نوێژيان پيۆه بکات^(۱۳)، وەك چۆن، هەرليزەدا لپی دەگيپرنەوه، که جارى وابووه، پیغەمبەر (د.خ)، رۆژووی گرتووه و نەيشکاندووه، که یارەکانیشى وایان کردووه، ناپەزایى دەپرپيوه لەسەر کارەکیان و فەرموويه تى: (کيتان وەك منە؟!، خواى گەوره خواردن و خواردنەوه وى دەدات و تيرم دەکا و تينوييتيم دەشکيئي)^(۱۴)، گەر بوايه و ئاکار و کردارى پیغەمبەر (د.خ)، وەك فەرمان پيکردنى بەئاکاريك، دابرايه، بۆخۆى ناپەزایى لەم شوین پيەلگرتنەیان، دەرنەدەپرى و پيى رازى دەبوو، ليژەدا تەفتازانى دەلى: (جوانترین گوتەيهك، لەم بوارەدا گوتراييت، ئەوهيه: که ئيمامى غەزالى، دەلى: ئيمە ئەوه دەزانين، که یارەکانى پیغەمبەر (د.خ)، لەسەر جەم ئاکارەکانیدا، لەدووى نەچوون و وەك ئەويان نەکردووه!، کەوابوو، چى وای کردووه، شوین کەوتنەکانیان بۆى، بکرتنە بەلگە، بەلام، نەچوونەکانیان لەدووى، نەبنە بەلگە؟^(۱۵)، ليژەوه ئەوه پوون دەکەينهوه، که دەستەواژەى (ئەمر)، لەنيو دەقه شەرعییهکاندا، بۆ (شازدە) مانای ليکجودا، بەکارهيتراوه:

یەكەم: بەپيويست گيپران، وەك لەباسى نوێژکردندا، چەندین جار، لەقورئاندا هاتووه، وەك ئايەتى: (نوێژە کانتان بکەن)^(۱۶).

دووهم: هاندان بۆ کردن بەشيۆهى (نەدب)، وەك ئەوهى، که خوا لەباسى ئەوهدا، که کەسيك بەندەى هەبيت، بۆ ئەوهى لەکوئيەپييتى رزگاريان بييت، لەشيۆازى فەرماندا، دەفەرموويت: (موکاتەبەيان بکەن)^(۱۷).

سپيەم: ئەدەب دادان و گۆش و پەرورده کردن، وەك ئەوهى، که لەشيۆازى فەرماندا، پیغەمبەر (د.خ)، دەفەرموويت: (لەبەردەمى خۆتەوه بخۆ)^(۱۸).

چوارەم: رينمايى کردن، وەك لەقورئاندا، لەشيۆازى فەرماندا، دەفەرموويت: (که مامەلە و کرپن و فرۆشتنتان کرد، شايەتى لەسەر بگرن)^(۱۹).

تەفتازانى وەك لەهەمان سەرچاوه و لاپەرەى پيشوودا هاتووه، جياوازی دەکات لەنيوان: سيچۆرهى (نەدب) و (پەرورده) و (رينمايى) و دەلى: نەدب، بۆ باسکردن لەپاداشتى رۆژى دوايه، بەلام پەرورده و رينمايى، پەيوەنديان بە چاکسازى، دابونەريت و بەرژەوهەندى دنياوه هەيه، هەر ئەمەيشە هزرە کهى ئيمە، بەهيزدە کات لەمەر رەچاگردنى دووربينى ئاکار و فەرموودەکانى پیغەمبەر (د.خ).

پينجەم: بۆ ريگەپيدان و يەکسان کردنى حوکم، لەنيوان کردن و نەکردن – ئيباحە – وەك قورئان، لەشيۆازى فەرماندا، دەفەرموويت: (بخۆن و بخۆنەوه)^(۲۰).

شەشەم: ترساندن: که قورئان، لەشيۆازى فەرماندا، دەفەرموويت: (ئەوهى لەدەستتان ديّت بيکەن)^(۲۱).

هەوتەم: ناز و منەت بەسەرداکردن، که قورئان، لەشيۆازى فەرماندا، دەفەرموويت: (فەرموون بخۆن لەوشتانەى، که خواى گەوره کردووييتييه رۆزى بۆتان و پيى بەخشيون)^(۲۲).

هەشتەم: ريز ليئان، وەك لەباسى برواداران و چوونيان بۆ بەهەشت، قورئان، لەشيۆازى فەرماندا، دەفەرموويت: (دوور لەئەشکەنجە و ترس، بەئاسوودەيى، بچنەناوى)^(۲۳).

نۆيهەم: بۆدەرختنى بيتوانايى بەرامبەر و وەك تەحەددا، لەسەر ئەوهى، که کەس ناتوانى وینەى قورئان، نووسراويكى دیکە بهيئى، روو بە بى برؤايان، لەشيۆازى فەرماندا، دەفەرموويت: (بەتەنها بتوانن يەك سورەت بهيئن)^(۲۴).

دهیهم: بۆ گالته کردن به برامبهر، که قورئان، له شیوازی فرماندا، رووبه بی بروایان، ده فرموویت: (فرموون بن به مەمیون)^(۲۵).

یازدهیهم: بۆکم به هاگردن و له سهه شیوازی به کم زانیی به برامبهر، له شیوازی فرماندا، رووبه بی بروایان، ده فرموویت: (ده بچیژه)، چونکه جه نابت پیاویکی خاوه گوره بی و دلفراوان و جیگهی ریز لینگرتن بویت)^(۲۶).

دوازدهیهم: یه کسانى بوون له نیتو کردن و نه کردندا، وهك خواى گوره، له شیوازی فرماندا، ده فرموویت: (تارام بگرن، یان تارام نه گرن، ههردووکیان هه ریه کسانن)^(۲۷).

سیانزدهیهم: زۆرجار پارانهوه، به شیوازی فرمان له دوعا و پارانهوه کاندایا هاتوو، وهك زۆریك له فرمووده، که لهو بواره دا هاتوو، به شیوازی فرمان ده گوتریت: خاوه لیم خوشبه.

چواردهیهم: ئاواخواستن، له شیوازی فرماندا، که ئەمەیش له نیتو شیعەر و زماندا به زۆری هاتوو، به تابهتی له کاتی دواندنی خه یالی و گوتارکردن له گه ل خۆز و مانگ و ئەستیره و چه رخ و گهر دش، ئەمەش له جیهانی شیعردا زۆره.

پازدهیهم: بى قه درکردنی به برامبهر به ئاکار و کاربشیهوه، وهك قورئان له گێرانهوهی باسی موسا (د.خ) و جادووگه ره کانی فیرعه وندا، باسده کات که موسا (د.خ)، بيمنه تانه پى گوتن: (ببهاویژن، ئەوهی ئیوه ده تانه ویت که ببهاون)^(۲۸) واته گوریسه جادویییه کانیان.

شازدهیهم: فرماندان بۆ دروست بوون - ته کوین - خواى گه وه ره له باسی دهسته لاتی خۆیدا، ده فرموویت، که ویستمان شتیك دروستبکهین، پى ده لئین: (به، ده بیئت)^(۲۹).

وهك چون دارشتنه کانی فرمان گه یاندن، بهم شیوهیهیه، هاوکات چه ندین شیوه دارشتنیش ههیه، که له شیوازی قه دهغه کردندا هاتوون، به لām مانا کانیان لیکجودان و ئەوانهیش خۆیان له چه ند شیوهیه کدا ده بیننه وه:

یه کهم: به پلهی یه کهم ئەوه قه دهغه کردن - نه هی - یه یه، که حه رامکردن ده گه یینیت، وهك قورئان، له باسی قه دهغه کردنی مامه له کردن، به سوو خواردنه وه، ده فرموویت: (سو - ریبا - نه خۆن)^(۳۰).

دووهم: مانای ئەوه بگه یینیت، که ئەهواره ئەنجامنه دریت باشه، واته کردنی (مه کروه) به، به لām له شیوازی دارشتنی نه هیدا هاتیبیت، که خۆی دواتر زانرابیت، که مه بهست پى، بۆ (که راهه ته)، نه وهك نه هی کردن، وهك ئەوه ده قانهی، له هه ندیک شویندا، له باره ی نوێژکردنه وه هاتوون، وهك نوێژکردن له زه وییه کدا، که داگیر کرابیت)^(۳۱).

سپیه م: هاندان بیئت بۆ ئەنجامنه دانی کاریک و بۆ به زکردنه وهی په ره ورده، به لām ئەم خواسته، له شیوازی قه دهغه کردندا، هاتیبیت، وهك خواى گه وه ره، له دارشتنی که سایه تی پیغه مه بر(د.خ) و پرواداراندا، ده فرموویت: (نازی به خشش و فیر کردن و یارمه تی نه کهیت به سهه به برامبهره که تدا)^(۳۲).

چوارهم: به کم سهیر کردن، ریگرتن له وهی به کم سهیری به برامبهره کهت بکهیت، یاخود، ئەوهیش ده گه یینیت، که نه که ی بایه خ بدهیت به شتیك، که باپی ئەوه نه بیئت، خواى گه وه ره ده فرموویت: (چاوت نه بریت به برامبهره کانت، لهو نیعمه تانه ی پیتانه وه دیاره)^(۳۳).

پینجه م: روونکردنه وهی دوارۆژی سهخت و زه حمهت دیتن، به لām ئەمه له قالبی قه دهغه کردندا، وهك ئەوهی خواى گه وه ره ده فرموویت: (نه کهن پاساو به ییننه وه)^(۳۴) نهك مانای ئەوه بیئت، که ئەوه پاساو هینانه وهیه، حه رام بیئت.

شه شه م: رینمایى کردن له شیوازی قه دهغه کردندا، وهك قورئان له باسی رینمایى کردنی تاکه کاندایا ده فرموویت: (نه کهن پرسیار له شتیك بکهن، که وه لām تان بیست پیتان ناخۆش ده بیئت)^(۳۵).

هه وه م: یان بۆیه زه یی هاتنه وه، له میانه ی به زه یی هاتنه وهی ئیسلامدا، به ئاژله و دانانی کۆمه لیک یاسا و ریسا، بۆ شیوازی ره فتار له گه لی، له شیوازی قه دهغه کردن (نه هی) دا، زۆرده قی دروستی فرمووده مان هه یه، که باس له وه ده کهن، که نابی ئاژله بکریتسه کورسی، یان دوانگه ی وتار له سهه خویندنه وه)^(۳۶).

لېږهوه، به پېښوونکي د زانين، باسي هندیك بۆچوونى نه سازيش، باسبكهين، چونكه به كارهيئاناناه كاني دوو دهسته واژه، (نهر و نهه) هيئنده چروپر و زورن، هندیك له زانايان فرموويانه: له ناستي ههرده قتيكان بيدهنگ دهبين و كاري پيتناكهين، تاله ريگه يه كي ديكه وه دهگهينه متمانه و ده زانين بۆ چ مبه ستيك هاتووه. به لام، هم بۆچوونه بۆته هو كاري نه وه، كه چهندين بۆچوون و ليكدانه وه ليكجووداي تانه نازيهك دورور له راستيش، له مهر ماناي وشه كاندا بيته كايه وه.

لېږه وه گوتوويانه: نه وه كي پېښوونكې (موجب) ه، ههر يهك شته، چونكه له بنه رهندا، هو كاري سهره كي بۆ دارشتني وشه كان، تيگه ياننده.

هنديك له زاناياني شوينكه وته ي نيمامي ماليك فرموويانه: ههر فرمانيك، كه له نيو دهقه شهرعيه كاندا، هاتبيت ماناي ريگه پندان (تياحه)، دهگه ينيته، چونكه بۆ گوراندين هيئانه به سهر تاكدا، له حاله تيگه وه بۆ حاله تيكي ديكه، كه ميري ني نه وه حاله تيش تياحه يه!.

هنديك له فقه قيهه كاني ديكه و زورينه ي موخته زيله كانيش، گوتوويانه: هه موو نه مريك له بنه رهندا بۆ نهدب گه ياننده، كه نه ميش يه كيكه له بۆچوونه كاني نيمامي شافعي.

زوربه ي زانايانيش گوتوويانه: (نهر) به پېښوونكې گيران (جوب) دهگه ينيته، چونكه نه وه نه وه پهر ي ماناي داخوازيه.

به لام، نيمه نامانه ويته بكه وينه نيو هم دريژه پيدانه ي نوسوليه كان، له مهر مانا و (ديلاله) ته كاني (نهر) و (نهه)، ته نها نه ونده مان به سه، كه ناماژه بكهين بۆ هندیك راستيي و بلين: چونكه فه توادان، باه تيكي گرنگ و خه ترناك و بقه و نه سته مه، ده بۆ ئاوردانه وه يه كي باش بكرت لبي، به تايبه تي كه نه مپو، ده بينين: به زوري فه توا، له كه سانيك وه درده چيته، كه نه نه زمونيكي وا و نه تيگه يشتنيكي نه وتويان هه يه، له مهر ورده كاريه كاني دوزينه وه، حوكم و (مه ساليكي فقه ها)، كه نه گهر، كار ههر واپروات، له ناكامدا نه وه فتوا يانه يان، سهرده كيشيت بۆ دارمان و زياتردوا كه وتني نه ته وه كانمان^(۳۷).

(ب): به لگه ينيته وشه ي گشتگير (عام)، له نيو دهقه نايينييه كاندا

له نيو باسه كاني گشتگيري دهقه كانيشدا، كۆمه ليك ناريشه هه يه، كه لايه ني گومان زال كردن تيا ياندا زورتر قوولده كه نه وه و لايه ني متمانه گه ياندين دورتر دهخه نه وه، نه وه تا ده بينين فقيهه كانمان، له نيو خوياندا، راي ليكجوودايان هه يه له سهر نه وه، كه نيا نه وه جوړه دهقانه ي، كه گشتگيريته (عوموم) دهگه ينيته، گه ياننده كانيان قه تعين، يا خود گومان به خش؟.

به به لگه ي نه وه، كه هه ميشه ههر گشتگيريته تايبه ت كردني له به رده مده هه يه، به لاي نيمامي شافعي و زورينه ي فقيهه كانه وه، گومان به خشن، ته نانه ت وهك په نديكي ليها تووه، كه هه ميشه دهگوتريت: (هيج دهقتيكي گشتگيريته، كه هندیكي تايبه ت نه كراييت!)، كه ههر خودي نه مه، به سه بۆ نه وه ي بكرتته به لگه له سهر نه وه، كه نيمامي دوزينه وه و گه ياندين ليكجوودا، وهك ميړده زمه و ته ليسم وايه!.

به لام لاي زاناياني عيراق ههرده قتيكي گشتگير، له به لگه ينيته گه يانديندا، قه تعيه و بۆ به لگه هيئانه وه له سهر هم بۆچوونه يشيان ده لين: گشتگيري گه ياندين، مانايه كي دياره و ده بۆ هندیك وته و دارشتني وه ها، دابريژرين، كه به پي دابونه ريتي نيو خه لك، نه وه مانايه بگه ينيته.

نه وه ييش لاي هه مووان روونه، كه نه وه وشه گشتگير (عام) هه ي، هندیكي لي تايبه ت (ته خصيص) كراوه، به لاي نه وه فقه يانه وه، كه ده لين: به لگه گه ياندين دهقه گشتگيره كان قه تعين، له وكاته دا، ده بيتته به لگه يه كي گومان به خش نه ك متمانه به خش.

به كيكي ديكه، له مانا كاني دهقه گشتگيره كان نه وه يه، كه مهرج نييه ده قتيك، گشتگيريته جي خه لكانيني گه ياندا، گشتگيريته بۆ هه موو سهرده م و كاتيک، بۆ وينه كه خوي گه وره ده فرموويته: (موشريكه كان بكوژن)^(۳۸)، له گه ل نه وه، كه نه وه دهگه ينيته، كه هه موو موشريكيك بكوژرت، به لام له هه موو كاتيكا نه، وهك كاتي (ناگره ستي كاتي)، يا خود، كاتي ريكيكه وتننامه مؤر كردني ناشته وايي^(۳۹).

یہ کیتر لہمانا کانی دہقی گشتگیر، جاری وادہبی دہقی گشتگیر، پیداکوتن، یا خود لیگوتن دہگہیینت، کہ ئەو دوو لایہنہیش لہنیو زمانی عہرہبی و جیہانی داریشتنی ئەو زمانەدا، بە زیدەپرۆبی (موبالەغە) لەقەلەم دەدریت، کەوابوو تەفسیرکردن و لیکدانەوہکە، بە سنوورداری و بەرتەنگ و کورتی و کورتییی دەمینیتەوہ، ھەربۆیەکە، تیمامی شافیعی، لای وایە، کە ئەم گشتگیرییانە، ھەموو تاکیک ناگریتەوہ!، ھاوکات ھەندیک لەشافیعی مەزھەبەکان، ریگە بەوہ نادەن، کە نایەتی: (ئەوانە ی زیو ھەلدەگرن و دیکەنە گەنجینە و لەپیناوی خوادا خەرجی ناکەن، لەرۆژی دوایدا، سزادەدرین پیی) (۴۰)، ببیتە بەلگە لەسەر بەپیوست گێرانی زەکات، لەسەرخشل، ئیت ئەوخشلە، زیو، یاخود زیو، یاخود گەوہەریت، چونکە، ئەم گشتگیرییە، لەبەواری لیگوتندا ھاتووە، گشتگیرییەتەکە نامینی (۴۱).

گەری و ئیمە بەدوواداچوون و وردبینی و قوول بوونەوہیەک بەکەین لەسەر ھۆکاری، لیکجودایی راو بۆچوونی فەقیہەکان و شوینەواری ئەو راجیاوازانەیان، شتی سەیر و سەرسورھین دەبینن، تیدەگەین، کە چەند پانتایی بەلگە لەفزییەکانیان بایەخ پیداوہ، یاخود، ئیحتیمال و پیدەچۆ وایی، یان وا رووداتەکان، چەند ئاسۆیەکی دوور درێژ و گەورەیان وەرگرتووە، بەبی رەچاوکردنی واقع و دەورووبەر.

لەدوای ئەم کەمە لادانەمان لەباسەکە، پیوستە بگەریینەوہ بۆزیاتر پیناسەکردنی ئەم دەروازە، کە ئیمە مەبەستمانە، بۆ ئەوہی، بەراورد بەکەین لەنیوان ئەو و قوتابخانە ھزرییە زانراو و ناسراوہکانی نیومێژووی تەشریعی ئیسلامی و یاسایی.

دەروازە ی دووہ

تیگەیشتن لەمانای دووری دہقەکان و مانای داریشتەکان

بەشی یەکەم:

تیگەیشتن لەمانا و قوتابخانە ی ئەھلی حەدیس و قوتابخانە ی راکاری:

پیشتر ئەوہمان بۆ روون بووہوہ، کە فیقھی ماناکان، زۆر فراوانترە لەوہی، کە لەمێژووی تەشریعی ئیسلامی، لینی دەدویت، کە گویا مەزھەبە ئیسلامییەکان، تەنھا لەدوو قوتابخانەدا، کورت دەبنەوہ (قوتابخانە ی ئەھلی حەدیس و قوتابخانە ی راکاری) (۴۲).

أ: قوتابخانە ی ئەھلی حەدیس:

ئەو قوتابخانەییە، کە بەدیار دہقەکانەوہ دۆشداماوە و بەدووی قولایی بەلگەییتی گەیانندیاندا ناچیت و رەچاوی مەنتیق و یاساکانی حوکم دۆزینەوہ ناکات و ناچیت و ھیچ پشتیوانیک نابەستیت بە راکاری مەژۆ.

دەسپیککی ئەم قوتابخانەییە، دہگەریتەوہ، بۆسەردەمی یارەکانی پیغەمبەر (د.خ)، لەدوای کۆچی دواپی کردنی، چونکە لەزۆریکیانەوہ، ئەوہ گێراوہتەوہ، کە گوتوویانە: ئیمە بەپی راکاری، فەتوا نادەین و ئەگەر لەھەر رووداویکدا، دہقیکی فەرموودەیان، لانەبیت، پەنا دەبەن بۆ بی دہنگی، نەوہک بەرای خۆیان وەلام بەدەنەوہ، سەرقالە ی کاروانی شوینکەوتوانی ئەم لایەن و ئەم قوتابخانەییە، لەسەردەمی تابیعیندا، سەعیدی کورپی موسەیب بوو، زۆریکیش لەو فەقیہانە ی لہنیو جیہانی موسلماناندا بلاو بوونەوہ، شوین پیی ئەمانیان ھەلگرتن، وەک عامیری شیعبی و سوفیانی سەوری و لەیسی کورپی سەعد و داوودی زاھیری و تیمامی ئەوزاعی، کە لەمیانە ی ئەو وتانە ی باس دہکریت، ئەوہیە کە لەزاری تیمامی شیعبییەوہ دہگێردیتەوہ: (ئەوہی ئەوانە لہ پیغەمبەرەوہ (د.خ)، بۆیان گێرایتەوہ لیسانی وەر بگەر و ئەویش، کە ئەوانە دەیاندا، پال رای خۆیان، فرییدەرە زبڵدانەوہ) (۴۳).

یەكینك لەئادابی فەقیهەکانی ئەو سەردەمانە، ئەو بوو، گەرپرستیاریکیان لیبکرایە و بەهۆی دەقیكەوه، وەلامەکیان لەلایەنەباوە، دەیانگوت: نازانم، تاواى لیتهاتبوو، گوتنى وشەى نازانم، ئەمەندە باوەخى پیدرابوو، دەیانگوت: نازانم نیوەى زانسته! تاگەيشته ئەوەى، ئەبوحنەیفە، بەگالتهپیکردنەوه پێیان بلی: دەبا دووچار بلی: نازانم، بۆ ئەوەى زانست هەمووی تەواوبکەن!

ئەو ریتەم و بۆچونە، لەم قوتابخانەیدا، لەسەردەمانی ئیبنوحەزم (٢٠١-٢٧٠ک)دا، تەواو تەشەنەى کرد و لەریتەم و مەزەهەبەکەى ئەودا، تەواوگەشایەوه^(٤٤)، چونکە لەهەمووگەس زیاتر، وابەستەبوو بە دەقەکانەوه و توندتربوو لەویدا، کە لیکچواندن (قیاس)ى بەسەرچاوەیەکی دارشتنى یاسا (تەشەریع)، دانەدەنا و هیچ بەهایەکیشى بۆتەعلیل دانەدەنا و هەر شتیکیش لەدوور، یان نزديک، پەيوەندی بەراکاربەوه هەبیت، لای ئەو بەهای نەبوو! چونکە برۆای وابوو، کە دەقە شەریعیەکان، بەشى وەلامى هەموو رووداوەکان دەکەن و چ پێویست بەدەرپرینی را و لیکچواندن ناکات^(٤٥).

ئەوه، لای هەموو لایەك روونە، کە ریبازی قوتابخانەى وابەستەبوون بەدەقەوه، لەسەرەتای دارشتنى هەر تەشەریعیکی کۆمەلایەتیدا، ریبازیکی لاساییکردنەوهى باو و زانراوه، بەلام کاتیک، کە کۆمەلگە پیشکەوتن بەخۆیەوه دەبینیت و جۆرى پەيوەندییەکانى سەردەمی دارشتنى یاساکان دەگۆردرین، ئەوکات دادوهر و دادنووس و یاساناس و یاسادارپۆهر و توێژەرەوه و مامۆستاکان، ناچار دەبن، کە ئەودوی لەنیو یاساکانى پەيوەست بەخەلکی و دارپۆزراوى مرۆفدا، دەقەکان بخویننەوه، یان وێڵن لەدووی دووزینەوهی حیکمەتەکانیان، یان دەستیان پیدابینن و گۆرانکارییان بەسەردابھینن، کە لەنیو ریبازی لاسایی فیهقی فەرەنسیدا، ئەمە زۆر بەروونی دەبینن، بەتایبەتی دواى ئەوهى، کە ناپلیۆن داپرشت و لەسەرەتادا، قوتابخانەى دەق زالبوو.

ب: قوتابخانەى راکارى:

ئەوهى لەمیژووی فیهقی ئیسلامیدا زانراوه، ئەوهیە، کە هەندیک لەگەرە یاوەرەکانی پیغەمبەر (د.خ)، وەك عومەر و عەلى و موعازی کورى جەبەل و عەبدوللای کورى مەسعود (ر)، هەلگری مەشخەلى راي خۆدەرپرین و کارکردن بوون بەراکارى و زۆر دووربوون، لە وابەستەبوون، بە پیتتەمیزی دەقەکان و بەباشی لەناوەرۆک و رۆحى شەریعت تێگەیشتبوون و دەیانزانى ئامانجەکانى ئەودوی دارشتنى تەشەریع، چیه.

لەدواى ئەوانیش، هەندیک لەگەرە تابییەکان، شوین پێیان هەلگرتن و هەمان ریبازیان گرتەبەر، بەلام ئەوەندە هەیه، کە لەنیو زانایان و گەرە نووسەراندان، ئەم ریبازە ناسرا بە ریباز و قوتابخانەى ئەبوحنەیفە (٧٠-١٥٠ک)، کە بەفیعلی دادەنریت، بەیەكینك لەگەرە دارپۆزەرەکانى ئەم قوتابخانەیه.

بشتیوانی بەست، بە قیاس و رادەرپرین و راکارى، ئەوهیە، کە بەشپۆهەکی گشتی ئەم قوتابخانەیهی پیناسرابوو، کە دواى ماوەیەك وای لیتهات، وێڵ بوون لەدووی مەنتیقی رووت، بووبە شپۆزى و دوورکەوتنەوه لە واقعیی ژیان، بوو بەرووی ناسراوى ئەم فیهقه و عەودالی بوون، لەدووی فەرزیات دانان وای لیتهات، کە دەیانگوت: فیهقی بەلکو وابی و گەردیتت وا روویدا!

دواتر ئیمامى شافعی هات، بۆئەوهى ئەو بۆچوون و قوتابخانەیه، بەشپۆزىکی کرداری و گونجاندن لەگەل واقعیی ژیاندا، نیشاندات و کۆمەلێک یاسای بنەرەتی دا برپیت، کە ببیتە هۆکاری کۆکردنەوهى نیوان هەردوو قوتابخانە کە^(٤٦).

لای گشت لایەك روونە، کە ئیمە، هیچ لیکچوونیک بەدی ناکەین لەنیوان تێگەیشتن لەماناکان و جۆرى تێگەیشتنی شوینکەوتنای قوتابخانەى حەدیسدا، چونکە ئەودوانە بەرابەر و تا ئەندازەیهکی زۆر بەرچاو و هەست پیکرا و هەلوەشیتنەرەوهی یەکیدین، بەلام تێگەیشتن لەمانا، یان فیهقی ماناکان، لەهەندیک لە بۆچوون و ئیجتیهادهکانیاندا، نزیکیان هەیه لە قوتابخانەى راکاربەوه، وەك چۆن ئەویش حالى (ئىستیحسان و مەسالیحى مورسەلە)یه^(٤٧).

به بۆچوونی من، ئیستیحسان: (بریتییه له متمانە ی موجته هید به وهی، که عه قلی ته واری خاوهن توانای هه لاوترد و هه لسه نگیین، حوکمییک به سه ر حوکمیکی دیکه، وه پیتشت ده خات، چونکه ده زانییت، ته وه سوودی زۆرتری هه یه و زیاتر له گه ل واقیع و ههستی خه لگی به پیاوه کردنی دادپهروه ری کردندا ده گونجییت) (٤٨).

ته مه ییش نزیکه له پیناسه که ی ئیبنو روشده وه، که ده لییت: (له زۆرینه ی کاتدا، ئیستیحسان واته: ئاوپردانه وه له به رژه وه ندی و دادپهروه ری)، به لام مه سه له هه ی مورسه له، ته وه سه فه شایانه یه، که ده کری هه ر شه ریعه تیکی پپوه بناسریت و گریدانی حوکم پپیه وه به رژه وه ندی راده کیشتیت بۆ خه لگی و خراپه یان لی دور ده خاته وه، که ته مه انه ییش له نیو مه به سه ته سه ره کییه کانی دارشتنی شه ریعه تدا، جیگه یان ده بیته وه.

له گه ل ته وه ی، که ته م قوتابخانه ی (راکاری)یه، پرییتی له فیقه ی دارشتنه کان، به لام ده بیین له گه ل فیقه ی ماناکاندا لیک نزیکن، به وه ی، که بایه خیکی زۆر به ناوه رۆک ده دن، نه وه ک وواله ت و تویتال، به تایبه ت له و کاتانه دا، که بایه خ ده دن به ئیستیحسان و مه سه لیه ی مورسه له، ههروه ها لیکچواندن (قیاس)ییش.

به لام چونکه، فیقه ی ماناکان، بۆ دارشتنی فیقه ه ئیجتیه ادیه که ی به پله ی یه که م پشتیوانی ده به ستییت به ودیوی ده ق و حکمه ت و رۆحیان و زۆرت بایه خ ده دات به فراوانکردنی پانتایی و گۆره پانه که ی فراوانتر ده کات، به تایبه ت له کاتیکیدا، که ده قه کانی به رده ست، زۆر له گه ل واقیعه نا گونجیین، هه ر له پپشه نگدا ده مییتته وه.

دارشتنه کان، فه رامۆش نا کرین:

باکه سیش و تینه گات، که مه به سه تمان به وه یه، گوایه: لایه نی فیقه یی ده ق و دارشتنه کان، فه رامۆش ده که یین، چونکه وه ک پپشت باسما لیکرد، فیقه ی دارشتنه کان، بنه مایه بۆ دارشتنی ده قه کان، که و ابو، نا کری چاوه پروانی ته وه بکریت، که فه ره زییه کی دور، بپنریتته به رچا و له نیوانیادا، به لام ده بی ته و راستییه بزاین، که ته و کاته ی، ده ق له سه رده م و شوین و بارودۆخی تاییه ته ی ده رچوونی خو ی، دور ده که ویتته وه، له پرووی دارشتنه که یه وه، زۆر لیک له به ها مه عنه وییه کانی خو ی له ده سه تده دات و به ها

میژوو ییه که ی، ده چیتته خانه ی لایه نه رۆحیه که ی و به س، ئیتر ته و کات به پپویست ده بی له سه ر فه قیه، له دووی دۆزینه وه ی ته و حیکمه ته ویل بیت، که زووتر بو وه ته هۆکاری دارشتنی ده قه که.

ده قه یاساییه دانراوه کانی مرۆفیش ههروه ها بوونه، چونکه هینده ی یاسای تازه دارپزاییت، ته و لیکدانه وه تازانه ی هاتوونه ته پپش، بوونه ته پپشه نگ، ته و کاته ی، سه رده می دارشتنه که ش، دور که و تپپته وه، فه قیه که کان په نایان به رده وه بۆ بیردۆزی ویست و ئیراده ی فه رزی، یان لیکدانه وه و هه لسه نگانن، به پپی لیکدانه وه ی قوتابخانه ی میژوو یی ده ق، تا له گه ل رووداوه کانی رۆژدا بیان گونجیین.

هه ر چۆن بیت، به هه یچ شپوه یه ک ره وانیه، که ده ق دور بخریتته وه له شپواری دارشتن و کات و سه رده می هاتنه که ی، چونکه زانیینی بارودۆخی هاتنی هه رده قیک، ده بیته یارمه تیده ری دۆزینه وه ی حکمه ت و رۆح و رۆشنکردنه وه ی ته و وینه یه ی، که دارشتنه که، پیکده هینیت، ته مه ییش ناییت، که مکردنی ته و یاسا فیقه ییه ی، که ده لی: گرنگ، گشتگری ده ق، نه وه ک هۆکاری هاتنی، چونکه ته وه یاسایه که، له گه ل ته وه ی له هه موو کاتیکیدا زۆر ورد نییه، به لام له زۆر جیگه و شوینی شه رعه دا، جپبه جی ده بیت.

له لایه کی دیکه ی شه وه، گشتگریتی دارشتن، ده بیته هۆکاری دروستکردنی پرسیار له سه ر ته وه ی، که ئایا مه به ست پپی چیه؟ چونکه زانایان فه رموویانه: (هه یچ ده قیکی گشتگری (عموم) نییه، که هه ندیکی لی جودا و تایبه ت (تخصیص) نه کراییتته وه)، ئوسو لی و فه قیه و ته هلی که لامه کانیش، رای جیاوازیان هه یه، ته فتازانی ده لی: (حوکمی ده قی گشتگری به لای زۆریه ته شه رییه کانه وه ته وه یه، که کاری پپنه کریت، تابه لگه یه کی دیکه دپته پپش، که ته و به لگه یه ته وه بگه یه نیت، ئایا مه به ست به یه که مه که، گشتگری گه یاننده، یان تایبه ت کراوه؟) (٤٩).

زۆریه ی زانایانی عیراق و هه ندیک له زانایانی دواتر، ده لیین: ته و ده قانه چی بگه یین، حوکمه که یان پپ دادمه زریت و به یه قین و متمانه وه و هه رده گریین، به لام به لای جه مهووری فه قیه و ته هلی که لام و شافیعی مه زه به کان، گومان ده که یین (٥٠).

پهراویزهمکان

(۱) (مه به سستی دانهر نهو بابه ته ئوسولیبیه، که ههرده قیك مانای راسته و خۆی هیه و پیی ده گوتریت: (مه نتوق) و تیگه یشتنی دوورتی، که له میانه یاندا تیگه یشتنی ئاوهر ژوو، هه لگه راوه (مه فهومی موخالیف) ه، که نه مه ییش، چه ند جوړیکی هیه و یه کیکیان (مه فهومی شهرته)، به مانا، نه گهر ده قه که، مانایه کی گه یاند و وشه ی وای تیدا هه بوو، که پیده چیت، حوکه که وابسته بیت به وشته وه، نه گهر هاته جی دنا نا، وه ک تیگه یشتن له ده قیك که مانای مهر جیتی (شهرتیه) ی تیدا هه بیت، که لیره دا ده بین، مهر جی گرتن هیه، جائیا هم مهرجه ئیعتباری پیده کریت، یانا؟، نه وه یه، که دانهر باسی لیده کات) (عمر).

(۲) (به شیك له مانای نایه تی ۲۵ سوره تی نه لنیسا).

(۳) (به شیك له مانای نایه تی ۲۴ سوره تی نه لنیسا).

(۴) (دانهر، له لاپه ره ۴۵ - ۴۶ ی کتیبه که دا، به دریزی روونکردنه وه یه کی ئیمامی ته فتازانی دینیت، که من به پیوستم نه زانی لیره دا بهینم).

(۵) (دهسته واژه ی ته واتور له زانستی فه مووده دا، بو نه وه ده قه، به کارده هینریت، که به ریزه ندی کۆمه لیک له کۆمه لیکه وه تا ده گاته وه پیغه مبه ر (د.خ)، بو ی کپرابینه وه، به مهر جیک پیکهاته ی نه و کۆمه لانه وه هابن، که مرۆق گومانی درۆ کردن له که سیان نه کات، که فه مووده که پیی ده گوتریت: (موته واتهر) و هم جوړه بو خزیشی له سه ر دو به شه: ۱- ته واتوری له فزی. ۲- ته واتوری مه عنه وه ی، ئیتر هم دهسته واژه یه، لای زۆرینه ی زانایان به کار دیت، به لام مهر ج نییه بو یه ک مانا بیت نه وه ی لیره دا رازی ئاماژه ی بو ده کات نه وه یه، که نه وه قهرینه یه، به پیوه ری نه وزانسته چه سپی بیت) (عمر).

(۶) (الرازی مرجع سابق، ۱/۳۹۰).

(۷) (به شیك له مانای نایه تی ۱۲ سوره تی نه لنیسا).

(۸) (التفتازانی، مرجع سابق، ۱/۱۴۹).

(۹) (به شیك له مانای نایه تی ۹۷ سوره تی هود).

(۱۰) (خه باتی ژماره (۲۴۰۵) ۱۰/۲/۲۰۰۷ لاپه ره چوار).

(۱۱) (به شیك له مانای نایه تی ۳۸ سوره تی نه لشورا).

(۱۲) (به شیك له مانای نایه تی ۴۳ سوره تی نه لئه نفال).

(۲۳) (مسند احمد بن حنبل، ژماره، ۱۱۸۷۷).

(۱۴) (مسند احمد بن حنبل، ژماره، ۱۱۸۲۲).

(۱۵) (التفتازانی، مرجع سابق، ۱/۱۵۲).

(۱۶) (به شیك له مانای نایه تی ۷۲ سوره تی نه لئه نعام).

(۱۷) (به شیك له مانای نایه تی ۳۳ ی، سوره تی نه لنور، موکاته به نه وه یه:

گه رکه سینک به نده یه کی هه بوو، ده توانی بو ی بنووسیت، که ی نه وه نده مالت بو هینام ئازاد ده بیت، که نه مه ییش هه نگاوێکه بو به ره و پاک کردنه وه ی کۆمه لگه له دیارده ی کوئیلایه تی (عمر)).

(۱۸) (مسند احمد بن حنبل، ژماره، ۱۶۳۳۲. ته واوی فه رموده که نه وه یه، که پیغه مبه ر (د.خ)، له کاتی نان خواردندا، یه کیک، له یاره بچکۆله کانی خۆی ئامۆژگاری ده کا و پیی ده فه رموویت: ناوی خوابینه و به ده سستی راستت و له به رده می خۆته وه (بو) ده گپه نه وه له زاری مه لا مه حه ممه دی گه وره وه، که جارێک له مالیک میوان ده بیت و کابرایه کی ده ستری نه خوینده واری خه لک خه له تینیش له وی ده بی و به راسته و به چه په دا ده ست ده گپه رت و گوشتی به رده م نه وانی دیش ده هینیت بۆلای خۆی، فه قیبیه که له فه قیکانی جه نابی به مه لای گه وره ی جه لیزاده، روو به کابرا، ده لی: (کل ب مینک و کل مایلیک)، مه لای گه وره ییش، رووده کاته فه قیکه و ده فه رموویت: لئیگه ری بو نه وه کی ئالیکه!).

(۱۹) (به شیك له مانای نایه تی ۲۸۲ سوره تی نه لبه قه ره).

(۲۰) (به شیك له مانای نایه تی ۶۰ سوره تی نه لبه قه ره).

(۲۱) (به شیک له مانای نایه تی ۴۰ سوره تی فوسیلهت).

(۲۲) (به شیک له مانای نایه تی ۱۴۲ سوره تی نه لئه نعام).

(۲۳) (به شیک له مانای نایه تی ۴۶ سوره تی نه لئجیر).

(۲۴) (به شیک له مانای نایه تی ۲۳ سوره تی نه لبه قهره).

(۲۵) (به شیک له مانای نایه تی ۶۵ سوره تی نه لبه قهره).

(۲۶) (به شیک له مانای نایه تی ۴۹ سوره تی نه لدوخان).

(۲۷) (به شیک له مانای نایه تی ۱۶ سوره تی نه لتور).

(۲۸) (به شیک له مانای نایه تی ۸۰ سوره تی یونس).

(۲۹) (به شیک له مانای نایه تی ۱۱۷ سوره تی نه لبه قهره).

(۳۰) (به شیک له مانای نایه تی ۱۳۰ سوره تی ثالی عیمران).

(۳۱) (بۆ نمونه خوینهر ده توانیت بگه پیتته وه بۆ کتیبه فیهییه کان و سه چاوه کانی

فهرموده، وه کتیبی (نه لیلول نه وتاری ئیمامی شه وکانی، لاپه ره، ۳۴۵).

(۳۲) (به شیک له مانای نایه تی ۶ سوره تی نه لموده سیر).

(۳۳) (به شیک له مانای نایه تی ۸۸ سوره تی نه لئجیر).

(۳۴) (به شیک له مانای نایه تی ۶۶ سوره تی نه لته وه).

(۳۵) (به شیک له مانای نایه تی ۱۰۱ سوره تی نه لمائیده).

(۳۶) (بۆ وینه ته ماشای کتیبی سیلسیله ی نه حادیسی سه حیحه ی، نه لبانی بکه،

به رگی یه که م، فهرموده ی ژماره، ۲۲) (عمر).

(۳۷) (تائیره له خه باتی ژماره (۲۴۱۲) ۲/۱۷\۲۰۰۷ لاپه ره چواردا، بلا وکراوه ته وه).

(۳۸) (به شیک له مانای نایه تی، ۵ سوره تی ته وه).

(۳۹) (نهایه السول، ۸۱\۲. والحلی علی جمع الجوامع، ۴۰۸\۱).

(۴۰) (به شیک له مانای نایه تی، ۳۴ سوره تی ته وه).

(۴۱) (محّب الله بن عبد الشکور، فواتح الرحموت: شرح مسلم الثبوت، هامش

المستصفی للغزالی، ۲۸۳\۱).

(۴۲) (راجع: مؤلفنا (تفسیرالنصوص المدنیة: دراسة مقارنة بين الفقهاء المدنی

والاسلامی) رسالة دكتوراة، بغداد، ۱۹۸۱، ص ۱۸۳).

(۴۳) (شاه ولي الله الدهلوی، حجة الله البالغة. القاهرة: المطبعة الامیریة،

۱۳۸۴هـ، ۱\۳۷۰).

(۴۴) (ناوبردنی قوتابخانه که ی، ئیبینوحه زم و داودی زاهیری، به مه زهه ب، به لای

هه مووکه سه وه قه بوول نییه، چونکه هه رگیز نه وان بۆ خویمان به مه زهه ب و

شوینکه وتنی مه زهه بیکی دیاریکراو رازی نه بوون، ته نانه ت هه ندیک له زانایان،

کتیبه گه وره که ی ئیبینو حه زم (الحلی)، ناوده به ن به مه نه نیقی فیهییه کان، هه ر

بۆیه که، به رای من ناوبردنی به مه زهه ب جو ره مه جازیکه، ده نا نه وان، که خویمان،

نا بۆ مه زهه ب درووشیمان بوویت، له کوی ریکه به وه ده دن، که که سیک لاسیایان

بکاته وه و بۆ چوونه کانی خویمان ناوبه ن به مه زهه ب؟) (عمر).

(۴۵) (ابن حزم الظاهری، الاحکام فی أصول الأحکام. القاهرة: مطبعة العاصمة،

۹۲۹\۶).

(۴۶) (تا ئیره له خه باتی ژماره (۲۴۱۹) ۲\۲۰۰۷ لاپه ره چواردا،

بلا وکراوه ته وه).

(۴۷) ((ئیبستیحسان)، به مانا: به باش زانیی فیهییه بۆ حوکمیک. (مه صالحی

مورسه له) یش، اته: ره چاوکردنی به رژه وه ندیییه گشتیییه بی سنوره کان، که له نیو

زانستی ئوسول فیهییه ئیسلامیدا، ده سته واژهن، جیاوازییه کی زور هه یه

له نیوان زانایاندا، له سه ره وه ی که ئایا، داده نرین به سه چاوه ی دارشتنی

شه ریعه ت، یان نا؟، چونکه نه گه ره وودوانه هه بن، زیاتر ده رگا بۆ عه قلی گه وره

زانایان و موجته هیده کان والاده بی ت و له ژیر روشناییاندا زوریک له کیشه و پرسه

هه نووکه بی و هاوچه رخییه کانی هه سه رده می ت، چاره سه ره ده کرین و زیاتر زانایان

ده توانن له پیکه ی کۆپه ند و ده زگا فیهییه کانه وه، به کاریان به یین و زیاتر بیته

به لگه ی فراوانی عه قلی ته شریعی ئیسلامی و به هه ند وهرگرتنی تاکه کان، به لام

نه گه ره رگایان لی داخویرت رووبه روو بوونه وه یه کی بی سنور دیته پیش له نیوان

کیشه تازه کان و دهقه سنوورداره کاندا، که ته گهر ده رگا له سهر به باش زانینی فه قیه (ئیستیحسان) و ره چاو کردنی به رژه وه ندییسه گشتییبه بی سنووره کان (مه صالحی مورسه له)، دا بجهین، زۆریک له رووداوه کانی شه مرۆ، بی وه لام ده میننه وه!، چونکه هه رگیز ناتوانین بلین: دهقه پیرۆزه کانی، به رده ستمان، به تیروته سه لی، به شی وه لامی هه موو پرسیاریک و چاره سه ری هه موو کیشه یه که ده که ن(عمر).

(٤٨) (راجع مؤلفنا: فكرة القانون الطبيعي عند المسلمين: دراسة مقارنة. بغداد: دار الرشید، ١٩٧٤، ص ١٧٤).

(٤٩) (التفتازاني، مرجع سابق، ١/٣٨).

(٥٠) (تائیره، له رۆژنامه ی خه باتی ژماره ٢٤٢٦/٣/٣٠٧\٢٠٠٧ لاپه ره چواردا، بلاؤکراوه ته وه).

(٧)

ده روزه ی دووهم

تیگه یشتن له مانای دووری دهقه کان و مانای دارشته کان

به شی دووهم:

فیقهی مانا و فیقهی ئامانجه کان:

فیقهی مانا کان، شتیکی تازه و داهیتراو (بیدعه) و نوێ نییه، به لکو له بنه رته دا بنه ماکه ی، ده گه رپته وه بۆ فیقهی ئامانجه کانی دارشته نی شه ریعت، که له سه رده می خه لیفه راشیده کاندا، له گه ل شه وه ی، زۆریش نزیک بوون له سه رده می هاتنه خواره وه و گوته نی دهقه ریزلیگه یراوه کان، به وه ی سه ند و زۆر به روون و دیاری گه شه ی کرد و دره وشایه وه.

ئه وه سه رچاوه و په رتوو کانه ی، که باس له میژوو ی دارشته نی شه ریعت ده که ن، پرپانه له نمونه ی جوان و قه شه نگی سه رده می عومه ری کورپ خه تاب (ر) و هه لسوکه وتی رامیاری و بلیمه تانه ی ئه وه که سایه تییه، که به زۆری پشتی ده به ست به فیقهی ئامانجه کان و بایه خیکی بی سنووری به وشیاوی تیگه یشتنه ده دا، له هه موو نمونه یه کی زیندوو ی به ناو و ده نگی، ئه و جوژه بۆچونه ی، گه وره تر، ئه وه بوو، که عومه ر (ر) مه سه له ی دلراگه ی کراو (موئه لله فه تول قلوب)^(١) ی راگرت و وه لای نان و له زه کاتی ده ولت به شی نه دان و وه ک ئه و ئایه ته ی قورئانی نه کرد، که ده فه رموویت: (زه کات و خیر و خیرات، ده بی بدری به وانیه ی، که هه ژاری بی داهات (فه قیر)ن و ئه وانیه ی که هه ژاری که م ده رامه ت (میسکین)ن و ئه وانیه ی، که کار ده که ن بۆ کۆکردنه وه ی زه کات و ئه وانیه ی، که دلراگه ی کراو (موئه لله فه تول قلوب)ن و ئه وانیه ی، که به نده ن و ده یانه وی ئازاد بن و هه روه ها له پریگه ی خوادا)^(٢). عومه ر (ر) نه هات به دیار دیوی ده ره وه ی ئایه ته که وه راویستی، به لکو به دوای ئه و چاخ و کات و سه رده م و که ش و هه وایه دا گه را، که ئایه ته که ی تییدا

هاتۆتە خوارەو، لە دووی حیکمەتی هاتنە خوارەو، نایەتە کە وێڵ بوو، لە دووی ئەو حیکمەتە دەچوو، کە لەو دیو ئەو بەخششە وەبوو! هەر بۆیە کە وای بۆ هاتە پێش و وای بە باش زانی، کە ئەو کۆمەلگە تازەییە ئەوان، هیچ پێویستی بەو دڵراگرتنە ی ئەو جۆرە کە سانه نییە، یان بۆ راکێشانی سەرنج و عەقلیان بۆ لای ئیسلام، هیچ پێویستی، بە پاره پێدان و رامکردنێان نەماوە، چونکە ئیستا تایینی ئیسلام بە هیژە و ولاتی خۆی هەیە، ئەگەر پاره پێبەخشینیان، بۆ دڵراگرتنیانە، ئەوا هیچ پێویستی بەو نەماوە و ئەو عیللەتە رۆلی نەماوە، عیللەتیش ئەو یە، کە حوکمی پێوە بەندە و پێیەو هەلئاسراوە، ئەمە ئەو فێقهەییە، کە لە سەرمانا و ئامانج بەندە، نە لە سەر وشە کاری و دارشتن و پێت نامیزی.

وێنەییەکی دیکە، سیاسەتە دووربینەکانی عومەر (ر)، کە دەبێتە بەلگە و پێش خستنی فێقهی ئامانج بە سەر فێقهی مانادا، ئەو بوو، ئەو دزانە لە سالتی برسیتی و بێ بارانی و قاتوقری و کەم دەرامەتیدا، لەبەر نەبوونی، دزییان کرد^(۳) عومەر (ر)، فەرمانی دەست برینیانی راگرت، چونکە تەماشای رۆحی دەقەکانی دەکرد و لەو یۆه بۆ وەرگرتنی حوکمەکان دەردەچوو، لەو دەروانی، کە ئامانج لەو حوکمانە، پاراستن و سلامتەتی کۆمەلگەییە و ئەو ی مەبەست بوو، دەزانی لە کاتە ناهەموار و ناخۆش و نەهامەتەکاندا، دزی کردن زۆر دەبن، جا گەر بێت و دەستی هەر دزێکی هەژاری خاوەن پێویستی و نەداری بپریایە، سەری دەکێشا بۆ کەم ئەندامکردنی زۆریک لە خەلکان و ئەو پێش کاری دەکردە سەر پاراستنی کۆمەلگە.

لەگەڵ سەرھەڵدان و دەستپێکردن و گەشەکردنی بایە خدانێکی بێ سنوور، بە فەرموودە ی پیغەمبەر (د . خ)، فێقهی ئامانجەکان دەستی کرد بە لاواز بوون، چونکە لەو قۆناغەدا، بایەخەکان گۆررا بۆ کۆکردنەو و نووسینەو و فەرموودەکان و بایەخەکان بە لێ تێگەشتنیان و هەلسەنگاندنی راویبەکان و گەشت و کۆچکردن لە پێناو دۆزینەو و دەقیکدا و تووێژینەو و کردن لە سەریان، کە پێشتر یارەکانی پیغەمبەریش (د . خ)، بە گور و تین بەرە و رووی کۆکردنەو، ئەو فەرموودانە نەچوون، چونکە کاتی خۆی پیغەمبەر (د . خ)، رێگەیی لە نووسینەو و دەقەکان گرتبوو^(۴).

گەرچی دەکری پاساو بۆ ئەم سەرپێچی کردنە، نووسەر و کۆکەرەو، کانی فەرموودەکانی پیغەمبەر (د . خ)، بەرێگەگرتن لە نووسینەو و فەرموودەکان، بەو بەدریتەو، بە تێگەشتن لە مانا نە ئارمانج، چونکە بە لای ئەوانەو و ابوو، کە ئیتر نووسینەو، دەقەکان ترسی بە قورئان تێکەڵبوونیان نەماوە^(۵)، وێرایی ئەو قۆڵە لمانی کۆمەلێکی زۆر لە قوتاییانی زانستە شەریعیەکان و تەقینەو و هزر و میسکی خەلکی، بۆ چەندین زانستی تازە، بۆ چوون و تێگەشتنەکانی بە دنیا و ئاسۆییەکی دیکەدا برد، کە بایەخ بە وشە و تیئامیزی دەدات.

لێرەو زانستەکانی رێزمانی عەرەبی، (نحو) و (صرف) و رەوانبێژی زمانی عەرەبی (بلاغە)، دەستپێکرد و گەشەیکرد و بگرە لە بواری لێکدانەو مانای دەقەکان و وەرگرتنی حوکم لێیان، بلیمەتیەکی زۆریان وەدیار خست و زانستیکی ئەو کادی هاتە پێش، کە هەموو یاسا و پرۆگرامەکانیان بە کار هێنا بۆ شوناسیی مانا و بەلگەکانی دەق، ئەو زانستەیش، پێی دەگوترێ: (ئوسولی فێقه)، وەک چۆن پشتیشیان بەست بە بناغەکانی رەوانبێژی عەرەبی و ریباز و پرۆگرامەکانی، زانستی مەعانی و بەیان و بەدیع بۆ گەشتن بە تێگەشتن لە نەهێییەکانی ئیجازی زانستی و دارشتنەکانی قورئان^(۶).

ئێتر لە ژێر رۆشنایی ئەم هۆکارە هونەرییە زانستیانەدا، کە وتوونەتە سبیر^(۷) ی دەقەکان و تووێژینەو و بیان لە سەر ورده کاری وشە و ماناکانیان کردووە، دواتر هەلاوێردێکی تەواوی هەموو بۆچوونەکانیان کردووە و بە پێی مەنتیق و بۆچوونە زمانەوانییەکانی زمانی عەرەبی و سنوورەکانی ئوسول و مەنتیق و تەماشاکردنی ئیحتیمال و فەرەزییات دانان، بریاریان لە سەر داو، وەک ئەو و وردبوونەتەو دەقەکان، داخۆ ئەو تاییبەتی (خاص)ە، یاخود گشتگیرە.

لە مەسەلە ی خودی گەیانندی حوکمی تاییبەتی (خاص)یشدا لێکجوداییەکی زۆر لە نێواندا هەیە، ئەویش بە پێی پێشوەچوونی فێقهی ماناکان و کاردانەو لە سەر فێقهی زانیان دووبارە ئەویش لەو و، داخۆ ئەو دەقە سنووردار (موقەید)ە، یاخود بێ سنوور (موتلهق)ە؟.

له‌وه‌یشدا، داخۆ هه‌رده‌قیك كه موتله‌ق بوو، ده‌بۆ وه‌ك خۆی به‌موتله‌قی بمی‌یتته‌وه، یاخود ئه‌وه‌ی موتله‌قه به‌ پێ‌وه‌ری موقه‌بیه‌ده‌کانی هاوشی‌وه‌ی لێ‌کده‌دریته‌وه و حه‌ملی موتله‌ق ده‌کریتته‌ سه‌ر موقه‌بیه‌ده‌؟ چه‌ندین بۆ‌چوونی لێ‌کجودا هه‌یه‌ و هه‌رلایه‌نه‌یش، بۆ به‌هێزکردنی بۆ‌چوونه‌که‌ی، پشت به‌چه‌ندین ده‌قی ئوسولیی ده‌به‌ستیت، له‌لایه‌کی دیکه‌یشه‌وه، باس له‌وه‌ده‌قانه‌ده‌که‌ن، که گشتگیرن و تایبه‌تیکه‌ر (موخه‌صیص)یان، له‌گه‌لدا نه‌هاتوه‌.

له‌ حوکمی گشتگیره‌کانیشدا، کۆمه‌لێک بۆ‌چوونی لێ‌کجودا هه‌یه، له‌نیوان وێستان به‌دیاریانه‌وه، داخۆ، حوکمه‌کانیان قه‌تعی و یه‌قین به‌خشن، یاخود، گومان به‌خشی؟، سه‌رچاوه‌ گه‌وره‌کانی زانستی ئوسولیی فیه‌قه، پرن له‌م باسانه، وه‌ك کتیبی (التلویح، للفتنازانی) و (المحصل، للرازی) و (إرشاد الفحول، للشوکانی) و (جمع الجوامع، للسهبکی)، یاخود، هه‌رته‌وه‌ ده‌قه گشتگیره‌ی ته‌خ‌صیص رووی تیکرد، له‌وه‌ شوینه‌دا یه‌قین ده‌گه‌بێتته‌ و داوتر وه‌ك خۆی ده‌می‌نیتته‌وه؟⁽⁸⁾.

هه‌ندیکی دیکه، له‌وه‌ بۆ‌چوون و هه‌لسه‌نگاندن و ئیحتیمالانه‌ی، که روو له‌ وشه‌ده‌کات و هه‌لئ ده‌گری، ئه‌وه‌یه‌ که:

أ: نه‌زانری مه‌به‌ست پێی، هاتنیتته‌ بۆ گه‌یاندنی حه‌قیقه‌تی مانا‌که‌ی - که خۆی له‌بنه‌رته‌دا، هه‌موو قسه‌یه‌ک، که دیت و ده‌کریت بۆ ئه‌وه‌گه‌یاندنی حه‌قیقه‌تی مانایه‌ دیت.

ب: یاخود وشه‌ دیوکی دیکه‌ی روا‌له‌تی وشه‌که (مه‌جاز)، ده‌گه‌بێتته‌، به‌وه‌ی، که له‌گه‌لدا، به‌لگه (قه‌رینه‌)یه‌ک هاتبیت، که بێتته‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که مه‌به‌ست به‌وه‌ وشه‌یه، دیوه‌ دیاره‌که‌ی نییه‌ و مانا دووره‌که‌یه‌تی.

ج: یاخود ده‌قه‌که‌ ئه‌وه‌نده‌ به‌کورتی (موجمه‌ل)، هاتبیت، تا له‌ دارپێژه‌ری شه‌ریعه‌ته‌وه‌ روونکردنه‌وه‌ و درپێژه‌پێدان نه‌یه‌ت، ئامانج له‌وتن و هاتنی نه‌زانریت.

د: یاخود ده‌قه‌که‌ بۆ لێ‌کدانه‌وه‌ و روونکردنه‌وه‌ی ده‌قیکی دیکه‌ی پێش خۆی هاتبیت.

ه: یاخود مانای ده‌قه‌که‌، دیاریت، به‌لام دوورخستنه‌وه‌ له‌مانای بنه‌رته‌یی خۆی (ته‌ئویل) هه‌لبگریت.

و: یاخود، هه‌رله‌خۆیدا، له‌مانا بنه‌رته‌تیه‌که‌ی خۆی دوور خرابیتته‌وه، واته‌: (ته‌ئویل) کرابیت.

ز: وێرای بوونی چه‌ند لێ‌کدانه‌وه‌ی لێ‌کجودا له‌دنیای مانای پێ‌چه‌وه‌انه‌ی ده‌ق (مفه‌وم النص)، که یه‌کسان (موافیق)، یان به‌رامبه‌ر (موخالیف) بێت.

ح: یاخود روونی گه‌یاندنی به‌لگه‌بێتی به‌هه‌ریه‌ک له‌ رێگه‌کانی به‌لگه‌بێتی گه‌یاندن، وه‌ك خودی ده‌قه‌که (عبارة النص)، یاخود ئامازه‌ی ده‌ق (إشارة النص)، یاخود خواستراو و گه‌یاندنی ده‌ق (اقتضاء النص) بێت.

له‌ژێر رۆشنایی ئه‌م هه‌موو قسول بوونه‌وه‌ و به‌رفه‌ریتته‌ی کردنه‌ بی سنوره‌ی، به‌راست و چه‌پدا، که هه‌موولایه‌کی گرتوته‌وه، که به‌زۆریش له‌ به‌قسولایی چوونی دارشتنه‌کاندا قۆرخ ده‌بیت، نه‌وه‌ك له‌مانا و ئامانج و خواسته‌کانی ناردنی ده‌قدا، گه‌نجینه‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ بواره‌دا دیتته‌ به‌ره‌م و که‌وتوته‌ به‌ریدی خه‌لک.

ئه‌وه‌ی راستی بێت ئه‌م زانسته‌ و ئه‌م جۆره‌ پێشه‌یه، به‌شێوه‌یه‌کی به‌رچاوی وه‌ها، فیه‌قی ئیسلامی زه‌نگین کردوه، که ئه‌وه‌ فیه‌قه‌زانه‌ی بیه‌ویت به‌دواداچوون و تووژینه‌وه‌ بکات، به‌پێی پێ‌وه‌ری ئه‌م جۆره‌ فیه‌قه، له‌هه‌ر بواریکدا، ئه‌وه‌ی بیه‌ویت پێی بگات و له‌دووی وێل بێت، ده‌ستی ده‌که‌ویت، بائه‌وه‌ بابه‌ته‌ی له‌دوویشی ده‌گه‌ریت، بابه‌تیکی (فه‌ره‌زی) رووت بێت، ئه‌مه‌یش دیاره‌یه‌کی وه‌هایه، پیم وانیه‌ که هه‌رگیز، له‌شه‌ریعه‌ته‌ هاوشی‌وه‌کانیدا چنگ بکه‌ویت!، وه‌ك شه‌ریعه‌تی (تکلوسکسونی) و (رومانی) و (لاتینی) و (صینی).

پێ‌ده‌چیت بوونی ئه‌وه‌ هه‌موو گه‌نجینه‌ زۆره‌ی ده‌ق:

أ: له‌لایه‌ک وای کردبیت، که بی باک و بی نیاز بووین، له‌گه‌ران به‌شوین مانا و ئارمانجی ده‌قه‌کاندا.

ب: له‌لایه‌کی دیکه‌یشه‌وه، یارمه‌تیده‌ر بووینت بۆیان، که ئه‌وه‌نده‌ پابه‌ندین به‌لایه‌نی رێبازی زمانه‌وانیه‌وه، نه‌ك وابه‌سته‌ و وێل بین له‌دووی ئه‌وه‌ سیاسه‌ته‌ گشتیه‌ی، که بووته‌ بنه‌مای سه‌ره‌کی بۆ ئه‌م دارشتنه‌ فیه‌قیانه، که وێرای ئه‌مه، ده‌توانین هۆکاری سه‌ره‌کی له‌دووخالدا کۆیکه‌ینه‌وه:

یه کهم: ئەو جۆره فیههزانانە، چیتیکى بى سنوورى عەقلىی و هزرىيان دەبینى، له جوانكارى و رهوانبیتى و قوولبونەوهدا له وهگرتن و دۆزینەوهى بەلگهكان، بهپیتى ریباز و پێوهى زانستى (مەنتىق) لهبواره فیههیهكاندا، تەنانهت بهشپوهیهكى ئەوها بوو، كه لیها تووی لهم بوارهدا، بەلگهى شارەزابى و بلیمهتى ئەو كهسهبوو، بهتایبهتى له ولاتانى بهدەر له ولاتى عەرهبیدا.

ئەمەیش خۆی لهخۆیدا، هۆكارىكى گهوره و كارىگهربوو، بۆ راکێشانی قوتایانى زانستهشەرعییهكان، لهزۆربەى ولاتهكاندا، كه بۆ بهدهستهپینانى زانست، سهدان ههزار میل رینگا بپرن، لهوپهرى (سهمهرقهند)هوه، بۆ (بهغدا)، یاخود بۆ (فاس) و له (ئەندەلوس)هوه بۆ (بهغدا) و (بوخارا) و (دیمهشق) و (ههولیر) و (موسل) بۆ ئەوهى لهسههراوهى ئەم زانستانهوه سوود بکهه و هیندهى بتوانن لییان ههلبقۆزن و بهباشى لهزانستانه شارەزابین.

گهڕمانهوت بەلگه لهسههراوه و تانمان بهینینهوه، دهتوانین، باس لهو سههراوانه بکهین، كه لهم بوارهدا نووسراون و دانراون و بەلگهکن لهسههراوه و شپوه توند و پر گری و قورسهى دارشتمیان له فیههیه ئیسلامدا، وهك پهرتووکی (توحفه تولوحتاج)ى (ئیبنو حهجر) له فیههیه مهزههه بى شافعی و (هیدایه)ى (مه‌رغینانى) له فیههیه مهزههه بى حنه‌فى و سهدان پهرتووکی دیکه، له فیهه و ئوسول، كه سههراجه میان، بهشپۆزى قورس و گران دارپۆزراون و پریانە لهزاراوه‌کانى زانستى (مەنتىق) و چەندین دارشتن و رستهى وه‌ها، كه لههه‌ندیک کاتدا، زیاتر له‌مه‌ته‌ن ده‌چن تا بابه‌تیکى فیههیه، كه بۆ چاره‌سه‌رى کیشه‌کانى خه‌لك دانرابن.

دووه‌م: لایه‌كى دیکه ئەوهیه كه فیههیه مانا، سوودى نییه بۆ بابه‌ته عەقیدى و لایه‌نه په‌رستشى و هه‌روه‌ها لایه‌نه په‌روه‌ردیهى و بابه‌ته‌کانى ره‌وشت و له‌م مه‌سه‌لانه‌دا هه‌موو لایه‌کمان به‌دیار رواله‌ت و دیوى ده‌ره‌وه‌ى ده‌قه‌کان، هه‌له‌وه‌سته ده‌که‌ین و له‌ دارشتمه‌کانه‌وه، چاره‌پۆی وه‌لام ده‌که‌ین، نه‌وه‌ك فیههیه مانای دارشتمه‌کان، چونکه فیههیه مانا و ئامانجه‌کانى ده‌ق، زۆرتر په‌یوه‌ندیان، به

رووداوه‌کانى سیاسه‌ت و کۆمه‌لگه‌وه هه‌یه و زۆرتر توانای گۆرانكارى وه‌رگرتن و گۆرانكارى هینانى هه‌یه!، ئەم جۆره تێگه‌یشتنه‌یش، زۆرتر شایانى ئەو فیههیه، كه بپیارى سیاسى به‌ده‌سته، یاخود رینمایى و پێشه‌نگى کۆمه‌لگه‌ ده‌کات، یان، له‌م دوو بواره‌دا کارده‌کات.

ئەوه‌یش لای هه‌مووان روونه، كه فیههیه‌کان، زۆر زوو و له‌ دپێزه‌مانه‌وه، له‌سه‌رۆکایه‌تى کردن و به‌رپۆه‌بردنى ده‌وله‌ت!، دوورخراونه‌ته‌وه، كه ئیتر فیههیه دارپۆزراوه‌کان، به‌و شپۆزه‌ى كه باسمان لیکرد، به‌وان شایانتر بوو!.

ده‌ره‌نجامه‌که‌یشی ئەوه‌بوو، كه ئەو بایه‌خه‌ زۆره‌ى ده‌یاندا، به‌و ده‌قه فیههیه‌یه‌ى، كه بریتى بوون له‌ته‌عبیردانه‌وه‌ى مرۆقانه، له‌کۆمه‌لیک تپروانینى مرۆقانه و به‌دووداچوونى گه‌یاندنى مانا و حوکم، به‌تایبه‌تى له‌ده‌قینى شه‌رعیدا، كه له‌دوور، یان له‌نزیک تیایدا سوودمه‌ند بووبن، قه‌تعی، یان زه‌نى، زۆر زۆرتربوو، له‌بايه‌خدانیان، به‌واقیعی کۆمه‌لگه‌.

ئەمە‌یش ئەوه ناگه‌یه‌نیت، كه بلین: ئەوان به‌هه‌مووشپۆزى فیههیه مانا و ئامانجه‌کانیان هه‌له‌وه‌شاندۆته‌وه، بگره‌ جارى وا بووه، له‌هه‌ندیک له‌و رینگه‌پانه‌وه، كه ئیجتیهادیان تپداکردوه، هه‌ول و هه‌زىكى زۆرى گه‌رانه‌وه‌ى تپدا به‌دى کراوه، بۆ گه‌رانه‌وه‌ بۆلای فیههیه ماناکان، وه‌ك چۆن له‌م بواره‌دا، پێشتر ئامانجه‌مان بۆ (ئیسیتیحسان) و (مه‌سالیحى مورسه‌له) و (قیاس) کرد.

پهراویزهکان

(۱) دیاریکردنی مهبهست به دهسته واژه‌ی (موته‌لله‌فسته‌تول قولوب) له‌فیهی ئیسلامیدا، وه‌ک هه‌ر باب‌ه‌تیک‌ی دیکه‌ی ئایینی، پریه‌تی له‌رای جیاواز، که ئیمامی قورتوبی، له‌ لیکدان‌ه‌وی ئه‌م ئایه‌ته‌دا، زۆربه‌یان دینیت و ده‌هرمووت: به‌ده‌ر له‌م ئایه‌ته، له‌ هیچ شوینیک‌ی دیکه‌ی قورئاندا باس له‌و چین و تویره نه‌کراوه و مه‌به‌ستیش پێیان:

أ- خه‌لکانیک بوون که له‌سه‌رتای هاتنی ئیسلامدا، به‌روالته‌ت خۆیان به‌موسلمان نیشانده‌دا و له‌ ناوه‌ڕۆکدا، ئیمانیاں لاوازیبوو، بۆ دلنه‌وایی کردنیاں، له‌زه‌کات به‌شیاں پیده‌درا.

ب- هه‌ر جووله‌که، یان (دیان، گاوری، فه‌له)، یه‌ک موسلمان ببوایه، ئه‌و زاراوه‌یان بۆ به‌کار ده‌هینا و له‌و به‌شه یارمه‌تییه‌یان پێ ده‌درا.

ج- هه‌ندیک بوون، له‌بێ پروایان، که ئه‌و یارمه‌تییه‌ ده‌دران، به‌لکو دلایان بۆ ئیسلام رام بکریته، چونکه به‌زۆر و به‌شمشیر نه‌ده‌هاتنه ژیر رکیف، به‌لام به‌سامان و چاکه‌کردن له‌گه‌لایاندا، موسلمان ده‌بوون.

د- خه‌لکانیک بوون به‌دل پروایان نه‌هینابوو، هه‌ر روالته‌ت بوو.

ه- خه‌لکانیک بوون له‌گه‌وره‌پیاوانی، بێ پرواکان و خه‌لک‌یک‌ی زۆریان له‌گه‌ل بوو به‌م شیوه رام ده‌کران(عمر).

(۲) (به‌شیک له‌مانای ئایه‌تی ۶ سوره‌تی توبه).

(۳) ئیمامی ته‌به‌رانی له‌میژوه‌که‌ی خۆیدا لاپه‌ره ۶۶۸ چاپی، به‌یتول ئه‌فکارولده‌وله، ده‌لی: سالی برسیتی، یان سالی تاغونی عه‌مواس، یان سالی ره‌ماده، بریتیه، له‌سالی هه‌ژده‌ی کۆچی، که تیایدا خه‌لکی تووشی نه‌هامه‌تی و بێ بارانی و برسیتی و نه‌داراییه‌کی زۆربوون(عمر).

(۴) (به‌گه‌رانه‌وه بۆ نیو سه‌رچاوه‌کانی زانستی فه‌رمووده و سه‌رچاوه‌کانی فه‌رمووده، ده‌گه‌ینه، میژووی ئه‌و کاته‌ی که تیدا پیغه‌مبه‌ر (د.خ)، له‌سه‌ره‌تادا ریگه‌ی له‌ کۆکردنه‌وه و نووسینه‌وه‌ی فه‌رمووده گرتوه و هه‌رله‌میان‌ه‌ی ئه‌م زنجیره نووسینه‌ماندا ئه‌وانه‌مان باسکردوه، هیوادارم ئه‌م بۆچورنه‌ی جه‌نابی دانه‌ر، له‌لای هه‌ندیک به‌هه‌له نه‌یه‌ته ژماردن، که ئیمه له‌سه‌رده‌می‌کدا ده‌ژین، که تیگه‌بیشتن بۆته نه‌زمه و به‌زه‌جه‌ت نه‌بیت زۆریک له‌خه‌لک له‌ وشه‌ ناگه‌ن(عمر).

(۵) وه‌ک پاراستنی ئه‌مانه‌تی وه‌رگێران ده‌قی وته‌کانی دانه‌رم کردوه به‌کوردی، ده‌نا ره‌نگه به‌کارهینانی ئه‌و رستانه، بۆ کۆکه‌ره‌وه‌کانی فه‌رمووده، به‌لای خۆبشمه‌وه زۆر په‌سه‌ند نه‌بیت(عمر).

(۶) (ئه‌وه‌ی که‌مترین شاره‌زایی له‌زانسته‌کانی زمانی عه‌ره‌بیدا هه‌بیت، ده‌زانی که زانستی ره‌وانبێژی (به‌لاغه)، خۆشی سی به‌شی سه‌ره‌کیه و پێیان ده‌گوتریته: مه‌عانی و به‌دیع و به‌یان، که مامۆستایانی کۆمان به‌زۆری له‌نووسین و شیعره‌کانیاندا سوودیان لی کردوون و به‌کاریان هینان، به‌تایبه‌ت جه‌نابی خانی و جزیری و مه‌حوی و نالی و وه‌فایی و سالم و... هتد(عمر).

(۷) (ده‌سته‌واژه‌ی سبیر له‌ ئوسولی فیهی ئیسلامیدا، وه‌ک شیخ مه‌حه‌مه‌د ئه‌مین شه‌نقیته له‌لاپه‌ره ۲۵۷ی موزه‌کیره‌که‌یدا به‌سه‌ر، (روضه‌ الناظر) وه‌ ده‌لی: دوا‌ی دۆزینه‌وه و دیاریکردنی چه‌ند عیله‌تیک بۆ حوکمیک ئه‌و هه‌لاوێرد کردن و دیاریکردن و ده‌ستنیشان کردنه‌ی عیله‌ته‌که پێی ده‌گوتریته سبیر(عمر).

(۸) (تاییره، له‌ رۆژنامه‌ی، خه‌باتی ژماره (۲۴۵۷) \ ۷ \ ۴ \ ۲۰۰۷ لاپه‌ره چواردا، بلا‌وکراوه‌ته‌وه).

(۸)

دهروازهی دوووم

تیگه‌یشتن له‌مانای دووری ده‌قه‌کان و مانای دارپشته‌کان

به‌شی سیپه‌م:

فیقهی ماناکان و قوتابخانه‌ی وابسته‌گی به‌ده‌قه‌وه:

ئهم دوانه، دوو قوتابخانه‌ی، هاوتسا و به‌رام‌به‌رن به‌یه‌کدی، به‌لام قوتابخانه‌ی وابسته‌گی به‌ده‌قه‌وه (قوتابخانه‌ی راقه‌کردن و لیکدانه‌وه‌ی ده‌ق)، یه‌کانگیر ده‌بیت له‌گه‌ل فیقهی دارپشته‌کان به‌وشی‌پوازه‌ی، که لای ته‌هلی راکاریی هه‌یه و ته‌واو بووه، نه‌ک وه‌ک ته‌وه‌ی، لای ته‌هلی زاهیره.

ته‌وه‌ی زانراوه، قوتابخانه‌ی لیکدانه‌وه و ماناکردنی ده‌قه‌کان، له‌دوای دارپشته‌ی ته‌شریح، له‌ لایه‌ن ناپلیۆنه‌وه له‌سالی (۱۸۰۴) زاینیدا، راپه‌ری، که ته‌وکات فه‌قیه‌کان، به‌شپه‌یه‌ک خولبای ئهم ریتمه بوویون، که سه‌یرکردنیان بو‌ی، وای لیته‌اتبوو، که وه‌ک ده‌قیکی ریز لیگیراو لیی پروانن و ناییت که‌س لیی نزدیک بیته‌وه‌!. وای بو‌ ده‌چوون، تاهه‌رچهند داخواییه‌کان و تازه‌کارییه‌کانی ژیان سه‌خت بیت، ئهم یاسا‌دارپشته‌یان به‌که‌لکی ته‌وه‌دیت، که فریای هه‌موو ته‌وانه‌ی دیت‌ریش بکه‌ویت، به‌پیی بو‌چوونی ته‌وان، لای ته‌وان وه‌لام و چاره‌سه‌ری هه‌موو شتیکیان له‌لا ده‌سته‌که‌ویت، با رووداو و کیشه و تاریشه‌کان، چهند یاسایی، یان نا یاساییش بن!^(۱).

فه‌قیه‌ی فه‌ره‌نسی (دیپلومب)، هه‌رده‌م شانازی به‌وه ده‌کرد، که بست به‌بست و هه‌نگاو به‌هه‌نگاو، له‌شویین ده‌قه‌کان ده‌پوات، هه‌روه‌ها شانازی به‌وه ده‌کرد، که ده‌یگوت: به‌ئاسانی ده‌توانی بگاته جووری بیرکردنه‌وه‌ی دارپژه‌ری شه‌رع و هه‌رده‌م ده‌یگوت: دروشم و ئامانج و بیر و باوه‌ری من، به‌ر له‌هه‌ر تشتیکی دیکه، بریتییبه له‌ده‌قه‌کان.

به‌لام ئهم وابسته‌گی‌تییه به‌ده‌قه‌وه، ورده ورده که‌مبووه‌وه و له‌دواتردا، توێژه‌ره‌وه و ته‌وانه‌ی لیکدانه‌وه و راقه‌ی ده‌قه‌کانیان ده‌کرد، ریگه‌ی ته‌وه‌یان دا به‌خۆیان، که ته‌وه

پهراویزهگان

(۱) (عبد الحی حجازی: المدخل لدراسة العلوم القانونية . الكويت: مطبعة الكويت، ۱/۱۹۷۴/۵۶۳).

(۲) (راجع مؤلفنا: تفسير النصوص المدنية، ص ۱۷۰).

(۳) (المرجع السابق، ص ۱۸۸).

(۴) (نهم بیرۆکه‌یه، گهرچی به‌پله‌ی یه‌که‌م، باس له بۆچوون و گوتنی خه‌لکانیکی دیکه ده‌کات، به‌لام ته‌گهر ئیمه بگه‌رپینه‌وه بۆ نیو ده‌قه‌کانی قورئانیش شتی وای تیدا به‌دی ده‌که‌ین، که هانمان ده‌دات بۆ ره‌چاو کردنی عورفی خه‌لکی، به‌مه‌رجیک ته‌و عورفه دژنه‌بیت به‌یاسا سه‌ره‌کیی و بنه‌ره‌تی و دامه‌زراوه‌کانی ئاین، وه‌ک ئایه‌تی ۱۹۹ی سوره‌تی ته‌لبه‌قه‌ره، که ده‌فه‌رموویت: (خذ العفو وأمر بالعرف وأعرض عن الجاهلین)، که یه‌کین له‌مانا‌کانی فه‌رماندانه به‌ره‌چاو کردنی عورف و باوی باش، زۆرجاریش زانایان که ده‌مانگه‌رپنه‌وه بۆ هه‌ندیک شیوازی خویندنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئان، پیمان ده‌لین: ته‌و جۆری خویندنه‌وه‌یه، له‌رووی ماناوه دروسته، به‌لام چونکه له‌رووی خویندنه‌وه‌ی به‌شیوازی زمانه‌وانی و قه‌واعیدی نه‌حو، ریک نییه، ده‌بی ته‌وها نه‌خویندریته‌وه و ته‌وهایش لیک نه‌دریته‌وه، وه‌ک ئایه‌تی ۱۳ی سوره‌تی لوقمان، که ده‌فه‌رموویت: (وإذ قال لقمان لابنه وهو يعظه لا تشرك بالله، إن الشرك لظلم عظیم)، گه‌ر بیت و له‌سه‌ر وشه‌ی (لا تشرك) رابویتی و دواتری بخوینیته‌وه، وه‌ک سویندی لیدیت و له‌رووی ماناوه جوانیه‌که ده‌به‌خشیت، به‌لام چونکه له‌رووی زمانه‌وه وانه‌هاتوه، ده‌لین: ته‌وجۆره‌خویندنه‌وه‌یه، نامۆ و نه‌شازه‌) (عمر).

خواست و ئیرادانه‌ی، له‌و دیو دارشتنی ده‌قه‌کاندان، ببووین و بیسه‌پین، بۆ ته‌و به‌رته‌بردانه‌ی ده‌قه‌کان، به‌تایبه‌ت هه‌رکاتیک زه‌روره‌تیک رووی تیده‌کردن^(۳)، لیره‌وه ته‌م قوتابخانه‌یه له‌گه‌ل قوتابخانه‌ی فیه‌قی مانا‌کان، یه‌کانگه‌رده‌بیت و یه‌ک ده‌گرن و دوور ده‌که‌ونه‌وه له‌قوتابخانه‌ی وشه‌کاری.

ته‌وه‌ی جینگه‌ی بایه‌خ و گوتنه، ته‌وه‌یه، که به‌ پیرۆز سه‌یرکردنی ده‌قه‌کانی ته‌شریح، ده‌بیته‌ نماینده و رواله‌تی دیاری ریبازه ته‌قلیدی و لاساییه‌که‌ی، ته‌فسیری ده‌قی پیرۆز، یاخود ته‌فسیری ده‌قی ته‌شریحی دانراوی ئاده‌میزاد. له‌گه‌ل ته‌وه‌ی دواتر له‌ژیرسایه‌ی به‌یاسا کردنه‌کانی (ناپلین) دا، وه‌ک ریتیمیکی فیه‌قی بۆ لیکدانه‌وه‌ی ده‌قه‌کانی لیه‌تات، که ته‌وه‌یش شتیکی تازه نه‌بوو، بگه‌ر ته‌وه‌ی ریبازیکی هزریه‌ و ریباز وه‌رگرتن و ریتیمایی کردن له‌عه‌قله‌وه ریتیمویی مرۆقه‌ ده‌کات بۆی بۆ گه‌یشتن به‌و یاسایه، که ریز له‌ ده‌قه‌کان بگه‌ریت و هه‌رده‌م له‌گه‌ل به‌دیاره‌که‌وتنی دیاره‌ یاساییه‌کاندا، به‌دیاره‌که‌ون. له‌سه‌رده‌می زانستی، یاسای رۆمانیدا، فه‌قیه‌کان له‌ته‌فسیره‌کانیادا، ریتیمیکی دیکه‌ی وایان گه‌ته‌به‌ر، که له‌سه‌ره‌بانه‌ی به‌دوواداچوون و تووینینه‌وه و باس لیکردن و رۆچوون به‌قولایی مانا‌کاندا پروات و له‌دووی بنه‌ما و بنجینه‌ی دارشتنی خودی وشه‌کان و رۆچوون به‌دیاره‌قولاییه‌کانیادا بزانییت، بنه‌ما و ره‌گه‌زی شته‌کان و مه‌به‌ستی دارپه‌ژه‌ری ده‌ق و یاسا‌کان و ناسینه‌وه‌ی خواستی شه‌رع دارپه‌ژی حه‌قیقی و لیکدانه‌وه‌ی مه‌نتیقی، که پشت به‌ستیت به‌به‌کاره‌یتان و به‌گه‌رخستنی لیکچواندن (قیاس)ی مه‌نتیقی.

له‌گه‌ل ته‌وه‌ی، ده‌قه ته‌شریحیه‌کانی یاسای ئینگلیزی که‌م بوون، به‌لام ته‌م ریباز و ریتیمه، زۆرنامۆ نه‌بوو له‌ فیه‌قی ئینگلیزی، که لیره‌وه، فه‌قیه‌ی ئینگلیزی ته‌لن ده‌لی: (له‌میانه‌ی ته‌و یاسا و بنه‌مایانه‌ی، که له‌کاتی ته‌فسیرکردن و لیکدانه‌وه‌ی هه‌رپرگه‌یه‌کی یاساییدا، سوود به‌خشن، ته‌وه‌یه، که مرۆقه‌، وه‌فای هه‌بیت بۆ هه‌رمانایه‌کی باو و زانراو و به‌کاره‌یتراوی هه‌رده‌قیک و به‌پیی لیکدانه‌وه‌یه‌ک بیت، که نه‌حویه‌کان به‌کاریان هیناوان، به‌مه‌رجیک، له‌گه‌ل مه‌رامه سه‌ره‌کییه‌کانی دارپه‌ژه‌ری یاسا‌کاندا دژنه‌ین)^(۳)(۴).

(۹)

دەروازەى دوووم

تېگەيشتن لەمانای دووری دەقەکان و مانای دارشتنەکان

بەشى چوارەم:

فيقهي ماناکان و فوتابخانەى کۆمەلایەتى (دیرۆکی):

بیرۆکەى بنەمای فيقهي کۆمەلایەتى، کە کاتى خۆى (سافینی و فيختە)، لە ئەلمانیا، دایانەزراند، ئەوێه: کە تاکە سەرچاوەى یاسا، ویتدانى گەل و نەتەو، یان گیانى گەل و نەتەو و خەلکە^(۱)، چونکە هەردەقینکى تەشریعی، لەبنەرەتدا ملکەچە بۆ یاسای گۆزان هاتن و دەروورەر و بەئەندازەیک لەعەقلى یاسادارپێژى وەزعیى جودا دەبیتتەو، تا ژيانیکى سەرپەخۆ دەست پێبکات^(۲).

هەربۆیەکە، پێویستە بەپێى بارودۆخ و کەشوهەواى کۆمەلایەتى لیکبدرێنەو. بەمانا بەپێى ئەو لیکبدرێنەو، کە ئەگەر شەرح دارپێژەکە، زیندووبایە، بۆ ئەو سەردەمە چۆنى رەفتار دەکرد؟، یاخود دادوەر، کە بیهوێت لیکى بداتەو.^(۳)

بەناویانگترین کەس، کە ئەم بۆ چوونەى هەبیت، فەقیهى فەرەنسى (سالى)یە، کە لەکاتى پێشکەشکردنى کتیبەکەى زانای فەرەنسى (جنى)، هەموو بۆچوون و مەزھەبەکەى خۆى، لەو رستەیهدا کورت کردۆتەو، کە دەلێ: (دەچین بۆ ئەو پەرى بەیاساکردنى شارستانی، بەلام، لەرپگەى یاساکردنى شارستانییەتەو)^(۴).

واتە: تەفسیرکردن لە دەقەکانەو دەستپێدەکات، بەلام وابەستە ناییت بەدەقەکانەو. بەلکو ئەیانبوورینیت و بە هەرشتیک لەگەڵ پێداویستییهکانى سەردەم و کۆمەلگادا بگونی.

ئەوێ راستى بێت، فيقهي ماناکان، چارەسەرى ئەودەقانه دەکەن، کە کۆمەلێک پێوهرى گشتیيان لە ئامیژ گرتووه و کۆمەلێک یاسای گشتى دەگەیینن، کە لەزۆریه یان کاتدا بەزۆرى لەسروشتى دەقەکان بەدوورن، چونکە ئەوان سنووردارن!، یان

كۆمەللىك حالتى وەھا، كە دەقەكان، راستەوخۇ پىيان چارەسەر ناكىت، بەلكو لەدووى رىتم و رىبازى گىشتى دەقەكان، دەگەرپىت و مانا و ئارمانجەگىشتىيەكانى تەماشادەكات و لەو پىيشەو، بەرەو دەستنىشانكردنى چارەسەر دەچى.

كەواتە، ناكەو پىتە ژۆر فشار و گوشارى ھەندىك تەفسىر و لىكدانەو، كە قوتابخانەى مېژوو تىايدا لىكدانەو بۇ دەقەكان دەكەن، بەلام لەگوتنەكەى (سالى)، نىزدىك دەبىتتەو، كە دەلپت: (دەچىن بۇ ئەوپەرى بەياساكردنى شارستانى، بەلام، لەرپىگەى ياساكردنى شارستانىيەتەو)، چونكە فىقھى ماناكان، باس لەو دىو دەقە شەرعىيەكان دەكات، بەلام لەمىانەى مەبەستەكانى دەق و گىيانى دەقدا.

پەراويزەكان

(۱) (المرجع السابق ، ص ۱۷۲).

(۲) (دەكرى ئىمەيش لەگەرەنەو ماندا بۇ ئەم لايەنە و بەوردى سەيركردنى، بگەينە سنوورىكى ھاوبەش لەنىوانماندا، كە دەبىنن: زانايانمان لە زۆر جىگەدا پىمان دەلپن: (بىتغىر الفتوى بتغىير الزمان والمكان)، بەرەچاوكردنى ياساى: (لا اجتهاد مع النص) دەبىت، ئەو پىش دووبارە بەرەچاوكردنى خالى گىنگى ئەو، كە (دەقەكان ئەگەر قەتعىول سبوت بوون، بەلگەيش ھەبىت لەسەر ئەو، كە ئەومانايەى بۇى دانراوہ زىاتر ھەلناگرپت) وەك روونكردنەو كانى پىتغەمبەر (د.خ)، بۇ ئايەتەكانى باسى نوپژ و دىيارىكردنى كات و ژمارە و شىوازى كردنيان، كە ھەرگىزاو ھەرگىز، بوارى ھىچ را دەبرىننىكيان تىدانىيە، ھەرەو ھا سەرجم بابەتە عەقائىدى و پەرسىشىيەكان بەشپەو ھەكى گىشتى) (عمر).

(۳) (چەندىن جار ئىمە خوئىندومانەتەو كە عومەر (ر) لەسەردەمانى خوئىدا گوتوويەتى: (لو إستقبلت من أمرى ما إستدبرت) كە گۆرانكارى بەسەردا ھاتنى تىدايە و پروابوونىكى بى سنوورە بە زىاد و كەمكردنى زانست!) (عمر).

(۴) (زۆرجار لەنىو كىتپەكانى خوئماندا دەخوئىنەو كە پىمان دەلپن: (ان كنت أمرا بالمعروف، فالىكن أمرك بالمعروف معروف) ئەمەيش خوئى لەخوئىدا قەيرانىكە، كە زۆرجار دەبىنن: كەسانىك لەبوارى چاكسازى و گۆرانكارىدا كاردەكەن و ھەولئى باشتر كردنى كۆمەلگا دەدەن، بەلام ھەول و كارەكانيان لە خراپكارى و كارى خراپدا خوئى دەبىنپتەو، ھەر بۆيەكە، ھەر گۆرانكارى و ئەنجامدانى كارىكى چاك، وا دەخوازپت بە فەلسەفەيەكى مىكافىيالىيەنەدا نەپوات و پروابوون نەبىت بەو، كە ئارمانجى باش بە گرتنەبەرى ھەنگاوى خراپ و دەستدپت، دەنا كۆمەلگا تىكدەچپت و ئەوكات، بۇ بەناو بەھەشت چوونەكەى تىرۆرىستانىش جىي دەبىتتەو!) (عمر).

دهروازهی دووهم
تیگه‌یشتن له‌مانای دووری ده‌قه‌کان و مانای دارشته‌کان

به‌شی پینجه‌م:

فیقهی ماناکان و لیكدانه‌وهی وشه و تیكست و لیكدانه‌وهی به‌رته‌سك:

له‌گه‌ل هەر تیروانینیکی لاهه‌کی و رواله‌تیدا وات بو دیار ده‌که‌ویت، که فیقهی مانا، ئەو فیقهه‌یه، که لیكدانه‌وهی پیت نامیزی ده‌یگه‌یینیت، وه‌ک چۆن وات بو دیتته‌به‌رده‌م، که لیكدانه‌وهی پیت نامیزی ئەوه‌یه، که لیكدانه‌وهی به‌رته‌سك ده‌یگه‌یینیت، هه‌رسیکیشیان به‌رامبه‌رن به‌ فیقهی مانا، هەر بۆیه‌که بو‌دیاریکردنی هه‌ریه‌ک له‌مانه، ئەم روونکردنه‌وانه ده‌خه‌ینه به‌رده‌م:

أ : فیقهی ماناکان – وه‌ک به‌دیارکه‌وت – ئەو فیقهه‌یه، که قۆرخ بو‌ته‌وه له‌نیو بازنه‌ی پیت و وشه‌کانی ده‌قه‌کان و له‌دیار ماناگه‌یاننده‌کان، به‌پیی زانسته زمانه‌وانی و ئوسولی و مه‌نتیقییه‌کان، که‌وابوو، ئەم زۆر به‌رفه‌تره، له‌لیكدانه‌وهی پیت نامیزی رووت.

ب : لیكدانه‌وهی وشه‌کان، بریتییه له‌تیگه‌یشتن له‌کۆمه‌لیک رسته و دارشتن به‌پیی پیوه‌ری زمان. بنه‌مای سه‌ره‌کیش ئەوه‌یه، که هەر لیكدانه‌وه‌یه‌ک، ده‌بی پرپه‌پری وشه‌کان بی‌ت، به‌مه‌رجیک هۆکاریکی ته‌واو به‌ده‌سته‌وه نه‌بی‌ت، که مانای ده‌قه‌کان به‌پینچه‌وانه لیک بدریتته‌وه. واته ئەسل ئەوه‌یه که به‌ته‌نه‌اده‌قه‌کان ئەو توێژاڵ و گه‌یینه‌ره‌ن، که ده‌بنه هۆی تیگه‌یشتن له‌خواستی شه‌رح دارپۆژ له‌ده‌قه‌کانیدا.^(۱)

ئوه‌ی له‌چیرۆکی (بازرگانی چه‌ک) ه‌که‌ی (شکسپیی) دا هاتوه، له‌م جۆرانه‌یه، که له‌ویدا (بۆرشیا)، له‌لیكدانه‌وهی ده‌قه‌کاندا وابه‌سته ده‌بی‌ت به‌ ده‌قه‌کانه‌وه بو رماندنی (شایلۆک)، چونکه لیكدانه‌وهی وشه‌کان به‌رامبه‌ره، به‌لیكدانه‌وهی مه‌نتیقی.

ئەوھىش لاي گشت لا روونە، كە فيقھى دارىشتنەكان، لىكدانەوھى وشە و مەنتىقىي دەگرىتتەوھ.

ج: لىكدانەوھى بەرتەنگ: برىتییە لە سنووردانان بۆ بەرفرەيەتى وشەكان و قۆرخ كردنى لە خواستى دارىژەرى شەرعدا، لەكاتىكدا، كە خودى دەقەكە، زۆرتر بگەيىنەت لەوھى، كە خودى شەرع دارىژەكە بىلەت^(۱).

ھەر بۆيەكە ھەيانە گوتوويانە^(۲): لىكدانەوھى (تەفسىر) سى جۆرى ھەيە:

يەكەم: لىكدانەوھى دەقاودەقى پىتەكانى دەق.

دووەم: لىكدانەوھى بەرتەنگ، ئەوھىش ئەوھى، كە سنوورى مانای وشەكان دەبەزىنەت و تەنھا خودى پىتەكان، چ دەگەيىن ھەر ئەوھى.

سێيەم: لىكدانەوھى بەرفرە: ئەوھى، كە سنوورى مانای پىتەكانى دەبوورنەت و درىژەدەكەيشەت، تادەگات بەلىكچواندن (قياس). كەوابو فيقھى دارىشتنەكان نزديك دەبىتتەوھ، لە لىكدانەوھى پىتەكانى و لىكدانەوھى بەرتەنگ بەم مانايە، بەلام لىكدانەوھى ماناكان، لە لىكدانەوھى بەرفرە نزديك دەبىتتەوھ، بەلام ھىشتا ئەم بەرفرەترىشە^{(۴)(۵)}.

بەراویژەكان

(۱) (سمير تناغو. النظرية العامة للقانون. الإسكندرية: ۱۹۷۴، ص ۷۵۳).

(۲) (كە دەگەيىنەوھى بۆزانستىي تەفسىرى دەقەكان لاي گەورەزانايانى ئىسلامى، پىمان دەلەين: (خیر مايفسر به القرآن القرآن ثم السنة) كە ئەمەيشە لەپۆلەند كردنى سەرچاوە تەفسىرىيەكاندا پىمان دەلەين: دەبى بەم چەشنە پىتە: (۱) - التفسير بالمأثور. ۲- التفسير بالمأثور والرئي المقبول. ۳- التفسير بالرئي المجرد المقبول) ئىتر بەم چەشنە بۆمان دەردەكەوئەت لەنێو زانستەكانى خۆشماندا ھەموو ئەو جۆرە بۆچوونانە ھاتوون و گەرانەوھى بۆلايان ئەركى سەرشانى قوتابى زانستە و مەبەستى من لەم بەراویژ و بەدووداچوونە درىژانە ئەوھى، كە لەلايەك خۆنەر لە زانستەكانى خۆمان نامۆ نەبىت، لەلايەكى دىكەيشەوھ، بزنان كە كارى من لەم ھەرگىزانەدا، تەنھا ھەرگىزان نىيە، ھەك چەندىن جارى دىكە ناماژەم بۆكردوھ (عمر).

(۳) (راجع تفسير النصوص المدنية، ۲۴۲).

(۴) (أحمد سلامة. المدخل لدراسة القانون. القاهرة: ۱۹۴۷، ص ۲۱۶. وسليمان مرقص. المدخل للعلوم القانونية، ۱۹۵۷، ص ۲۴۴).

(۵) (تائىرە، لە رۆژنامەى، خەباتى ژمارە (۲۴۹۹) ۱۹/۵/۲۰۰۷. لاپەرە چواردا، بلاؤكراوھتەوھ).

(۱۱)

دهروازهی دووهم

تیگه‌یشتن له‌مانای دووری ده‌قه‌کان و مانای دارپشته‌کان

به‌شی شه‌شهم:

فیقهی ماناکان و ته‌فسیر و مانای به‌رفره:

د. مرقص پییوایه که ته‌فسیر و لیکدانه‌وهی به‌رت‌نگ، پراو‌پری‌ئو ته‌فسیره‌یه، که په‌رده له‌سه‌رخواست و ئیراده‌ی دارپژه‌ری شه‌ریعت هه‌لده‌داته‌وه و ده‌یگه‌یی‌ت، یاخود ئه‌وه‌یه، که بریارده‌ر و هه‌لسه‌نگینه‌ری شه‌ریعه‌ته!^(۱)

به‌لام مه‌به‌ست به‌ته‌فسیر و لیکدانه‌وهی به‌رفره، ئه‌و ته‌فسیره‌یه، که به‌ته‌نهما هه‌لا‌ژێردی ماناکانی ده‌ق ناکات و به‌س، به‌لکو په‌نایش ده‌بات بو‌ لی‌چواندن (قیاس‌ی داپۆشراو و نادیار، یاخود وه‌رگرتنی حوکم، له‌سه‌ر مه‌بادیتو بنه‌ما گشتیه‌کان)^(۲).

ئهم جو‌ره لیکدانه‌وه و ته‌فسیرکردنه، ئه‌وه‌یه، که ئه‌و بو‌چوونه‌ی به‌سه‌ردا جیبه‌جی ده‌یی‌ت، که ده‌لی: له‌لی‌کدانه‌وه‌ی، ئه‌و ده‌قانه‌ی، که باس له‌ جینایات ده‌که‌ن، دروست نییه، کاری پی‌بکریت! ئیتر به‌پیی بو‌چوونی ئه‌و، نه‌ته‌فسیری مه‌نتیقی، ته‌فسیری به‌رفره‌یه و نه‌ته‌فسیری پیت نامیزی و رواله‌ت په‌روه‌ریش ته‌فسیری به‌رت‌سه‌که‌!

ئه‌وه‌ی راستی بی‌ت، وه‌ک ده‌لین: بوونی چه‌ندین زا‌راوه‌ی لی‌کجودا، هی‌چ نه‌نگیه‌کی تیدانییه^(۳) و لی‌روه، ته‌فسیری به‌رت‌نگ و فیقهی دارپشته‌ی وشه‌کاری یه‌ک ده‌گرن، وه‌ک چۆن فیقهی ماناکان و ته‌فسیری به‌رفره‌یش یه‌کده‌گرن.

فیقهی ماناکان، ئه‌و فیقه‌یه، که له‌ئارمانج و رۆح و حیکمه‌تی گشتگیری ده‌قه‌کانه‌وه، که خودی دارپشته‌ی شه‌رع ده‌یه‌و‌یت پی‌ بگات.

ئهم بیروبو‌چوونه، زۆر نزیکه له‌جو‌ره لی‌کچواندن (قیاس‌ی‌یک، که له‌یاسای وه‌زعی دارپژه‌راوی مرو‌قدا پی‌ی ده‌گوتریت: (قیاسی یاسایی)، ئه‌ویش بریتییه،

له لیکچواندن حالتیک، که هیچ ده قییک دهر باره ی نه هات بیت، به حالته تی کوی مبدده نو بنه ما یاساییه کان و رۆحی نیزام و یاسا، وهک جیبسه جیکردنی حوکمی شه و گریه ستانه ی ناویان براوه، له سه ر نه و گریه ستانه ی، که له نیو ده قه کاندانه هات بن، همرکاتیک له ناوه رۆکدا، وهک ناوبراوه کان وه هابن.

له هاوشیوهی شه جۆره قیاسه شه وهیه، همرشتیک، که فه قیه تیک پیی هه لده ستی له تیگه یشتن له بیر و هزری گشتی همرکومه له ده قیک، بو شه وهی بیته بنه ما و بنه رته تیکی گرنگ بو شه وهی، له ژیر رۆشناییدا، هه موو شتیکی گشتی جیگه ی بیته وه، شه وه یش وهک هه لیکه فیه هیانه، که ویستوو یانه قیاس بیگه ی بیت، وهک شه ده قانه ی همرامیتی ریبه ده گه یینن و همرامکردنی ریبای گه و ره و زیان گه یاندنی گه و ره، له چهنده حالته تیکی دیاریکراودا و پووجه لکردنه وهی هه لسوکه وت و ته سه رو فی شه که سانه ی، له رووی عه قله وه، که شه نه دامن، یاخود همرگر بیه ستیک، که دوو لایه نه ی گریه سته که، هاوتا نه بن، بو شه وهی، له ده ره نجامی شه بو چوونه دا، بگه نه شه ناکامه ی که: همرکات یه کیک له دوو لایه نه ی گریه ست شه وه نده ی وه ده ست نه هینا، که به خشبویه تی، بریاری هه لو ه شانده وهی گریه سته که ی بدریت.

جاری وایش ده بیت، مه به ست به لیک چواندن، بریتی ده بیت له گه یشتن به ودیوی شه هزرانه ی، که یاسا کانی له سه ر دامه زراوه، تا په رده له رووی شه ومه بده تانه هه لیمالیت، که گشتین و بالیان کیشاوه به سه ر یاسا کاندا، لیره دا نمونه به مافی زیندانی کردن ده هیندرته وه و بیرۆکه ی هاویه شیتی له به رژه ونده ی به رامبه ر، له یاسادا، به لآم شه وهی هه یه، که شه جۆره بیر و هزره، نه وهک وه رگرتنه، نه وهک لیکچواندن^(۴).

پهراویزهکان

(۱) (سلیمان مرقص، مرجع سابق، ص ۳۴۲).

(۲) (جهنابی دانه ر، چهنده زاراوه یه کی ئوسولنی لیره دا به کار ده هینیت، وهک فه حوای عیباره ت و قیاسی خه فی، که هه ریه ک له مانه، خۆیان کومه لیک ناماژهن و له گه رانه وه بو نیو سه رچاوه ئوسولیه کان، ده زانین که جۆره کانی دیاله ته ی ده قه کان له سه ر چهنده به شیکن و له وه دا تاچهنده به لگه یان نا؟، هه ندیکان جیگه ی رای جیاوازن و هه روها خودی لیکچواندن (قیاس)، کینرکیته کی زۆری له سه ره، که ئایا ده بیته یه کیک له سه رچاوه کانی ته شریع یان نا؟، داودی زا هیری و نیبنو هزمی شه نده لوسی، دانی پیدانانین، که شه وه یش خۆی له خۆیدا (قیاسی خه فی) و (قیاسی جه لی) هه یه، ئامۆژگاریم بو قوتابی زانسته شه رعیه کان شه وه یه، بو زیاتر تیگه یشتن له و بابه ته، زۆر زانستیان بگه رینه وه بو په رتووی: (مذکره الشنقیطی)، که به سه ره په رتووی (روضه الناظر) ی نیبنو قودامه ی مه قدیسییه وه، نووسراوه، که تیایدا شه نقیتی ره حمه تی، توانیویه تی هه ردوو بو چوونه لیکچودا سه ره کییه که ی زانایانی ئوسول کۆیکاته وه و به پیی ریبازی شه هلی ده لیل و شه هلی که لام شتیکی باش و پر به ها ئاراسته و پیشکش بکات) (عمر).

(۳) (لامشاحه فی الاصطلاح) ده سته واژه یه کی باوی نیو زانایانه و له لیکدانه وه و ته فسیر کردنیشیدا ده لین: کاتیک نه نگه له و جیاوازیانه دا نییه، که جیاوازی نه بیته هۆکاری لیکحالی نه بوون، شه وکاته ی که یارانی پیغه مه ر (د.خ) شه نسارییه ت و مه ککیه تیان به لاوه ئاسایی بو، ئاسایی بو، به لآم له یه کیک له گه شته کاندایه که خه ریک بو سه ر بکیشیت بو خوینرشتن و ده مارگیری نه فامی، ریگه یان لیکگیرا، هه روها شه گه ر شوینکه وته ی قوتابخانه هزری و فیه هییه جیاوازه کان سه ری ده کیشا بو به زانندی سنووری شه ده بی رای جیاوازی، شه وکات،

خودی جیاوازییه کان و تا کام و دهره نجامه کانیشی ده که ونه وه ژیر پرسیار، به مانا، که سه ری کیشا بۆ شه وه ی، که مام هه ژاری ره همه تی ده لی: (موسلمان به موسلماننی ده لی: هه رته من راستم تۆ هه لی) (عمر).

(۴) (لیره دا به پیویستی ده زانم تاماژه بۆ حاله تیکی دووربینی عه لی کوری نه بوتالیب بکه م (ر)، له کاتی جیبه جیکردنی فهرمانیکی پیغه مبهردا (د.خ)، که نه وکاته ی خوی گه وره پیغه مبهری له وه تاگادار کرده وه (د.خ)، که ئافره تیک نامه یه کی له یه کیک له یاره کانه وه پییه و ده یگه یینیت به قوره یش تاوریای هه لسه تی پیغه مبهردا (د.خ) بن، که عه لی (ر)، ئافره که ده یینیت، داوای دهرخستنی نامه که ده کات، شه ویش حاشای لیده کات و عه لی پیی ده لی: (لتخرجن الکتاب أو لألقین الثیاب)، که شه مه به روونی لیه وه دیاره، که شتیکی دیکه دیتته پیش، که دهرخستنی لاشه ی ئافره تیکی نامه حره مه، به لام شه وه ترساندنه، رینگه به خۆی ده دات، که کاری وابکات، ره نگه وایشی بکردایه، که ده کری بکریته بنه مایه کی بی سنوور بۆ شه وه که سانه ی که له بازگه کاندان، سه ر له هیج نابینه کی وه که شه حاله ته بکه نه وه، له کاتی پیگه یشتنی هه والیکی هاوشپوه دا، که خودی بینینی عه وره تیکی بیانی چه ند ناشه رعیه، پاراستنی به رژه ونه ندی گشتی، زۆر گرنگه ره و به پیی پیویستی شه حکامه کان شه وها ده گۆردرین) (عمر).

(۵) (راجع مؤلفنا . تفسیر النصوص المدنیة، ص ۳۰۷).

(۱۲)

ده روازه ی دووم

تیگه یشتن له مانای دووری ده قه کان و مانای دارشته کان

به شی حه وته م:

فیقه ی ماناکان و گونجاندنی فیقه له گه ل واقع، له ژیر روشنایی

حیکمهت و ته فسیر و مانای به رفره:

فه قیه ی شینگلیزی (بنشام)، له کتیه که ی خۆیدا (ئوسولئ شرایع)، نمونه یه که بۆ گونجاندنی ده ق له گه ل واقعدا، ده هیینته وه، که شه ویش یاسایه که، دارپژه ره که ی له نیو کۆمه لگایه کدا گوتویه تی: که شه کۆمه لگایه، تاوانی کوشتنی له نیودا زۆر بووه . له ویدا برگه یه که هاتوه، که دان به وه دا ده نیت، که هه رکه س خوینیک له سه رشه قام برپیت، شه وه که سه بریار و حوکی له سیداره دانی له مه ر ده رده چی . جاریک وارپده که ویت پزیشکی نه شته رگه ری، له سه ر شه قامیک پیاوکی له هۆش خۆ چو ده یینیت و شه میش به په له بۆ رزگارکردنی، خوین لیگرتنیک بۆده کات و کابرا ده مریت، لیره دا پزیشکه که ده دریت به دادگا، جا شه گه ر پزیشک برپاره که ی یاسای به سه ردا جیبه جیکات، ده بی برپاری له سیداره دانی پزیشکه که ده ربکات، چونکه له سه ر شه قام خوینی له لاشه یه که هیناوه، (شه میش به پیی تیگه یشتن له ده قاره قی پیته کان و رواله تی ده قه کان)، گه رییت و روو له وه بکریت، تاچه ند ده قه که له گه ل واقعدا ده گونجیت، شه وکات واپیویست ده کات، که برپاره که جیبه جی نه ییت، چونکه حیکمه تی دارشتنی ته شریع (فیقه ی ماناکان) وای خواستوه، مه به ست به دارشتنی یاساکه، بۆ خوینرشتنی تاوانه، نه وه که بۆ چاره سه ر پیشکه ش کردن^(۱).

هەرلیرهوه دهبینن: فیهی ماناکان، باشتین و شایترین ریگا و دهروازهن، بۆ گهیشتن بهچارهسهرکردنی کیشه کۆمهلایهتییهکامان و کردنهوهی گری کویره لهبن نههاتوهکانی خهلکی و دۆزیینهوهی ریگهچاره بۆیان و بۆیشمان دهردهکهویت، که دۆشدامان بهدیار فیهی پستهکان، ئۆمهت بهرهو دواکهوتن و لهدواکهوتندا دههیلتهوه و دۆش دادهمینهت بهدیار تیگهیشتنی کهسانیکی تایبهتییهوه بۆ سهردهمانیکی تایبهتی و ئیتر ههرگیز بواری نهوه نادات، بگات بهکاروانی پیشکهوتنی شارستانی سهردهم.

بهپهچهوانهیشهوه، فیهی ماناکان، یارمهتیدههری سهرهکین بۆ وهپیشهوه چوونی ئۆمهت و بهدهستهتینانی پیشکهوتن و سهرکهوتن و پیکهوه ژینانی پر لهخۆشی و یهکتروستی و پهیهندی باش، لهنیوان خهلکی و کۆمهلگا و چاکسازی کردن لهنیوان دل و دهروونهکاندا.

پیدهچی و بهدووری نازام ئهमेی، که من بانگهشهی بۆدهکهه ههندیک بیت لهوهی، که فیهزانی تونس (تاهیر بن عاشور)، بانگی بۆ دهکرد، که دهیگوت: (بازانستی نارمانجهکانی دارشتنی شهریهت، بیتهجیگری زانستی ئوسول فیهی ئیسلامی).

دهبی ئهوهمان لهیاد بیت، که فیهی مانا، نابی ریازی تاکه کهسیک، یان کهسایهتییهک بیت و بیگریته بهر، بهلکو دهبی کۆمکاریکی فیهی ئیسلامی جیهانی ههیت و بیکهنه بنهما و کۆلهکهی ئیجتیهادهکانیان، بهپیی نارمانجهکانی دارشتنی شهریهت، نهک بهپیی ههزه مهزههبی و خواست و فرمانه حیزبیهکان.

ئهوهی جیگهی داخه، ئهمرۆ ههندیک گهورهزانا ههن، که فهتواکانیان دهردهکهن، بهپیی بنهمای فیهی دهقهکان کار دهکهن و ناگهپینهوه بۆ فیهی نارمانجهکانی دارشتنی شهریهت وهک دروستی گریبهستی پرۆسهی هاوسهگری (میسار)^(۱)، که لهپریگهی فیهی دهقهوه دروسته، بهلام بهرهچارکردنی مانا و ئارمانج، دروست نییه، ههروهها زۆرشتی دیکه. خوایش لهههمووان زانتره^(۲).

پهراویزهکان

(۱) (بنشام. أصول الشرائع. ترجمة أحمد فتحي زغلول. القاهرة. المطبعة الأميرية، ۱۳۰۹ هـ، ص ۱۶۱).

(۲) (دهستهواژهی گریبهستی هاوسهگری، رهو (میسار)، بهو گریبهسته دهگوتیت: که ئافرهتیک، بهبوونی وهلی ئهمر و شایهت و مارهیی، بهوه رازی دهیت که میرد بهپیاویک بکات، بهدهر لهمافی سهرجینی، هیچ ماف و ئهکرینکی دیکه لهنیوانیاندا نهیت، ئهمه بهلای زانایانی هاوچهرخ و کۆمکاری فیهی ئیسلامیهوه دروسته، بهلام دانهر وای بۆ دهچیت که مافی ئافرهتهکه فهوتاه و رهچاوی دووربینی نارمانجهکانی دارشتنی شهریهت نهکراوه!، که دهگری خۆینهر به دریزی بگهپینهوه بۆ ئهو جۆره باسانه لهلای زانایانی هاوچهرخ بهتایبهت بۆ مالپهه زانستییه ئاینیه شهرعییهکان، که چهندین زانای و لاتانی ئیسلامی لهو دیوانهوهن و وهک ریگه چارهیهک ریگهیان بهویش و بهنیکاحی عورفیش داوه، که نیکاحی عورفی بریتییه لهوهی ئافرهتیک، کیژ، یان، بیوهژن، بهبوونی وهلی ئهمر و شایهت و مارهیی، میرد بهپیاویک دهکات و باسی کاتی دیاریکراو، بۆ لیکجودابوونهوه ناکهن و زۆریک لهزانایانی هاوچهرخ ریگهیان پیداه، بهتایبهتی لهولاتی میسر و لهبهر چاوی گهوره زانایانی ئهزههری شهریفدا، که من یهک بهخۆم زیاتر، بۆ لای ئهو ئاسانکارییه دهچم، نهوهک ئهو توندیه لاساییهی، که باوه و بهبی دووربینی و وردبوونهوه و بهدوواداچوون بریاری ههرامیتهی دهدهن (عمر).

(۳) (تائیه، له رۆژنامهی، خهباتی ژماره (۲۵۱۳) ۲/۶/۲۰۰۷ لاپهه چواردا، بلاؤکراوتهوه).

به‌شی هه‌شته‌م:

فیقهی ماناکان و فیقهی ره‌چاوکردنی به‌رژه‌وهندی و عه‌قل:

زانای پایه‌به‌رز، ئین عاشوور، گه‌یشتووته چله‌پۆیه‌ی ورده‌کاری و دووربینی، له‌وه‌دا، که ده‌فه‌رموویت: (وێرای نه‌وه‌ی، که ئاین مرۆقی بانگ کردووه بۆ ته‌ماشاکردن و ره‌چاوکردنی به‌رژه‌وهندی خه‌لکی، سنوورێکی دیاریکراو و پیناسه‌یه‌کی سنووردار و به‌رته‌سکی دانه‌ناوه بۆ ده‌سته‌واژه‌ی به‌رژه‌وهندی! بگه‌، تیگه‌یشتن و دیاریکردنی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی، سپاردووه‌ته‌وه به‌مرۆق خۆی و به‌هه‌ست پیکردنه‌کانی، له‌رێگه‌ی عه‌قل و له‌رێگه‌ی هه‌لبژاردن و هه‌لاژێرده‌کانی خۆیه‌وه، به‌لام به‌پۆیستی گێراوه له‌سه‌ری، که وابه‌سته‌بیت به‌ ئاکامه‌کانی لیتتیگه‌یشتنه‌که‌ی عه‌قلیه‌وه و به‌پۆیستی گێراوه، که ده‌بیت وابه‌سته‌ بیت پیه‌وه و کرده‌وه‌ی پێ بکات، ئیتر ئه‌م به‌پۆیستی گێرانه پۆیستی گێرانی ئاینیه‌ و له‌دووی به‌رژه‌وهندی ده‌چیت، که ئه‌ویش ئاکام و ده‌ره‌نجامی تیروانینی عه‌قل و نه‌زموون و تاقیکردنه‌وه‌کانه، که ئه‌مه له‌راستیدا، مانایه‌کی گه‌وره و گرانه و یه‌کیکه له‌مانا گه‌وره و گرانه‌کانی ئاینی ئیسلام، که مرۆقی بۆبه‌رز ده‌کاته‌وه، چونکه ئه‌م ئاینه، هه‌ست پیکردنه‌کانی عه‌قلی، له‌گه‌ڵ رۆح و نه‌ینیه‌کانی نیگا، تیکه‌ڵ و ناوێته کردووه) ئه‌مه مانای ئه‌وه‌یه: (که هه‌ر عه‌قلێکی مرۆق دۆستی مرۆقانه، که برۆی هینابیت به‌ پۆیستی شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ران (د.خ)، شایانی ئه‌وه‌یه، که ببیته هاوبه‌شی پیناسه‌ی ماناگشتیه‌کانی پیغه‌مبه‌رایه‌تی، بۆته‌وه‌ی بیخاته نیو بازنه‌ی به‌رژه‌وه‌ندییه ورد و لاوه‌کیه‌کانی خودی پیغه‌مبه‌رایه‌تی)^(۱).

رەنگە بەھۇى ئەم تىگەيشتنە قوللەيەو، بەھۇى ئەم ھەستىكردنەى بەپايەى بەرزى عەقل، لەشۆينەوارى جىنشىنى عەقل بۆ خۇاى گەورە لەسەر زەوى، ئەو مانا جوانە وەربگىت، كە ئىمامى شافىعى لەپىشەكى (موافەقات) ەكەيدا ئامازەى بۆدەكات و دەفەرموويت: (شۆينكەوتەى ئايىنى پىرۆزى ئىسلام، بەھۇى كارپىكردنەىو، لەدنيا و رۆژى دوايىدا، شۆينەوارىكى گەورەى ھەيە و ئەگەر، ھەريەكىكىان بۆ خۇى پىغەمبەرىش نەبىت، لەناخيدا پىغەمبەرايەتى دەگەرپت).

بەھادانان بۆ ئىجتىھاد:

ئەو ئىجتىھاد و خۆماندووكردنەى، كە دادەنرپت بەكۆلەكە و بنەماى گەورە بۆ مانەوەى ئەم ئايىنى ئىسلامە، ئەو خۆ ماندووكردنەى، كە پەنادەباتە بەر بەگەرختىنى عەقل و راى مۆڧ، لە زۆرىنەى كات و زۆرىەى كارەكاندا، كە ئەوئەيش لەبنەرەتدا، بۆ وەديارختىنى مەبەست و ئارمانجەكانى دارشتنى شەرىعەت و دۆزىنەوەى بەرژەوەندى و ماناكانى دەق و ياسا گشتىيەكانە، كە ئەوئەيش بۆچەسپاندى دادەروەرى و ھەقە، لەكاتى رووداو و شتە تازەكاندا. شەرىعەت دەرگاي توپۆينەو و بىرکردنەو و الا كردووه و ھانى عەقلى داوہ بۆ بەگەرختىنى و بۆ تەنگ ھەلچىن بەگشت بوارەكانى ژيان و پەند وەرگرتن لىيان، خوا دەفەرموويت: (ئەى ئەوكەسانەى كە خاوەنى ھەست و عەقلن، دەپەند وەربگرن)^(۲).

ھەربۆيەكە مامۆستا و زانا و پسپۆرە پايەبەرزە مۆجتەھىدەكانمان، بواريكى بەرفرەيان لەبەردەمى خۇياندا بىنيوہتەو و داناو، كە دەبىنن، بەھەموو شىوازيكى سەردەمىيانەى خۇيان و دوورىنى بۆ دواى خوئىشان، چەندىن فەتوا و رايان دەرپريو، تاحوكم بۆ شتگەلىك داپرۆن، كە نە لەقورئان و نە لەسوننەتى پىغەمبەردا (د.خ)، دەقئىكىان لەبارەى ئەو شتەو بەردەست نەكەوتووه. لەكاتى بەدووداچوون و ھەلاوئىدكرندا، بۆمان دەركەوتووه، كە ئەويەپرۆزانە لەوكارانەياندا، پشتيان بەستووه بەرچاوگرتنى بەرژەوەندى و ئارمانجەكانى دارشتنى شەرىعەت.

دارشتنى حوكم، بەندە بەعيللەتەوہ:

لەبەر گرنكى فيقھى رەچاوكردنى بەرژەوەندى، لەژىر رۆشنايى پەرتوك و سەرچاوه ئوسولىيەكاندا، دەلئىم: زانايانى ئوسولى فيقھى ئىسلامى، گوتوويانە: (پىويستە بۆ ھەرھوكمىكى شەرىعى، مانايەكى شايانى ھەبىت، تاحوكمەكەى پىوہگرىبدرپت، ئەم مانا شايانەيش، لەسى بەشى سەرەكى تىنپەرن: يەكەم: ئەو وەسفەى، كە شەرىع دانى پىداناوہ و قەبوولى كردووه و ئىعتىبارى بۆداناوہ، ئەمەيش بوارى قياسە.

دووم: ئەو وەسفەى شەرىع ھەلىوہشانندۆتەوہ و ئىعتىبارى بۆ نەكردووه، وەك خۆ بەدەستەوہ دانىك بۆ دوژمن، لەترسى كوشتن، كە بەرژەوەندى، تاكى تىداهەيە، بەلام چونكە لەم بەرژەوەندىيە گەورەترىش، دوورختنەوہى زيانە گەورەكەيە، كە لەدوژمنەوہ توشمان دپت. كە برىتييە لەپاراستنى ئومەت، رەچاوكردنى يەكەم بەتال كراوتەوہ.

سپيەم: ئەوہيە، كە شەرىع، نە بەنەرىيى و نە بەنەرىيى، دانى پىدا نەنايىت و پىي دەگوترپت: بەرژەوەندىيە بەرفرەكان (مەسالىحى مورسەلە).

ئەم دابەشكرنە، وەك من بۆى دەچم، رىكختىنىكى پىرۆگرام بۆ دارپىزراوہ و ئارمانجىشى، وەديارختن و بەگەرختىنى جۆرەكانى بەرژەوەندى راستەوخۆ و ناراستەوخۆ، يان ھەلوہشانندەوہيانە.

كام بەرژەوەندىيە، كە رەچاودەكرپت؟:

راستىيەكەى ئەوہيە: كە ھەر بەرژەوەندىيەك، لەگەل ئارمانجەكانى دارشتنى شەرىعەتدا نەگوئپت، ئەو بەرژەوەندىيە، بەھاي بۆدانانرپت، ئەوہى لەوہ بەدەرىپت ئىتر بەھا و ئىعتىبارى بۆ دادەنرپت، دەقى سەرىح و راستەوخۇيان لەبارەوہ ھاتىپت، يان نا، ياخود وەرگىرايىت بەرپىگەيەك لەرپىگەكانى وەرگرتنى شەرىعەت، ياخود لەنپو ماناكانەوہ وەرگىرابن، ئەو مانايانەى ئارمانجى دارشتنى شەرىعەت و گشتگىرپتيان تىداهەبپت.

بۆ ئىسلاھى سىياسىي شەرىئەت ۋە بازىنى دىيارىيەت، بۇ بەرژەۋەندىيە گىشىيە شەرىئەت، دەستىنشان ۋە دىيارىيەت، بەپىۋىستى دەزىم، ئەم چەند پىشەكەيە رەچاۋىكەين:

چەند پىشەكەيەكى پىۋىست:

پىشەكى يەكەم: ئايىنى ئىسلام ياسايەكى تەۋاۋە ۋە مۇسلىمان لىيەۋە، چ لەرۋى عەقىدە ۋە چ لەرپى بىرۋاۋى بەخۋاى تاك ۋە تەنباۋە ۋە چ لەرۋى پەرسىشەۋەبىت، رىبازى ژىانى ۋەردەگرىت، نىت چ لەخۋى ۋە چ لەكۆمەلگادا، ھۆكار ۋە رىبازى گەبىنەرى، بەم ۋەرگرتنە، بىرىيە لە عەقل، كە مۇڧ بەھۋى عەقلەۋە ۋە بەھۋى بەرپىسارىتتى ئەۋەدە نەبىت، ناگاتە دەردەنجام ۋە بۇ زانىنى حوكمى ئىسلام، لە ھەر بىرپىكدا، پىۋىستە عەقل رىگەيەك لەرپىكەكان بىرگىتەبەر، كە خۇدى ئەۋرپىگەيە، بەلگەكەيە ۋە ئەۋەش بەھەر زانىرىيەك دەگوتىت: كە زانىنى ئەۋ شتە بىتتە ھۆكارى ۋە دەستەنشانى زانىستىكى دىكە.

پىشەكى دوۋەم: لەتىگەشەن ۋە لى ۋەردبۋنەۋى قورشان ۋە گەرانەۋە بۇ ژىاننامەى پىغەمبەر (د.خ)، راستىيەكمان بۇ ۋەدىار دەكەۋىت، كە ئىسلام ھەرگىز رىگەى ژىانى بىرۋادارانى تەسك نەكردۋتەۋە، بەشىۋەيەكى ۋەھا، كە بەكەلكى گۇرانكارىيەكان نەيەت ۋە بىرۋەكانى ھىز ۋە بىرگرتنەۋەى بچۈك نەكردۋتەۋە ۋە لە رىبازىكى تەسكى دىيارىكارۋادا، قۇرخى نەكردۋە، بەلكو بىرۋەكانى بىرگرتنەۋەى، ھىندە فراۋان كىرۋە، كە ژىان ۋە سەردەم ۋە ئاسۋى فراۋان بىرگرتنەۋە، بۇ بەگەرخستنى ھەرشىتىكى بەسۋود ۋە باش لە ژىاندا، نەھاتتەۋە لەبازنەى ئەۋ (فەرمانانە)دا بچۈكى بىكاتەۋە، كە ھەرگىز جىبەجى نەكردىيان رىگەى پى نادرىت، ھەرۋەھا لەبازنەى ئەۋ (نابى) يانەشدا، قۇرخى نەكردۋە، كە ھەرگىز، نابى لىيان نىك بىنەۋە، بەلكو لايەنى رىگەپىدراۋ، (مىباح)كەكانى زۇر فراۋان كىرۋە، بەشىۋەيەكى ۋەھا، كە بەشىۋەيەكى گشتى، بىتتە مېھرەبانى، بۇخەلكى، خۇا دەفەرموۋىت: (پەرۋەردگارتان ئەۋخاۋەيە، كە ھەمۋىشتىكى لەسەر زەۋىدا، كە دروستكردۋە، بۇ ئىۋەى دروستكردۋون)^(۳) كەۋابو

ۋەك فەقىھەكانمان دەللىن: ئەساس ۋە بىنچىنە ۋە گىرگ، لەشەرىيەتدا رىگەپىداناكەنە ۋە رىگەگرتن، لاۋەكى ۋە جىاكردەۋە ۋە ئىستىسنايە.

بەتەنھا دەقە شەرىئەتكان بەس نىن:

پىشەكى سىيەم: دەقە شەرىئەتكان، نەھاتتەۋە، بەدرىژى ۋە پىراۋىر، چارەسەرى كىشە ۋە پىداۋىستىيە رۇزانەكانى تاك بىكەن، لەۋ شتەنەدا نەبىت، كە نابى گۇران روىان تىبىكات، ۋەك ھەندىك لەكار ۋە ئەھكامەكانى پەيۋەست بە خانەۋادە ۋە مال ۋە مىندالەۋە، بەلكو ھاتتەۋە بىنەما ۋە ياساى گشتى ۋە سەردەكى بۇ دىيار ۋە دەستىنشان كىرۋە ۋە بۇى دارىشتۋە، كەۋابو، دەقەشەرىيەتكان رىنمايى دەكەن بۇ كاركرن ۋە بۇ ئىجتىھاد كىرەن. لىرەۋە دەبىن زانىيانى شەرىئەتى ئىسلامى، روىان لەدەقەكانى قورشان ۋە دەقەكانى فەرمۋودە ناۋە، بۇ ئەۋەى لىيانەۋە ياسايەك ياخۇد بىنەمايەكى گشتى ۋە بىرگىز ۋە بىكەنە سەردەۋى گەشەن بە مەرامەكانى دارىشتنى شەرىئەت ۋە ئارمانجەكانى. ئەم كارەشيان بەرھەمىكى زۇرى لىكەۋتتەۋە، كە پىدەگوتىت: زانىستى (ئوسولنى فىقھى ئىسلامى)، ئەۋ زانىستەى، كە بۇتە كۆلەكەى داچەقىۋ ۋە پتەۋى رىبازى تۋىژىنەۋەى فىقھى ۋە لىكدانەۋەى ماناى دەقەكان.

پىشەكى چۈرەم: حوكمى شەرىئەتى، بەپىرى روىانى بەلگەكەى، روىان دەبىتتەۋە ۋە بەپىرى بەھىزى شىۋازى ۋەرگرتنى بەلگەيەتىكەى، دەبىتتە بەلگە. كەۋابو، ئەۋ حوكمەى، لەدەقىكەۋە ۋەرگىرايىت، كە ھەم دامەزاندن ۋە راستىتتەيەكەى بىگومان ۋە قەتەى بىت ۋە ھەم مانا لىۋەرگرتنەكەشى، ھەمان چەشەنەبىت، ئەۋ حوكم ۋەرگرتنەيە، كە پىۋىستە ۋەبەستەبىن پىيەۋە، ئىتەر ئەۋجۋرى حوكمە بۇ بەۋاجب گىپران، ياخۇد نەدب، بىت يان نا، كە ئەۋكات بۋارى ئىجتىھادى تىدا

نابیت. ئەو كاتەى، دەقىكى لەو جۆرە نابیت لە بەردەمدا، زاناىان لە دووى لىكچووه كان (الاشباه و النظائر)، وىل دەبن و بەپىي رەچاوكردنى ئەو (عيللەت)، ھۆكارەى واى لى چاوه پروان دەكرىت، ببىتە ھۆكارى دارشتنى حوكم و ئەو بەرژە و نەدەبىيەى پىندەچىت رەچاوبكرىت، لەرۆحى دەقە كان و ماناكانىانەو، حوكم دادەپرىژن. لە لىكچواندن (قياس)دا، بۆ ئەوەى ئەو شتانەى، كە باسىان لىنەكراو، وەك ئەوانەى باسىان لىكراو سەير بكرىن و لىيان پروانرىت، ھەردەم (عيللەت)، وەك پاىيەكى بنەرەتى لىكچواندان (قياس)، دەمىننىتەو. ئەمەيش كورتهى رىيازى ئوسولسىيەكانە، بەبى رۆچون لە درىژە پىدانەكانىان، كە لەناوخۆشىياندا چەندىن راى لىكچوداىان، لەمەپىدا ھەيە، چ لەرووى دەق، ياخود لەرووى زاراوہ كانەوہ بىت. دواى ئەوەى، كە برپارى ئەوہيان داو، كە ھەركومىتىكى شەرعى عيللەتى ھەيە، گوتوويانە: ئەوعيللەتە، بۆ ئەوەى، كە بكرىتە عيللەتى حوكمەكە، دەبى عيللەتتىكى موناسىب، واتە لواو و شايان بىت، بەمانا بەشىوازىك بىت لەكاتى وابەستە كردنى حوكم پىيەو، يان قازانچ بەدەست بىت، يان زيان دوور بخرىتەو. زاناى پاىبەرز ئىمامى تەفتازانى، لەزاناىانەو كورتهى ئەوەى ھاوردوو و دەفەرمووت: (كۆى راى گشتىي زاناىان لەوہدا كۆبووتەو، كە ھىچ (وہسف)ىك نابىتە عيللەتى حوكم، ھەربەوہى، كە زانرا وەسف و عيللەتە، تا مانايەك نەگەيەننىت، كە ئەو مانايە عەقل دەركى پىبكات و بەكەلكى ئەوہبىت، كە حوكمى لەسەر دابرىژرىت، پاشان دەبى خودى ئەو عيللەتەيش ھەلسەنگىندرابى و بەشايان دانرابىت، وەك چۆن لەمەسەلە فىقھىيەكاندا، بۆ ئەوەى كەسبىك بەشايەت و ھەرىگرىت، بۆ ئەوەى قسەكانى لىوہرىگرىت، بەمەرج دەگرىت: كە دەبى ئەوكەسە بالغ و عاقل و ئازاد و موصلمان بىت، ھەروہا

ئىعتىباركردنى عەدالەتەكەى لەوہدايە، كە ئەوكەسە خۆپارىزىبىت لەھەلە و تاوانگەورەكان، لىرەيشدا، دەبى ئەو عيللەتەيش، بۆ ئەوەى كارىگەربىت، دەبى بگوىجى و عەدالەتى عيللەتەيش ئەوہيە دەبى كارىگەربىت. كەوابوو ھىچ بەعيللەت كردنىك، متمانەى نادرىت، تا بەلگەيەكى دىكە نەبىت لەسەرئەوہى، كە ئەوہ بۆعيللەت دەشى. دواى ئەوەى كە ئەوہيش چەسپا، كە دەشى، دەبى بچەسپى، كە كارىگەرە، بەلاى حەنەفى مەزھەبەكانەو، بەلاى شافىعى مەزھەبەكانىشەو، لەخەيالداھەبىت، واتە، لەدلدا خەيالنى بەكەلك هاتنى عيللەتتى ھەبىت. لەھەمان بواردا تەفتازانى دەلى: (ئەوانە، كە دەلین: پىويستە كارىكرىت بەو وەسفەى، كە مولائىم و شايانە دووبەشن، لايەنىكىان بەپىويستى دەگىرن كارىكردنەكە دەبى بەمەرجىك بىت، كە بنەما سەرەكىيەكان، بىنە شايەت لەسەرئەوہى، كە دەگوچىت بىتە عيللەت، واتە: لەكاتى بەراوردكردنىدا، بەياساكانى شەرع، بەرابەرىن، نەوہك ركا بەر و يەكتر ھەلەوہشىن، رونتەر بلین: لەكاتى بەراوردكردنىدا، خۆى نەبىتە ھۆكارى ھەلەوہشانەوہى خۆى، بەئەسەرىك ياخود دەق، ياخود ئىجماعىك وەك دەلین: زەكات لەسەر ئەسپى نىر نىيە، كەوابوو لەسەر مىيەكانىشيان نىيە، چونكە دەقى دىكە ھەيە باسما لەيەكسانىيەتى نىر و مىيى ئەسپ بۆدەكات)^(٤)^(٥).

پهراویزهگان

- (۱) (ابن عاشور. دراسات إسلامية. تونس: الدار التونسية، ص ۲۰).
- (۲) (بهشیک له مانای نایهتی ۲ سورهتی نه لحه شر).
- (۳) (بهشیک له مانای نایهتی ۲۹ سورهتی نه لبه قهره).
- (۴) (التفتازانی. مرجع سابق، ۶۹/۲).
- (۵) (خهباتی ژماره (۲۵۲۰) ۲۰۰۷/۶/۹ لاپه ره چواردا، بلاوگراوده ته وه).